

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 12 mei 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Zo, goedemiddag, welkom bij de commissie Samenleving van 12 mei. U ziet het, we zijn weer fysiek aanwezig hier in de raadzaal, eindelijk een keer na de afschaffing van de avondklok. Dat betekent niet dat de maatregelen natuurlijk afgeschaft zijn, dus hou nog steeds de maatregelen even in oog en zorg dat u de geëigende paden betreedt en mondkapje weer opdoet, et cetera, 1,5 meter of meer, prima. Ja? Even kijken, we hebben twee digitale deelnemers, dat is mevrouw Özogul van de SP en mevrouw Verhagen van Trots Haarlem, dus als die het woord krijgen dan zult u die op dat scherm ook gaan zien. Ik heb geen berichten van verhindering verder gehoord en gelezen, ja. Ik zie ook de meeste mensen wel zitten.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 2, dat is het vaststellen van de agenda. Het betreft een hele volle agenda, waarbij we er ook naar streven om de vier opwaarderingen vanuit de commissie nog te kunnen behandelen ter bespreking. En om alle agendapunten te kunnen behandelen wil ik graag uw medewerking voor een snelle en efficiënte afhandeling van de agendapunten, dus hou het concreet, val niet in herhaling, et cetera. Maar ik heb wel wat in de wandelgangen gehoord want er zijn wat mensen die misschien enkele wijzigingen willen gaan aankondigen. En wie kan ik dan hiervoor het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Vergaderpunt 14, een verzoek om dat te verplaatsen naar 3 juni omdat dan het onderzoek van de werkgroepen in verband met HVO klaar is en dat dan in één moeite door besproken kan worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer ... Nou, even dit punt dan, kan ik daar instemming van de commissie voor krijgen? Ja? Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, wij willen graag agendapunt 1.1 agenderen.

De voorzitter: Ik was nog even ... Sorry.

De heer Hulster: En dat zou daar mooi bijpassen.

De voorzitter: O, sorry. Agendapunt 1.1? Of u bedoelt, ja, ter kennisname stuk?

De heer Hulster: '...'.

De voorzitter: Die wilt u graag meenemen?

De heer Hulster: Ja, dat klopt.

De voorzitter: Oké, ik snap het. Nou, dat noteren we dan gelijk maar eventjes. Mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Ja, ik heb hem. Grappig dat trouwens spreektijd, voorzitter, ook loopt als je het hebt over de inrichting van de agenda, dat klopt niet helemaal vind ik.

De voorzitter: Dat is al jaren zo.

De heer Smit: Ja, maar het klopt niet. Een suggestie op punt 10, nota gezondheidsbeleid uitvoeringsplan met zijn 64 pagina's aan toelichting, om dat naar een volgende agenda vergadering te verschuiven omdat de vergadering, deze agenda propvol zit. En daarbij tegelijk het voorstel om de agendapunten 9, 13 en 15 te clusteren omdat het over verwervingsstrategie gaat.

De voorzitter: We gaan eerst even naar agendapunt 10 kijken, even handen omhoog van de commissieleden wie ook dit punt naar de volgende vergadering willen verhuizen. Nou, daar zie ik dan eigenlijk bij unaniem. Ja, dan gaan we die ook verhuizen naar volgende ... Weet wel, dat wordt dan ook weer een hele volle agenda natuurlijk in juni. En het andere voorstel om te clusteren, u heeft het over, wat zei u, nummer 9, 13 ...

De heer Smit: 13 en 15. De agendapunten verwervingsstrategie.

De voorzitter: Ik ... 13 en 15, twee zijn er echt van mevrouw Meijs en 9 is weer echt een agendapunt meer voor de heer Botter dus ik vraag me af of dat wel zo slim is. Zou ik eerst zeggen, doe dan 13 en 15 misschien bij elkaar en laten we 9 wel separaat gaan behandelen. Zullen we dat zo doen?

De heer Smit: Als we in de knel komen met de beschikbaarheid van wethouders, dan moet ik natuurlijk meegaan in wat er kan, voorzitter.

De voorzitter: Dan stel ik voor dat we 9 gewoon zo te laten en dan eventueel dus die 13 en 15 wel te gaan clusteren.

De heer Smit: En ook geen punt want 14 valt er tussenuit.

De voorzitter: O ja, kan in één ruk door. Ja, maar het is nog steeds, het zijn nog twee steeds aparte agendapunten hè. Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, als u 13 en 15 clustert, zou het kunnen zijn dat we bij dat punt als PvdA twee inbrengen hebben, door twee personen.

De voorzitter: Ja, nou, dan moeten ...?.

De heer Sepers: Maar wel binnen de spreektijd.

De voorzitter: Vanzelfsprekend, ja. Nou, we moeten even kijken hoe we dat gaan organiseren, maar daar moet wel een mouw aan vast te knopen zijn. Oké. Verder nog iets voor deze agenda? Nee? Dan gaan we het zo doen zoals afgesproken.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan kom ik bij de mededelingen over bijeenkomsten. Zoals vandaag in de Raadsaam is gecommuniceerd zullen de rapportages van de Duisenberg rapporteurs vertraging oplopen in verband met vertraging van het concept accountantsverslag. En de consequentie hiervan is dat de besloten vergadering van

de commissies Beheer en Samenleving moeten verschoven worden naar 2 juni, maar dat staat ook in de Raadsaam, is met jullie gedeeld. Dan komen we bij de mededelingen van de wethouders. De heer Botter heeft aangegeven een aantal mededelingen te hebben. Mijnheer Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. In de eerste plaats is een aantal van u al aanwezig geweest bij de tussenevaluatie van de jongerenraad en de presentaties die zij hebben gegeven over de verschillende activiteiten. Op 1 juni om vijf uur 's middags volgt de definitieve presentatie van de verschillende activiteiten van de jongerenraad en ik nodig u van harte uit om daarbij aanwezig te zijn. En de aankondiging volgt verder ook nog via de Raadsaam. Dan de ISK, ISH. De verbouwing van de ISK in de Schoterstraat verloopt volgens planning, het ziet er goed uit. Ik heb zoals ik u al eerder heb aangegeven ook een extra budget beschikbaar gesteld om in ieder geval aan een groot aantal van de wensen van het ISK tegemoet te komen. En we kunnen in ieder geval ook melden dat er geen problemen zullen ontstaan met de ISH want die mogen nog een paar weken extra blijven in de plek waar ze nu zitten, dus alles is wat dat betreft uiteindelijk toch nog op zijn pootjes terechtgekomen. Dan een korte mededeling over Levvel5, een van de organisaties die jeugdzorg aanbiedt in onze regio en waarbij Amsterdam de accounthoudende gemeente is. Levvel5 verkeert in zwaar weer, daar hebben we op dit moment alle ... Net of een soort Star Wars nu begint of loopt. Maar in ieder geval verkeert in zwaar weer, en zodra ik wat meer informatie daarover heb zal ik u daarover informeren. Ik moet nog even kijken of dat op een vertrouwelijke manier moet, dan wel dat we dat gewoon in de openbaarheid kunnen doen. Maar ja, dat is nu de zoveelste organisatie op rij. Wat betreft Kenter, en dat heeft u ook via de brief verder kunnen lezen die ik u gestuurd heb, dat gaat op dit moment goed. Kunnen aan hun verplichtingen ook voldoen om de lening dan wel het voorschot wat bij de gemeente uitstond ook daadwerkelijk te betalen. En we hebben er alle vertrouwen in samen met Jeugdautoriteit dat het bij Kenter de goede kant op gaat. Dus dat waren mijn mededelingen. En dan zie ik u in ieder geval voor een groot aantal punten straks terug in de commissievergadering, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Botter. En dan heb ik nog een mededeling van de heer Roduner, gaat uw gang.

Wethouder Roduner: Het is weer even wennen dat je moet inloggen. Een tijd niet geweest. Fijn om hier weer te zijn. We krijgen een ... Er komt een directiewissel bij Paswerk, daar wil ik u even over informeren. Dat bericht is vandaag ook naar buiten gegaan. Na zestien jaar trouwe dienst zullen wij afscheid gaan nemen van Cees Boon per 1 oktober, en we gaan de nieuwe werving van de nieuwe directeur gaan we starten.

De voorzitter: Oké, dank u wel. En ik heb ook gelezen dat mevrouw Meijs ook een mededeling heeft maar dat gaat ze doen zo gauw zij hier in de zaal aanwezig is, dus dan hoeft ze niet speciaal hier naartoe te komen. Oké, dan komen we bij de mededelingen commissieleden. Heeft een van u nog een mededeling te doen? Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Zoals jullie weten hebben wij afgelopen drie jaar vaak veel insprekers hier gehad vanuit HVO Querido. Daarom heb ik in januari voorgesteld om een werkgroep te vormen, zodat wij met een aantal betrokken organisaties in gesprek te kunnen gaan om een idee te krijgen van wat daarop precies gaande is. Wij hebben een werkgroep gevormd van mevrouw Çimen van D66, de heer Van Kessel van VVD, Els Boom van ChristenUnie en Ibrahim Yerden van de Partij van de Arbeid en ikzelf. We hebben afgelopen maanden hard gewerkt, wij hebben uitvoerige vragen gesteld aan het college. Veel gesprekken gevoerd met een aantal organisaties. Wij willen graag de volgende commissievergadering van 3 juni onze bevindingen en aanbevelingen aan jullie presenteren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dus dat kan dan gelijk mooi met agendapunt 14. Het zal dan een ander agendapunt worden, nummer, maar u kan hem mooi combineren. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem. Heel kort.

Mevrouw Stroo: Nou, hartstikke goed dat die werkgroep er is. Maar ja, ik wist er niet van anders had ik er ook misschien wel in willen zitten dus ik weet niet hoe dat gegaan is?

De voorzitter: U moet dit, als u wilt mag u reageren en anders niet. Anders voor de volgende keer, dan kun je uitleggen hoe het tot stand gekomen is. Ja. Mijnheer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Mijnheer Zohri, dank je. Ja, de presentatie wordt dan 2 juni of 3 juni gegeven, kunnen we van tevoren ook een verslag daarvan krijgen, zodat we dat niet ... Dat we dan die avond alles in één keer te horen krijgen? In verband met de voorbereiding.

De heer El Aichi: Dat lijkt me vanzelfsprekend denk ik.

De heer Zohri: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. De wethouder, de heer Botter heeft zojuist het pand, in ieder geval de zaal verlaten. En ik wou hem even hem dankzeggen formeel, al is het maar voor de notulen, voor de gang van zaken bij de ISK en de ISH. Ik kan bevestigen dat het allemaal klopt en nu veel beter landt dan een half jaar geleden voorzien. Ik wou er wel bij zeggen, dag Jur, fijn dat je nog even terugkomt, dat ik de zaken scherp blijf volgen en ik hoop dat dit soort zaken nooit meer gaat gebeuren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, die kan de wethouder in zijn zak steken. Goed, dank u wel, dat waren de mededelingen.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda komende vergaderingen, de jaarplanning en de actielijst. Ik zal eerst even voorlezen wat er al op de agenda staat. Dat is de agenda dus voor 3 juni, staat het meerjarenonderhoud sporthallen, de aanpassing van de gemeenschappelijke regeling in verband met oprichting participatiebedrijf en de Paswerk begroting 2022, en stukken voor deze vergadering. En dan nog de stukken die we net dus doorgeschoven hebben, die staan er ook dan bij. En stukken voor deze vergadering kunnen nog aangeleverd worden vanuit B&W op dinsdag 18 mei, want er zit wat in de pijplijn en er zijn nog best wel een aantal stukken die daar ook nog aan gaan komen. U heeft ook de jaarplanning en de actielijst weer bij de agenda aangetroffen, zijn hier op die twee lijsten nog op- of aanmerkingen? Mijnheer Oomkes?

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Namens mijn collega Ibrahim wil ik graag de doorstroomvoorziening maatschappelijke opvang Anton Pieckhofje, nu meegezonden in 1.3, laten bespreken in de eerstvolgende vergadering.

De voorzitter: Oké, dit is al een stapje verder weer. Maar op de jaarplanning niks begrijp ik dan?

De heer Oomkes: Nee.

De voorzitter: Oké. Nou, we hebben al vanuit de Actiepartij de vraag gehad om de uitkomst evaluatie contracten maatschappelijke opvang ook te agenderen of tenminste, mee te sturen met de behandeling van het andere punt. Nou, ik neem aan dat de commissie daar gewoon volledig mee in kan stemmen? Lijkt me goed om die gewoon erbij te stoppen. De doorstroomvoorziening maatschappelijke opvang in Anton Pieckhofje, ja, wat was uw motivatie precies om deze nog een keer te agenderen, dit stuk te agenderen?

De heer Oomkes: Ja, het is het punt van Ibrahim maar ik weet dat hij zich afvraagt, en wij als fractie ook, of de bewoners bereid zijn om passende alternatieve huurwoningen te betrekken? En of de communicatie met de bewoners van de sociale huurwoningen voldoende is geweest?

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: O, ik steun het voorstel van de Partij van de Arbeid om dit agenderen. Ik ben er zelf geweest, we hebben een bezoek gebracht, volgens mij is GroenLinks er ook geweest begreep ik. En het gaat erover dat er weer opvang komt voor doorstroommogelijkheden en dat de buurt zich daar zorgen over maakt, gaat over een stukje participatieproces. Ik ben benieuwd hoe we dit willen realiseren en ik denk dat we dat in openheid moeten bespreken.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, ik voel daar ook wel wat voor, om dat te agenderen. En dat kan misschien ook gewoon betrokken worden bij dat punt over maatschappelijke opvang wat er toch al staat. Dan kan dat gewoon in ene mee, kan iedereen dat in zijn inbreng betrekken.

De voorzitter: Ja, kunnen we dat op die manier doen, dat we dat erbij betrekken dan?

Mevrouw Zoon: Ik vind het toch iets anders. Ik vind toch een andere '...'. Ik kijk ook even naar GroenLinks.

De voorzitter: Mijnheer Zohri.

De heer Zohri: Ja, als je mij toestaat dan wil ik dit punt gewoon afzonderlijk bespreken. Ik denk dat dat wel goed is.

De voorzitter: En mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij steunen ook het voorstel om redenen wat net genoemd is maar er is ook onrust vanuit de maatschappelijke opvang en zij zouden graag ook willen hoe en wat. Dus ook om die redenen graag agenderen.

De voorzitter: Oké, dan vraag ik nu gewoon even, wilt u het apart agenderen, we gaan sowieso meesturen, maar wilt u het apart agenderen of wilt u het ... Nou, even apart agenderen, even handen omhoog.

Mevrouw Zoon: Ik zou het graag apart willen agenderen.

De voorzitter: Ja, nou ja, dan gaan we dat maar doen. Oké. Dat was 1.3. Verder nog iemand iets agenderen? Nee? Dat is heel mooi.

5. Transcript commissie d.d. 31 maart en 1 april en 14 april 2021 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan komen we bij agendapunt 5, het transcript van de commissie van 31 maart. Is daar nog iets op aan te merken? Meestal niet. Nee, dank u wel.

Ter advisering aan de raad

6. Raadsstuk nieuwe doelen en indicatoren voor beleidsvelden 3.2 Inkomen en 3.3 Schulden (FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 6, dat is een adviesstuk, het is een raadsstuk nieuwe doelen en indicatoren voor beleidsvelden 3.2 inkomen en 3.3 schulden. Op 26 november 2020, net na de raadsconferentie over indicatoren, is de vierjarige beleidsvisie armoede en schulden vastgesteld. En de nieuwe beleidsvisie maakt het noodzakelijk om een aantal indicatoren voor programma 3.2 en programma 3.3 opnieuw te definiëren. En in de nota verwerking raadsconferentie indicatoren in de raad geïnformeerd dat voor de beleidsvelden inkomen en schulden nieuwe indicatoren worden geformuleerd en dat deze indicatoren via een los besluitvormingsproces worden vastgesteld. U wordt verzocht advies te geven over het voorstel van de wijziging onder de beleidsvelden 3.2 en 3.3, genoemde doelen en indicatoren uit de bijlage 1, en over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Dan is nu het woord aan de commissie en wie kan ik het woord geven op dit punt als eerste? Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan heel kort zijn. Indicatoren, gebruiken van indicatoren, dat is een bescheiden hulpmiddel, dat is een belangrijke notie. De werkelijkheid laat zich nu eenmaal niet vatten in een paar cijfertjes. Maar met die relativering in het achterhoofd stemmen wij volledig in met de voorgestelde indicatoren. En wat ons betreft gaat het als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Heel mooi. Dan wil ik nu naar mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook wij stemmen in met deze indicatoren, alleen het is wel heel mooi dat het beoogde effect van beleid in meetbare indicatoren wordt vastgelegd. Maar Trots vraagt zich alleen af of een veranderende getalswaarde in een indicator wel noodzakelijk als het gevolg van beleid kan worden geïnterpreteerd? Zou dit beeld niet sterk vertekend kunnen worden door bijvoorbeeld het verlies van werk en inkomen door de coronacrisis? We zouden dan ook graag willen weten of er een duidelijk verschil in het aantal mensen met problematische schulden bestaat ten opzichte van 2019? Vooral zouden we inzicht willen in het aantal ondernemers dat door faillissement in financiële problemen is gekomen. Ook zien wij in de beleidsvisie niet terug hoe de gemeente ervoor kan zorgen dat niet alleen mensen met schulden zo snel mogelijk geholpen worden, maar er ook gekeken wordt naar de aard van vooral betwistbare schulden. Kan de gemeente schuldeisers, waaronder vaak de Belastingdienst, helpen aanpakken die met hulp van deurwaarders en curatoren soms oneigenlijke bedragen en meestal torenhoge boetes in rekening brengen, in plaats van te willen van hun kunnen opstarten van schuldhulpverleningstraject klakkeloos de schuld te accepteren. Vooral ook omdat mensen met schulden zich geen goede advocaat kunnen veroorloven. Niet alleen in de toeslagenaffaire lijken door dit soort praktijken namelijk nogal wat burgers maar vooral ondernemers ernstig in de problemen te zijn geraakt. In februari heb ik wat dat betreft een voorbeeld genoemd, waarin een ondernemer vanwege de kredietcrisis geen enkele opdracht had gehad, maar wel ambtshalve door de belasting voor 93.000 werd aangeslagen, waardoor hij onnodig en onterecht in de schuldhulpverlening is beland. Ironisch genoeg mag die schuld daardoor ook niet meer betwist worden. Onze vraag is daarom, of de wethouder zou willen onderzoeken welke mogelijkheden de gemeente heeft of zou kunnen aanboren om burgers zo snel mogelijk te hulp te komen in het betwisten van een betwistbare schuld? Daarmee zou wellicht

veel ellende en mogelijk zelfs een schuldhulpverleningstraject voorkomen kunnen worden. En dat is toch in het belang van zowel de burger als de gemeente. Ook is het wel heel erg wrang dat als er eenmaal een schuldhulpverleningstraject is opgestart, er niet meer aan de hulp getornd kan worden. Dat is natuurlijk logisch, aangezien de schuldeisers akkoord moeten gaan en je gedurende het spel de regels niet mag veranderen. Maar zou hier niet, net als bij veel wetten het geval is, een voorbehoud kunnen worden opgenomen als de schuld achteraf toch onrechtmatig blijkt?

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, u heeft een interruptie van mijnheer Sepers van de PvdA.

De heer Sepers: Nou, eerlijk gezegd heb ik een opmerking van de orde, ik dacht dat het hier over indicatoren ging, en er wordt nu een aantal op zich relevante beleidsvragen gesteld, maar volgens mij is dat buiten de orde van dit agendapunt.

Mevrouw Verhagen: Ja, dat is heel goed mogelijk. Ik had alleen in februari ook nog niet een erg duidelijk antwoord ontvangen of de wethouder hier iets mee zou kunnen doen. En ik zag misschien een gelegenheid om dit toch nog eens op een of andere manier ter tafel te brengen. Sorry trouwens voor mijn stem, ik ben heel erg verkouden. Oké.

De voorzitter: Maar gaat u afronden.

Mevrouw Verhagen: Ik ben ... Ik heb het afgerond.

De voorzitter: U bent afgerond, nou, dat is heel mooi.

Mevrouw Verhagen: Ja hoor.

De voorzitter: Dan gaan we naar ... En kunt u ook gelijk aangeven hoe u dit stuk naar de raad wil sturen? Dan zijn we er ook gelijk klaar mee. Een hamerstuk?

Mevrouw Verhagen: Ja, een hamerstuk, prima.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Verhagen: Op zich natuurlijk prima. Maar wel natuurlijk de kanttekening erbij van de coronacrisis en welke invloed heeft dat hierop?

De voorzitter: Jawel, jawel, dat is duidelijk, ja.

Mevrouw Verhagen: Dat we nog wel nemen, dat eerste deel, dat tweede deel kan ik me voorstellen dat dat een punt van orde oplevert. Oké.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben eigenlijk één opmerking, we vinden het doel, Haarlemmers met een laag inkomen en/of geldzorgen doen mee, vinden we aan de ene kant vaag. En zeker gezien het oude doel was om mensen vooral financieel zelfredzaam te houden, zien we hier eigenlijk een verslechtering hierin. En ja, wat ons betreft zal dat echt geamendeerd moeten worden want dit is wat ons betreft, zegt eigenlijk van, in Haarlem mag je arm zijn als je maar lekker meedoet, en dat is niet wat we moeten willen denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Oké. Nou, ik ben dan wel benieuwd naar, dit is een interruptie overigens he, voorzitter, ja, ik ben dan wel benieuwd naar het voorstel van de Actiepartij?

De heer Hulster: Nou, dat heb ik nu nog niet concreet, daar ga ik me nog op beraden.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik vind de verandering juist heel goed want eigenlijk gaat het om meedoen in de maatschappij. En ja, of je dan een, ja, hoe moet ik het zeggen, dan hoort daarbij dat je inkomen toereikend is om dat te kunnen doen. Want mensen willen ook graag meedoen, en ja, als je daar voldoende middelen voor krijgt, dat is voor mij nog belangrijker dan dat ... En natuurlijk ben je dan ook zelfredzaam, dat lijkt mij inherent.

De voorzitter: Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Ja, nou ja, dat geloof ik eigenlijk niet. Ik denk dat je prima zonder geld mee kan doen in onze maatschappij. Dat is precies het probleem wat onze maatschappij nu heeft, dat we mensen van een te laag inkomen laten rondkomen en toch van ze verwachten dat ze meedoen. En ik vind eigenlijk dat we vooral ook zorg hebben zodat mensen een voldoende inkomen hebben, en daarom vind ik dat belangrijk dat we dat in het doel opnemen.

De voorzitter: Dank u wel, was u klaar met uw bijdrage, mijnheer Hulster?

De heer Hulster: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Stroo. Of Stroo, mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Maakt niet uit. Dank u wel, voorzitter. Ja, het armoede en schuldenbeleid heeft nog prioriteit binnen deze coalitie. En de drie belangrijkste prioriteiten in het gemeentelijke armoede- en schuldbeleid zijn, het stimuleren van sociale en maatschappelijke participatie, de preventie van schulden- en armoedeproblematiek en het bevorderen van de financiële zelfredzaamheid. Daarbij zijn volgens Hart voor Haarlem vier doelgroepen die aan deze doelen moeten gaan voldoen, gezinnen met kinderen, alleenstaanden met kinderen, uitkeringsgerechtigden en langdurig armen. Ik mis dan bij schulden nog één doel, schuldhulpverlening is namelijk integraal, het resultaat moet zijn, één huishouden, één plan, één regisseur, minder vroegtijdige beëindiging en minder doorverwijzen, en dat doe je door integrale samenwerking en een breed maatschappelijk middenveld goed te organiseren. Daarbij wil ik de wethouder dan ook vragen om de nulsituatie in kaart te brengen, en binnen een jaar de resultaten te laten zien van deze KPI's. Hebben wij met deze doelen dan ook minder mensen met schulden? Dat moet namelijk het resultaat zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, interruptie of uw termijn? Gaat uw gang. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Jouw Haarlem is akkoord met de nieuwe doelen en indicatoren, het verwoord de uitkomsten van de behandeling in de commissie. De nadruk ligt bij deze nieuwe indicatoren op meedoen in de huidige maatschappij, daar gaat het wat ons betreft om. We zijn blij gelezen te hebben dat kinderen die in armoede leven voortaan meegenomen worden in het klanttevredenheidsonderzoek, zodat duidelijk wordt waar zij tegenaan lopen bij het opgroeien in een huishouden met geldproblemen. Het mag als hamerstuk.

De voorzitter: Fijn, dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook D66 is blij met deze doelen en indicatoren. Het blijft uiteraard altijd een zoektocht naar hoe zetten we het zo scherp mogelijk neer en hoe geven we onze bedoelingen weer en onze maatschappelijke doelstellingen? En ik denk dat dit mooi recht doet aan de beleidsvisie die we ook met elkaar hebben vastgesteld. Ten aanzien van het punt van mevrouw Zoon kan ik me daar uiteraard bij aansluiten, het doel is om minder mensen met schulden uiteindelijk te krijgen in deze stad. Dus ik wacht ook nog heel even de beantwoording van haar vraag af ten aanzien van de schulden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij stemmen ook in met deze indicatoren. Wel heb ik een opmerking, als we naar de bijlage kijken bij de doelen staat vermeld dat Haarlemmers met geldzorgen of schulden bla, bla, bla ... Nou, wetende dat wij de schuldtrajecten ook verzorgen voor gemeente Zandvoort, Heemstede en Bloemendaal, waarom maken we niet van, voor inwoners van Haarlem, Zandvoort en Bloemendaal in plaats van Haarlemmers? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Ja, in principe akkoord. De opmerking van mevrouw Zoon deel ik, de andere eigenlijk ook die gemaakt zijn. Bij de bijlage 1 3.3.3, Haarlemmers met een schone lei maken geen nieuwe problematische schulden, ik denk dat daar een kwetsbaarheid in zit die door de schuldhulpverlening nog niet opgepakt kan worden of tot effectieve ondersteuning kan leiden. Ik zie dat zelf in praktijkgevallen die waarmee geconfronteerd wordt. Daarbij maak ik me in ieder geval zorgen in zijn algemeenheid over een verscherping van de tweedeling in onze stad, dus hier is een ambitie die terecht een goede ambitie is maar ik ben bang dat de praktijk toch niet meeloopt in onze ambitie maar dat moeten we dan straks maar zien. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. En volgens mij hebben we dan iedereen gehad die wilde spreken. En gaan we nu naar de wethouder, wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, mooi dat we met elkaar toch weer nieuwe indicatoren kunnen vaststellen die ook recht doen aan het gewijzigde beleid in deze begroting, fijn dat daar steun voor is. Ik ga vooral denk ik even een aantal vragen beantwoorden die over die effectindicatoren hebben want er waren ook een aantal opmerkingen die inderdaad wat breder waren over het beleid maar dat hebben we al volgens mij recentelijk uitgebreid met elkaar besproken. Waarom Haarlem? Nou ja, omdat dit de Haarlemse begroting is, omdat dit uiteindelijk de bedoeling is om beleid en geld aan elkaar te knopen en daarover een reflectie te geven, dus dan

kunt u zelf vooral voor Haarlem beoordelen of u vindt dat de Haarlemse centen goed zijn besteed. Dat is denk ik uiteindelijk ook waar een indicator ook een steuntje bij moet zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Bent u het met mij eens als een Zandvoorter of Heemstedenaar die het leest, dat die het gevoel krijgt dat die een beetje buitengesloten voelt, dat het niet voor hem geldt?

Wethouder Roduner: Dat hoop ik niet, maar hij hoeft ook niet de Haarlemse ozb te betalen uit deze begroting, dus dat helpt de Zandvoorter die dit leest misschien ook wel weer. Dus het mag wel, nee, maar ik bedoel het is natuurlijk uiteindelijk Haarlemse middelen, dus het gaat echt over onze Haarlemmers. We doen met heel veel plezier de ambtelijke samenwerking met Zandvoort, zijn we denk ik, zien we ook voordelen van, zeker ook in het sociaal domein wordt er goed samengewerkt met Zandvoort maar ook met andere gemeenten. We hebben de Tozo bijvoorbeeld ook voor onderliggende gemeenten uitgevoerd, ook zelfs tot en met Heemskerk. Dat ging ontzettend goed en zijn we ook heel trots op dat we dat voor die inwoners moeten doen, maar in de begroting zou ik het echt, ja, beperken het meeste gewoon tot Haarlem.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U geeft aan, ze betalen geen ozb, maar ik neem aan dat ze wel voor hun trajecten betalen?

Wethouder Roduner: Ja, daar ga ik ook wel vanuit ja. Maar ze hoeven niet te voldoen aan de Haarlemse begroting in ieder geval. Ik weet niet of onze ozb lager of hoger is. Nou ja, de Actiepartij, Trots heeft een wat existentiële discussie over, nou ja, hoe gaan we om met schulden en misschien ook wel de maakbaarheid van de samenleving? Nou ben ik als Partij van de Arbeid lid erg voor de maakbaarheid van de samenleving maar ik ben ook wel weer, moet ik ook wel eerlijk in zijn, dat wij hier, wat wij met elkaar besluiten ook niet de wereld altijd verandert. We kunnen niet het huishoudboekje van iedereen beïnvloeden en ervoor zorgen dat dat goed komt. Dus er is soms te maken dat mensen een tegenvaller hebben, nou, dan willen we er wel als gemeente zijn om te kijken of we die mensen gewoon weer zelfstandig kunnen krijgen en hun schulden op orde kunnen krijgen. Dus, en u vraagt ook naar de indicatoren voor ondernemers maar dat is meer iets dat wat mij betreft behoort bij het beleidsveld economie, want daarin rapporteren we over de groei volgens mij van het aantal ondernemingen in Haarlem en dat is denk ik ook een logische plek om te rapporteren over hoe het met het bedrijfsleven gaat en of daar sprake is van faillissementen. Actiepartij heeft een vraag eigenlijk over voldoende inkomen. Ja, kijk, ons minimabeleid is niet een inkomensondersteuningsbeleid. Daar hebben we natuurlijk de bijstand voor, dat is een ander beleidsveld met andere indicatoren. Dat is denk ik bedoeld om, nou ja, dus daar kun je nog wel een discussie, nog wel een boom over opzetten of dat voldoende is, maar vanuit het Rijk wordt dat in ieder geval gezien als een voldoende inkomen om mensen financieel in staat te stellen om zelfstandig hun leven vorm te geven. Wat we wel met elkaar constateren is aan de ene kant dat we in Haarlem zeggen, ja, dat is dat minimum is wel heel weinig en wij willen graag mensen wat ondersteunen om wel deel te nemen aan deze Haarlemse samenleving in den brede. Dat kinderen kunnen sporten, dat ze naar de bibliotheek kunnen, dat die dingen gewoon geregeld zijn omdat we dat belangrijk vinden voor kinderen maar ook voor ouderen. En aan de andere kant is natuurlijk het schuldenbeleid erop gericht om als mensen, nou ja, het niet lukt om financieel zelfredzaam te zijn, in schulden komen, om te zorgen dat we hun helpen om die schulden op een goede manier, nou, de baas te worden in eventueel een traject of als het niet nodig is natuurlijk niet. Maar dan, ja, om te zorgen dat ze van die schulden afkomen en ook langdurig in staat zijn om hun financiële huishoudboekje goed te doen. Nou, vandaar ook dat we zeggen, er moet geen recidive zijn. Dus kijk, dus dat is denk ik een beetje mijn reflectie op uw verhaal over, ja, financiële zelfredzaamheid, ja, waarom we nu toch

een iets ander doel hier neerzetten. Hart voor Haarlem heeft het over de nulsituatie. Nou, we hebben natuurlijk een aantal indicatoren die al wat langer lopen, dus die nemen we gewoon mee ook in de nieuwe begroting, dus dan kunnen we dat meerjarig volgen. Maar in reactie op technische vragen volgens mij van de ChristenUnie, ik denk dat die dan ook wel duidelijk zijn, die geven ook aan dat we nog wel zitten in een soort ingroeimodel ten aanzien van een aantal indicatoren. We zitten nu met ... We zijn nu verantwoordelijk voor de vroegsignalering van schulden, hebben we een pilot mee gedaan onder andere in Haarlem-Noord, en dan is het, nou, dan komen er toch hele nieuwe groepen op ons af. Het is lastig om daar nu een goed beeld van te vormen van hoeveel huishoudens hebben we het nou eigenlijk over die daarmee te maken hebben? Het zijn er in ieder geval meer dan we aan de voorkant dachten. Dus het zal een aantal ... Het zal gewoon een periode duren voordat we daar een goed beeld op krijgen. En ik denk dat, nou, ik hoop dat we aan het einde van, nou, dit zal dan 2022 zijn, dat we dan in ieder geval een jaar goed gedraaid hebben en dat we dat dan ook kunnen markeren als van, oké, als dit 2022 is, wat zijn dan onze doelstellingen daarop en wat, hoe zou zich dat de komende jaren ook kwantitatief moeten ontwikkelen? Dus ik denk, aan de ene kant hebben we de doelstellingen die we hebben maar ik denk in 2022 bij het jaarverslag moeten we toch met elkaar kunnen bepalen, oké, dit betekent dat voor de komende jaren en deze richting willen we ook qua cijfers elkaar ontwikkelen. Dus ik denk, nou, volgens mij biedt dit zelfs daar een goede zet voor.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, als we pas in 2022 beginnen dan missen we een jaar ergens. Ik vind dat belangrijk als je doelstellingen neerzet, dat je dan ook een nulsituatie erbij hebt want dan weet je namelijk wat je vertrekpunt was en of de doelstellingen die je daar opgezet hebt, en dan ook de resultaten die je hebt, of dat werkelijk helpt om mensen, want daar zijn wij voor, uit die armoede trekken of werk te geven, werk te genereren en minder schulden te hebben. Dus ik vind het wel van belang dat als we deze KPI's vaststellen met elkaar, dat we ook weten wat het vertrekpunt is. En niet zeggen van, nou ja, er komen zoveel nieuwe mensen bij, dat doen we wel een keertje want dan verlies je het moment en dan vliegt het door je vingers heen.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Roduner: Nou, deze indicatoren hebben natuurlijk een tweeledige doelstelling, aan de ene kant is het om een doel te stellen, dus welke richting willen we met elkaar op, wat vinden we belangrijke speerpunten in ons beleid waar we ook graag resultaat willen boeken? Dus dat is richtinggevend. Aan de andere kant is het meerjarig volgen, en het meerjarig volgen is natuurlijk bedoeld om uiteindelijk ook iets te kunnen zeggen over de effectiviteit en efficiëntie van het gevoerde beleid. Zijn wij ook in staat om het beleidsdoel wat we met elkaar gesteld hebben, zijn we door het geld wat we elke keer uitgeven ook in staat om daar het verschil in te maken. Hoe groot of klein ook, maar dat is wel het doel van dit beleid. En ik denk dat we deze indicatoren gewoon kunnen vaststellen want dat geeft ons richting waar we de komende jaren aan moeten werken. En ik hoop dat een aantal jaren, dat we ze niet elk jaar verversen, dus dat we ze elk jaar kunnen volgen. En dan kunnen we elk jaar met elkaar bij dit jaarverslag ook met elkaar constateren, vonden we, is het goed gegaan, vinden we dat het resultaat goed genoeg is, vinden we dat er reden is om bij te sturen, is er reden voor een verdiepend onderzoek? Daar is het volgens mij voor. En ik denk, wat ik u zeg, in 2022 hebben wij gewoon een nulmeting en dan kunnen we vanaf 2023, als we hier dan allebei nog zitten, het gesprek voeren of het een goed jaar was geweest, 2023.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, ik heb het ook geloof ik niet over de doelstellingen an sich, ik heb het over, want die KPI's dat is geen doel, dat is een middel. En we willen als raad kunnen sturen op deze instrumenten en daarvoor zeggen we met elkaar, we gaan dit resultaat en dat doen we op dat langer termijn en daar gebruiken we deze middelen voor. En dat vind ik wel dat u mij als raad moet informeren of deze middelen die we nu met elkaar bedacht hebben, of die ook werkelijk effectief zijn. En dat kan ik alleen maar weten als ik ook cijfers heb, en dat ik ook daarop kan sturen. En als ik niet weet waarvan ik vertrek en ook niet weet, dan kan ik ook niet sturen. En dan kan, ja, dan ben ik een beetje stuurloos in deze raad en dan kan ik inderdaad ook niet bijstellen. En dat is ook niet mijn doel maar als iets niet werkt dan wil ik dat weten.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Roduner: Ja, volgens mij heb ik dat antwoord net al gegeven, een aantal indicatoren nemen we gewoon mee, dus dan mag u zelf bepalen wat u vindt dat een goed nulmoment is. Een aantal indicatoren zullen we ook nog in moeten groeien, zullen we gewoon moeten kijken wat er op ons afkomt, en dan bepalen we met elkaar een nulmoment. En het voorstel van mij is om te zeggen, nou, laat 2022 deze indicatoren in de begroting zetten en dan kunnen we aan het eind van het jaar met elkaar een goed nulmoment vaststellen, en ook het gesprek voeren hoe we vinden dat zich dat de komende jaren moet ontwikkelen en welke maatregelen daarvoor nodig zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil kijken voor een tweede termijn, ik zag dat de heer Van Kessel een tweede termijn wil. Laten we een korte tweede termijn doen want volgens mij is er al veel gezegd. Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, de VVD is erg blij met deze nieuwe indicatoren, dank voor het werk. Heb ik nog één openstaande vraag van de wethouder geregistreerd over de ozb in Zandvoort en in Haarlem, nou kan de wethouder, dat wist hij niet, dus ik herinner hem eraan dat de ozb in Haarlem hoger is dan in Zandvoort.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand voor een tweede termijn? Nee? Nou, dan wil ik nu gaan vragen hoe we dit stuk naar de raad gaan brengen. Ik heb meerdere malen gehoord dat we het als hamerstuk naar de raad kunnen brengen, ik heb één keer gehoord van de Actiepartij dat ze een amendement willen indienen. Dan zou ik willen voorstellen om het dan als hamerstuk met stemverklaring misschien naar de raad te brengen, dan kunt u er eventueel nog even over nadenken wat hier gezegd is en eventueel nog opwaarderen naar een besprekingspunt. Yes? Dan gaan we hem als hamerstuk met stemverklaring, gaat die naar de raad. Dank u wel. Dank u wel, wethouder Roduner. Ja.

7. Verdeling financiële middelen onderwijshuisvesting (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt, en dat is de verdeling financiële middelen onderwijshuisvesting. In het investeringsplan voor de periode tot en met 2024 is een bedrag van 17 miljoen extra beschikbaar gesteld voor onderwijshuisvesting. En bij dit raadsstuk wordt aan de raad verzocht krediet te verlenen voor onderwijshuisvestingsprojecten die zijn opgenomen in het SHO 2019-2022. En met de toekenning van de aanvullende financiële middelen kan verder vormgegeven worden aan de uitvoering van het strategisch huisvestingsplan onderwijs. Hiermee wordt invulling gegeven aan de wettelijk zorgplicht voor onderwijshuisvesting in Haarlem. Dat proces gaat als volgt, het college stelt de raad voor een krediet van 17 miljoen voor de kosten van in het SHO opgenomen projecten beschikbaar te stellen, ten laste van IP post 77.01. En de commissie Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het

college onder paragraaf 2. En over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Wie kan ik het woord geven over dit stuk? Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het klopt wat u zegt, er is 17 miljoen extra beschikbaar voor onderwijshuisvesting, dat komt bovenop al gereserveerde gelden tot en met 2024 voor het strategisch huisvestingsplan onderwijs. Maar die bedragen zijn nog niet, zelf bij lange na niet voldoende om aan alle aangetoonde wensen te voldoen. Vandaar de problematiek rond huisvesting van twee internationale scholen, maar dat terzijde. Hier gaat het om een formele bekrachtiging van investeringsgeld voor het SHO dat al eerder, 23 april 2020, door de raad is toegekend. Het was alleen vooruitgeschoven in de tijd vanwege gebrek aan budget, zo staat het ook in de begeleidende teksten te lezen. De PvdA vindt dat er nu, dat het goed is dat er nu concreet zicht is op de uitvoering in de besteding in '21, '22, maar de bestedingen zelf zijn slechts deels in de stukken toegelicht. Wat lossen de investeringen op en wat niet? Waarom moeten noodzakelijk geachte investeringen naar achteren? Wat zijn de afwegingen daarbij? Ik vind dat dat in deze tijd eigenlijk te grofmazig is. Ik wil concreet kunnen lezen wat waar wordt geïnvesteerd en hoe het geld terecht komt. Hoe verklaart de wethouder dat we wel precies kunnen lezen waarom Haarlem wordt geconfronteerd met snel stijgende bouwkosten, en we dus 10 procent van het budget als stelpost moeten aanmerken, maar dat dat ook niet wordt verteld wat daar de directe gevolgen van zijn. Stelpost betekent sowieso dat je concreet minder te besteden hebt. Graag daarop uw antwoord, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Jouw Haarlem heeft geconstateerd dat het bedrag van 17 miljoen gelijk is aan het vorige bedrag van de afgelopen periode vanaf 2019. Is dit toeval, wethouder, of is dit een logisch gevolg van het opdelen van de bijna 195 miljoen die nodig is tot 2029, om te investeren in de huisvesting van alle schoolgebouwen in Haarlem? De verbouwing van de Paulus Mavo ten behoeve van de Internationale School gaat 2 miljoen kosten. Ik kan me herinneren dat we in de commissie hierover hebben gediscussieerd of we dit wel juist vonden om te doen. Maar er is blijkbaar een moment gekomen dat er een akkoord is gegeven. Voor de verbouwing van de Internationale Schakelklas heeft u gelukkig extra geld kunnen vinden. 700.000 euro om een aantal noodzakelijke aanpassingen mogelijk te maken vanwege de verhuizing die inmiddels heeft plaatsgevonden na de meivakantie. Het verbaast ons dat de overige investeringen voor het pand van de Schoterstraat op de lange baan zijn geschoven, pas in 2028, gezien het feit dat de gemeente Haarlem dit pand voor langere tijd wil behouden als wissellocatie. Ik zou denken dat de gemeente Haarlem dit pand dan nu ook echt aan gaat passen aan de eisen van de huidige tijd. Kunt u hier een verklaring voor geven? Ik wil positief afsluiten, fijn dat er door dit extra budget geld is gevonden om de semipermanente lokalen van De Zonnewijzer te vervangen door permanente volwaardige huisvesting. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Het was een wat negatief verhaal en ik vroeg mij af of we nog amendementen mogen verwachten of dat u misschien tegen dit bedrag gaat stemmen? Ik probeer het even te taxeren.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Nee hoor, dat niet. Maar ja, ik vind het zelf niet zo heel negatief maar goed, dat zal de interpretatie zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nee, prima, kijk, als u het niet gaat amenderen en gewoon gaat voorstemmen, dan heb ik het denk ik verkeerd begrepen, dan bent u gewoon net zo positief als heel veel anderen. Mooi.

De voorzitter: Ik heb het ook een beetje gemiddeld begrepen hoor, moet ik eerlijk zeggen. Was niet echt heel negatief. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Investering in de onderwijshuisvesting zijn hard nodig, en D66 heeft zich bij de start van deze periode hard ingezet voor ruim 23 miljoen euro voor goede, gezonde, duurzame schoolgebouwen. Gezonde kinderen in gezonde schoolgebouwen is het adagium erbij. We hebben echter wel moeten vaststellen dat dit bedrag niet genoeg is. En D66 is dan ook heel blij met de extra 17 miljoen euro die beschikbaar is gesteld voor het onderwijs tijdens de vorige begrotingsbehandeling. Het blijven financieel onzekere tijden en D66 is wel heel blij dat de wethouder en dit college goed oog blijven houden voor investeringen in het Haarlems onderwijs. De verdeling van de gelden is gedaan in nauwe afstemming met de schoolbesturen en daar ingezet waar de nood nu het hoogst is. En D66 denkt ook dat het een goede zet is om een stelpost van 1,7 miljoen voor onvoorziene kosten op te nemen. Uiteraard is het nog maar de vraag of deze stelpost wordt opgesoupeerd omdat we ook nog heel recent de marktconforme prijzen hebben berekend in het strategisch huisvestingsplan voor het onderwijs. Kan de wethouder aangeven wat zijn verwachting bij deze stelpost is, valt daar überhaupt nu al iets over te zeggen? En als deze stelpost niet wordt gebruikt of deels wordt gebruikt, wordt het budget dan wel ook gewoon ingezet voor een andere investering in het SHO? Graag een reactie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Goed werk van deze wethouder. Hij had er misschien wel wat liberale aanmoediging voor nodig, maar het is hem gelukt om 17 miljoen extra voor schoolhuisvesting te regelen. Nu kan ik er natuurlijk op wijzen dat dit nog veel te weinig is als je naar de verlanglijst van 100 miljoen kijkt, maar ga ik niet doen. Je kan ook wijzen op het gemaakte voorbehoud, dat deze realisatie nog afhankelijk is van de voortgang van de ontwikkelzones en van de woningbouw en de financiële ruimte, niet echt zaken waar dit linkse college in heeft uitgeblonken. Ga ik allemaal niet doen, daar hebben we de campagne voor. Op dit moment dank ik gewoon de wethouder want dit is echt geld voor Haarlemse scholen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben het nu over 17 miljoen en dan zien we hier achter een enorme lijst aan, nou, ik denk heel veel noodzakelijke dingen die de jaren erop moeten gebeuren. Alleen als we naar bijlage 1 kijken, dan ziet OPHaarlem dat die 17 miljoen vertaald staat als een bedrag van 19 miljoen. En de verschilpost die daarin staat, dat is het Coornhert Lyceum voor 2 miljoen euro. Dus de wethouder moet even uitleggen hoe de bijlage niet aansluit bij het raadsstuk, en welke status die 2 miljoen euro van het Coornhert in dit geheel heeft? En afhankelijk van het antwoord van de wethouder kan ik daar nog op terugkomen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, 17 miljoen extra, want we hadden al 17 miljoen en dit komt er dan nog bij. Onderhoud en nieuwbouw, 17 miljoen voor achterstallig onderhoud of is het geld dat niet door

schoolbestuur is geïnvesteerd in de school als zijnde goed beheren. De gemeente is verantwoordelijk voor vervanging en de nieuwbouw, et cetera, het schoolbestuur is verantwoordelijk voor onderhoud aan de binnenkant en onderhoud aan de buitenkant, c.q. het herstelonderhoud. Is de fundering nu herstelonderhoud of is het een constructiefout? Heeft het schoolbestuur van De Zonnewijzer haar onderhoudsplicht niet naar behoren gedaan, of is het een constructiefout? Goede onderwijshuisvesting moet er zijn zoals, echter als je zoveel geld investeert moet het ook goed beheerd en onderhouden worden. Hoe controleert de wethouder dat ook de schoolbesturen aan hun plicht voldoen?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, 17 miljoen, dat roept meteen de eerste vraag op. Want bij een rondgang in de scholen kun je zien dat de meeste schoolgebouwen er echt ongelooflijk slecht bijstaan. En dus is het onderschreven ook de noodzaak om te gaan investeren in de scholen, maar nu gaan we 17 miljoen investeren en wordt daar dan ook toekomstig onderhoud in mee begroot of gaan we alleen opknappen en vervolgens het weer laten verloederen? Een tweede vraag gaat over de Internationale School, in bijlage 1 staat de Internationale School er twee keer in namelijk als de Internationale School op de Oorkondelaan tot 2021 waar toch nog een claim voor 14 miljoen op ligt, en dan als de Internationale School op het Junoplantsoen, na mei 2021 waar dan 2 miljoen in geïnvesteerd wordt. Is dat gewoon nog iets wat bijgewerkt moet worden, is dat een foutje of blijft die claim op de Oorkondelaan staan? En dan de laatste opmerking onderschreven wij dat wat ons betreft ook de investeringen in de ISK naar voren getrokken mogen worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes. Welkom, mevrouw Timmer-Aukes. Gaat uw gang, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ja, goedenavond iedereen, voorzitter, commissie, wethouders, griffie. Ik ben heel blij om na vier maanden zwangerschapsverlof hier weer gewoon weer te zijn en weer aan het werk te zijn. Dus ja, om even positief te beginnen, nou ook gewoon positief door te gaan, 17 miljoen extra geld voor onderwijs. We hebben met elkaar hier al een aantal keer discussies gevoerd over strategisch huisvestingsplan, onderwijs, waarbij steeds het probleem was dat er projecten moesten worden doorgeschoven vanwege gebrek aan budget, of dat we extra krediet moesten verlenen omdat het project toch duurder uitviel dan begroot. GroenLinks hoopt dat deze discussies in de toekomst dus minder zullen voorkomen vanwege deze investering, ik zeg expres minder. Met het extra budget kunnen we projecten die vooruitgeschoven waren in de tijd, toch alsnog invullen. Iets, ja, want we kunnen niet steeds blijven vooruitschuiven, dus hier ook blij over. Even kijken, we zijn ook blij dat er naar de raad is geluisterd en dat het alles is geactualiseerd en aangepast naar de marktconforme prijzen, dat scheelt ook heel veel discussie hier in deze setting. De duurzaamheidseisen, goed om te lezen. En GroenLinks vraagt zich echter ook af hoe het staat met de toegankelijkheidseisen van schoolgebouwen? Kan de wethouder daar iets meer duidelijkheid over geven, aangezien het niet in het stuk wordt genoemd? We gaan er natuurlijk vanuit dat elk gebouw bijvoorbeeld makkelijk toegankelijk is voor rolstoelgebruikers, maar zouden er toch iets extra's over willen horen. En dan nog een laatste ding, ik hoor dat de commissie Duisenberg iets over strategisch huisvestingsplan onderwijs gaat zeggen, dat die daar is ingedoken. Ik ben er ook erg benieuwd naar wat daar uitkomt. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Kan ik nog iemand anders het woord geven? Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij zijn als gemeente verantwoordelijk voor goed onderhouden gebouwen. Fijn om te zien dat er 17 miljoen extra is gevonden. Wij gaan akkoord met het krediet, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee. Dan gaan we naar de wethouder, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is misschien even goed om te melden van, er is niet 17 miljoen gevonden. We hebben volgens mij geconstateerd in het IP dat een aantal projecten in andere portefeuilles niet tot uitvoering of tot invulling is gekomen. Toen bleek dat er vorig jaar zo'n beetje, nou, wat was het, 45, 50 miljoen over was om opnieuw naar te kijken van hoe dat zou worden bestemd, dat heeft u als raad bij de begrotingsbehandeling vorig jaar goedgekeurd en toen heeft u ook goedgekeurd dat er nog 17 miljoen naar onderwijshuisvesting zou gaan. En dat is niet zo gek, zeker op het moment dat u kijkt naar het hetgeen van wat er hier voorligt. Ik heb echt mijn uiterste best gedaan om tegemoet te komen aan de wensen van OPH, als het gaat ook om inzichtelijk te maken van, wat is er nou nog op de langere termijn nodig om qua onderwijsvesting zeg maar inzichtelijk te maken waar de noden en de wensen liggen? Dat is voor het eerst volgens mij, dat u een dergelijke lijst ook krijgt, dat u inzicht heeft op de langere termijn wat nodig is. En ik zou het ontzettend jammer vinden wanneer deze lijst nu een status gaat krijgen van, zie je wel, we moeten nog zoveel en we hebben nog maar zo weinig gerealiseerd. Want als je kijkt naar het bedrag wat we, en daaraan refereerde D66 al, wat we bij de start van deze coalitieperiode hebben afgesproken wat er bij onderwijshuisvesting komt, dit komt er nog eens een keertje bij, dan hebben we echt binnen een periode van vier jaar een enorme slag gemaakt. Dat betekent niet ...

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dat begrijp ik dan toch niet helemaal, voorzitter, want hoe moeten we dat dan zien? Want zoals ik het SHO heb gelezen is er voor de komende vier jaar, is er 100 miljoen nodig, die cijfers veranderen in de latere stukken. Dus dat betekent dat je jaarlijks 25 miljoen eigenlijk daarvoor zou moeten reserveren om aan dat verlanglijstje te voldoen. Ja, als je dan niet structureel 25 miljoen daarvoor neerzet, dan kom je toch gewoon te weinig en dan voldoe je toch niet aan je onderhoud of zie ik dat verkeerd?

Wethouder Botter: Nee, dat ziet u niet verkeerd want dat betekent dat wij, en daarom zitten wij met zijn allen denk ik ook in de politiek, om de juiste afwegingen te maken en te kijken van, hoe wij het beste een aantal zeg maar prioritaire thema's. Kijk, er is ook achterstallig onderhoud, er is ook achterstallig onderhoud van de begraafplaatsen, er is achterstallig onderhoud van onze organisatie. En wij zitten hier met elkaar in de gemeenteraad van Haarlem om te bepalen van hoe we dat verdelen en dan is het eigenlijk een verdeling van schaarste. Ik zou met alle plezier van de wereld graag meteen die 110 miljoen of 140 miljoen die er extra nodig is, ook gebruiken. Alleen we gaan zo meteen praten ook over de Jeugdhulp en de tekorten bij de Jeugdhulp, en wat er allemaal nodig is om te zorgen dat we dat veranderen. We hebben gewoon niet alles bij elkaar dat geld. En wat dan de systematiek is die wij binnen het onderwijshuisvestingsplan, die vaak voor een periode van drie, vier jaar wordt afgesproken, de gebruikelijke situatie is, dat is dat je met elkaar als onderwijsbesturen in een op overeenstemming gericht overleg komt tot dat onderwijshuisvestingsplan. En bijvoorbeeld ten aanzien van het Coornhert, de heer Smit heeft dat op een goede manier opgemerkt, daar zit een verschil tussen die 2 miljoen. Die is doorgeschoven, die nooit tot een invulling is, uitvoering is gegeven en die is nu opgesteld bij dat komende bedrag van die 17 miljoen. En daardoor, omdat we die 2 miljoen nooit hebben besteed, is dat 19 miljoen. Als het gaat over de opmerkingen die worden gemaakt over de Internationale School, en dat is de Actiepartij die daarop wijst, is het ook een terechte want we hebben met elkaar afgesproken dat in ieder geval die Internationale School in een tijdelijke locatie gaat zitten de komende periode van de Paulus Mavo. Daarvan hebben we al in het vorige onderwijshuisvestingsplan met elkaar afgesproken, dat zegt Jouw Haarlem ook, maar dat hebben we echt afgesproken dat we daar een investering in zullen doen. Nou, dat kan iets lager zijn maar omdat we ook extra geld moeten investeren in het ISK, hebben we dat op die manier kunnen oplossen.

En juist omdat je vrij ongewis bent in dat soort situaties van dat er tijdens het spel of gedurende de loop van het jaar dingen kunnen veranderen, is het wenselijk om daarvoor een budget in de achterzak te houden zodat ik niet bij u hoeft te komen om vervolgens te vragen van, ik heb tekort, er moet bij. Het is nuance of de gewoonte, laat ik gewoon Nederlands spreken, dat we met elkaar ervoor zorgen dat we dat als collegeleden allemaal binnen onze eigen portefeuilles oplossen als er overschrijdingen zijn. En we hebben inderdaad in het vorige onderwijshuisvestingsplan, daarom had ik dat teruggetrokken en ben ik pas later daar met u naartoe gekomen, dat was naar aanleiding van de Rudolf Steiner, dat gewoon bleek dat 30 procent hogere bouwkosten moesten worden gerekend. Nou, daar is het allemaal op aangepast, maar dan nog moet je ook rekening houden met een post onvoorzien. Als het dan gaat over de commissie Duisenberg, ook ik ben daar ontzettend nieuwsgierig naar. Ik heb mijn stinkende best gedaan dus ik ga ervan uit dat er een fantastische uitslag komt bij die commissie Duisenberg om dat op een goede manier, dat dat op een goede manier wordt geëvalueerd. Maar we zullen zien of dat ook daadwerkelijk door degene die dat gaan onderzoeken, of dat ook echt zo is. Als het gaat over de vragen, dat werd door Hart voor Haarlem gevraagd, wordt er nou wel gekeken van hoe het onderhoud plaatsvindt? Ja, er wordt zeker gekeken hoe het onderhoud plaatsvindt op het moment dat de school dat in beheer heeft. En er wordt ook heel nadrukkelijk gekeken naar de vraag van, zijn wij wel degene die aan de lat staan om het te moeten betalen? Wij kijken bij het programma van eisen altijd heel nadrukkelijk naar de vraag van, is het wel of niet wenselijk dat er allerlei toeters en bellen worden toegevoegd aan het programma en staat de gemeente daarvoor aan de lat? Nou, dat, daarvan mag u echt ervan uitgaan dat ik echt zeer nadrukkelijk laat kijken van, zijn wij wel of niet de partij die dat zouden moeten betalen? Wij komen in feite alleen maar op het moment dat wij ook verantwoordelijk zijn voor die vervanging, voor die nieuwbouw, en dat is hetgeen wat wij betalen. En wij kijken heel nadrukkelijk ook in bepaalde projecten, wat is hetgeen wat we kunnen verhalen op de school en wat komt eigenlijk voor rekening van de school? Dus daar kijken we naar. Ik vind het jammer dat vanuit de Partij van de Arbeid wordt aangegeven van, dat men het vrij grofmazig en breed vindt. Volgens mij hebben wij qua hetgeen wat u vragen, daar liggen allemaal offertes onder. Er liggen in principe ook offertes onder van, wat zou zo'n programma van eisen mogen kosten? Maar het heeft weinig zin om het veel meer gedetailleerd te maken voor de periode daarna. En we hebben ook opnieuw met de schoolbesturen naar dit programma, onderwijshuisvestingsprogramma voor de periode na 2022 gekeken met de schoolbesturen van, wat heeft nu de eerste prioriteit en hoe gaan we dat verder vorm en inhoud geven? We hebben ook een aantal vuiltjes weg te werken gehad vanuit het verleden, daar heb ik al met u over gesproken als gaat over het Stedelijk Gymnasium, daar heb ik het over gehad met een aantal andere scholen. En, nou ja, wat nu al op mijn bordje ligt is dat er ook op zijn minst voor 134.000 euro toch een overschrijding is van de Rudolf Steiner terwijl ze toch heel erg veel geld hebben gekregen. En dan zie je van, hoe zou je dat dan toch weer binnen die begroting kunnen regelen? En daar heb je die stelpost voor nodig. Nogmaals, als die stelpost verder niet wordt uitgegeven, dan wordt het gewoon toegevoegd aan de activiteiten om daarvoor zeker ook aan de slag te gaan. Waarbij ik tegelijkertijd ook wil aantekenen dat wij natuurlijk een beperkte capaciteit hebben binnen onze afdeling onderwijshuisvesting, om bepaalde projecten te begeleiden. Ik denk dat de portefeuille zoals we hier deze hebben genoemd, dat die heel goed past binnen hetgeen wat wij ook als gemeente aankunnen. Maar als je zou zeggen van, er moet een versnelling komen want we hebben zoveel extra middelen, dan ga je ook natuurlijk praten over de vraag van, moet er dan geen capaciteit bijkomen om dit soort processen verder te begeleiden en te beoordelen? Dus al met al denk ik dat er een goed evenwichtig voorstel ligt, wat recht doet aan in ieder geval een aantal noden die er in Haarlem is wat betreft onderwijshuisvesting. Dat wij heel zorgvuldig omgaan met de vraag van, moeten wij dat wel of niet betalen? Daar ben ik echt een krentenkakker in zeg maar. Ik ben echt aan het kijken van, hoe gaan we zorgen van dat wij ook niet te veel betalen, dat het echt sober en doelmatig is. Want alleen in die situatie kunnen wij zoveel mogelijk scholen ook daadwerkelijk helpen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, u lispelde over die 2 miljoen wel gemakkelijk heen, maar in het raadsstuk is de 2 miljoen van Coornhert niet genoemd. Daar staat dat er 17 miljoen beschikbaar is gesteld. Als in de bijlage staat dat er 19 miljoen zoals het heet, voorstel inzetten 19 miljoen, dat is geen voorstel want het raadsstuk heeft het over 17 miljoen. Dus of u gaat even terug naar de tekentafel met uw ambtenaren om te kijken wat er met die 2 miljoen gebeurd is, maar hij kan niet gedekt worden uit de 17 miljoen, want die is al uitgegeven, zie raadsstuk. Dus dan zult u hem in mindering moeten brengen op de nog niet toebedeelde stelpost.

Wethouder Botter: Ja.

De heer Smit: Of een wijze waarop u denkt dat nuttig is. Maar er is maar 17 miljoen vanuit het investeringsplan die u aanvraagt.

Wethouder Botter: Ik ga niet terug naar de tekentafel, ik zal meteen even voorlezen wat ik via mijn ambtenaren op dit terrein heb doorgerekend, dat is het volgende. Die 2 miljoen Coornhert was al eerder in de begroting opgenomen maar was doorgeschoven om geld voor de Paulus Mavo, ISH vrij te maken, maar was nog niet formeel toegekend. Dus er is 17 miljoen extra beschikbaar en die 2 miljoen stond al in de begroting maar was nog niet uitbetaald aan het Coornhert.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Kan de wethouder dat nog voor de raadsvergadering ook inderdaad aan OPHaarlem aanreiken? Want als het nog niet toegekend is, dan is daar blijkbaar geen krediet voor vrijgesteld, voor beschikbaar gesteld. Dus ik snap het antwoord ambtelijk niet maar ik heb daar graag een nadere toelichting over. Want nu staat er in het raadsstuk 17 miljoen, nu staat er in de bijlage 19 miljoen, en dat klopt nog niet dus daar moeten we ook zodanig uit moeten komen dat de bijlage en het raadsstuk op elkaar aansluiten. Als het goed is, anders moet u dat, en dat is ook geen schande, maar vanuit de stelpost dekken.

Wethouder Botter: Ja, maar ik zal zorgen dat u dat gewoon schriftelijk toegestuurd krijgt. En volgens mij is hetgeen wat ik u nu heb verteld net zo rechtsgeldig als wat ik u straks ga toesturen.

De heer Smit: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ja, ik wou nog even eraan toevoegen dat nu het woord Paulus Mavo valt mij opvalt in dit debat dat de 2 miljoen die voor de International School wordt uitgetrokken rijks gelden betreffen. Zou het daar misschien in kunnen zitten?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Mijnheer de voorzitter, ik weet niet precies wat u bedoelt met rijks gelden want we krijgen geen rijks gelden voor de International School.

De heer Oomkes: Jazeker wel.

De voorzitter: Nou, oké, ik ga die discussie hier niet aan nu op dit moment. Ik wil nu even mijnheer Hulster, Actiepartij, het woord geven.

De heer Hulster: Ik wil graag nog even de vraag in herinnering roepen over of het onderhoud nu mee begroot wordt of dat we alleen vervanging en nieuwbouw financieren?

Wethouder Botter: Nee, het onderhoud wat voor rekening komt van de gemeente is hier ook mede in opgenomen. Dus dat betekent dat er een nieuw dak moet komen, bij wijze van spreken, of wanneer er een deel aan een gebouw moet worden gebouwd, dan is dat voor rekening van de gemeente.

De heer Hulster: Want ja, ik denk dat mijn vraag toch niet helemaal duidelijk is, als je een nieuw dak bouwt moet je het vervolgens weer gaan onderhouden, het is niet zo dat dan het dak voor altijd goed blijft. Dus, en dat kun je mee begroten.

Wethouder Botter: De scholen, kijk, misschien is het ook goed om dat nog even helder te maken, we hebben ongeveer tien gebouwen die zijn in het beheer van de gemeente. En misschien bedoelt de Partij van de Arbeid dat wij dan bijvoorbeeld vanuit het Rijk het geld overgemaakt krijgen voor het onderhoud van de gebouwen, maar dan zijn het onze gebouwen en dan worden die min of meer verhuurd aan de scholen. Daar zit dan een andersoortige constructie op maar normaal gesproken is het zo dat het onderhoud van de scholen direct wordt overgemaakt door het ministerie naar de school en de schoolbesturen zelf. Alleen in het geval van dat het gaat om een gebouw wat wij hebben, wat ons eigendom is, vindt er een verrekening plaats met het schoolbestuur. Maar dan nog is het zo dat wij geen specifiek budget krijgen om voor een International School, dat is echt gewoon niet aan de orde want anders had ik dat wel ook zeer nadrukkelijk op het netvlies gehad.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, ik wil dat toch nog even dan zeker weten, ook naar aanleiding van wat de Actiepartij. U zei van, als het dak stuk is, dan zijn we voor het dak, dat geloof ik ook. Maar als het dak niet slecht wordt onderhouden, dan laat de school een steekje vallen en dan moeten wij inderdaad enorm investeren, en dat bedoel ik met dat samenspel.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ja, en dat samenspel is er ook inderdaad. Sorry, mijnheer de voorzitter. Dat samenspel is er ook inderdaad alleen dan is vervolgens de vraag van, dat wij natuurlijk wel gaan bekijken van, op welke wijze is dat wel of niet verhaalbaar? Als het gaat ook om technische installatie of allerlei andere zaken, dan gaan we natuurlijk niet zomaar klakkeloos op het moment dat het schoolbestuur bij ons aanklopt zeggen, nou, dat komt wel voor onze rekening, dat betalen wij wel. Maar wanneer het echt gewoon gaat over het moeten vervangen na een periode van 30 jaar of 35 jaar van een dak, omdat het dak gewoon op is, dan staan wij aan de lat.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog behoefte is aan een tweede termijn maar volgens mij is het verhaal van de wethouder wel duidelijk, toch? Dan is nu de vraag, hoe gaan we dit naar de raad brengen? Hamerstuk? Ja hè? Nou, '...'. Nou, hamerstuk met stemverklaring, prima. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, van mij mag het wel als hamerstuk omdat de wethouder toegezegd heeft dat de schoolbesturen ook gecontroleerd worden op hun eigen plichten.

De voorzitter: Maar ja, goed, iemand wil hamerstuk of stemverklaring, ik vind het wat mij betreft prima. Zullen we dat ook doen?

7.1 Toezegging: tijdige oriëntatie benodigdheden SHO na 2022

De voorzitter: En dan hebben we nog een andere vraag nu, er staat nog een agendapunt 7.1, dat is die toezegging dat er tijdige oriëntatie is over de benodigdheden van SHO. Ik neem aan dat we die ook gewoon even af kunnen doen? Dat is ook gebeurd. Dus bij deze is deze afgedaan. Dank u wel, wethouder. En ik denk volgens mij wel een toezegging van u gehoord dat er nog wel voor de raad met een stukje uitleg over die 2 miljoen gaat komen, dat heeft u ook wel woordelijk gezegd ...

Wethouder Botter: Ik zal de tekst van de mail in een schriftelijke beantwoording aan de heer Smit sturen.

De voorzitter: Nou, aan de hele commissie dan maar. Oké. Goed, dank u wel. Dan kunnen we dit punt afsluiten. Dank u wel, wethouder.

Overige punten ter bespreking

8. Uitvraag onderzoek school voor voortgezet onderwijs in Schalkwijk (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt, dat is een besprekingspunt, agendapunt 8. De uitvraag onderzoek school voor voortgezet onderwijs in Schalkwijk. En in de informatienota wordt de commissie de gelegenheid geboden om input te leveren op de uitvraag onderzoek naar de haalbaarheid van een school voor voortgezet onderwijs in Schalkwijk. En de commissie wil graag meedenken over de opzet van het onderzoek en de vraagstelling zodat het college de input van de fracties mee kan nemen in de uitvraag onderzoek voortgezet onderwijs in Schalkwijk. Het stuk staat op verzoek van de CDA als besprekingspunt op de agenda en ik wil daarom eerst het woord geven aan mijnheer El Aichi van het CDA. Gaat uw gang.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ruim een jaar geleden, om precies te zijn 8 april 2020, heeft de meerder van de raad gepleit voor een onderzoek inzake school voor voortgezet onderwijs in Schalkwijk. Wij zijn blij dat dit opgepakt wordt en willen hierbij de wethouder bedanken. CDA heeft dit punt geagendeerd zodat collega-raadsleden de kans krijgen om mee te kunnen denken over de opzet van het onderzoek. Persoonlijk mis ik het aandeel van betrokkenen, om wie het eigenlijk gaat. Volgens mij moet een manier gevonden worden om ook ouders van leerlingen mee te nemen in het onderzoek, een digitale enquête bijvoorbeeld voor jongeren van groep 8 in Schalkwijk en in Haarlem-Oost, lijkt me niet verkeerd. Ik vraag hierbij de wethouder dit mee te nemen in het onderzoek. Tevens denk ik dat het nuttig is om meer organisaties bij het onderzoek te betrekken. Het argument van segregatie vind ik eigenlijk onzin. Er komen in Schalkwijk heel veel koopwoningen bij de komende tijd, segregatie kan je niet op scholen voorkomen maar dat kan je voorkomen bij de ontwikkelingen van woningen en niet achteraf. In afwachting van de realisatie van een VO-school in Schalkwijk pleiten wij als CDA voor om het Junior College zo snel mogelijk te realiseren. In de vorige periode hebben wij het hierover, hebben wij hiervoor gepleit, om tegemoet te komen aan de wensen van Schalkwijkers. Het staat niet zomaar in het coalitieakkoord, graag een toezegging van de wethouder wanneer hij denkt met een Junior College te beginnen? Er wordt komende periode flink gebouwd in Schalkwijk, het moet niet zo zijn dat leerlingen zich verplicht moeten voelen om naar Haarlem-Noord of naar Heemstede of ergens anders te gaan. Schalkwijkers, of Schalkwijk kinderen hebben het recht om een goede VO-school in Schalkwijk. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. D66 kan zich vinden in het opgestelde concept in de uitvraag, en wij kijken dan ook uit naar de oplevering van het onderzoek voor het zomerreces. Ik wil nog wel twee aandachtspunten inbrengen hier in deze commissie. Als eerst, de collega van het CDA refereerde daar al naar, de vijfduizend woningen die nu in de komende jaren worden gebouwd in Schalkwijk en de toename van het aantal schoolgaande kinderen in dit stadsdeel hierdoor. Dat wordt nu heb ik het idee tussen de regels door benoemd in de onderzoeksopzet. Kan dit punt ook expliciet worden meegenomen en toegelicht in het onderzoek? En ten tweede, we zijn er in Haarlem, vind ik zelf, een ster in om gesegregeerd onderwijs aan te bieden. En D66 zou willen pleiten voor een zo breed mogelijke VO-school. En wij zouden hier graag ook een heldere analyse op willen terugzien in het onderzoek. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Nou, na jarenlange discussie hebben we het eindelijk over het onderzoek, dus daar zijn we heel blij mee. En vooral ook met de vraagstelling van onder welke voorwaarde het mogelijk is, en niet zozeer of maar gewoon onder welke voorwaarde? GroenLinks is al jarenlang voorvechter van een school in Schalkwijk. En voor de rest ben ik het eens met mijn medecommissieleden van het CDA over de vraag van, worden ouders van potentiële leerlingen ook betrokken bij het onderzoek? Ook ik had opgeschreven, GroenLinks wil zo'n breed mogelijke openbare school. En het stuk over segregatie waren wij ook over gevallen van, waarom wordt hier gesproken überhaupt over segregatie? Wat wordt er precies met deze vraag bedoeld? Van in hoeverre sluit de wens van een VO-school in Schalkwijk aan bij de wens om segregatie tegen te gaan en kansengelijkheid te bevorderen? Dus wat wordt er precies met deze vraag bedoeld? Hoe ziet men Schalkwijk dan dat deze vraag in het onderzoek wordt meegenomen? Het is ons een beetje een rare vraag in het onderzoek. En ook eens met het CDA over het Junior College, we zien het ook liever zo snel mogelijk. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Jouw Haarlem is ook blij met het onderzoek naar de haalbaarheid van een brede openbare school voor voortgezet onderwijs in Schalkwijk. Het zal dit stadsdeel nog meer smoel geven. Goed dat er voortvarend aan wordt gewerkt en dat er al gesprekken zijn gevoerd met diverse schoolbesturen en dat er al gezocht worden naar een bureau dat de concept uitvraag kan uitwerken. We vinden dat indien het antwoord op de uitvraag naar de haalbaarheid als kansrijk wordt beoordeeld, de realisatie ook net zo voortvarend opgepakt moet worden. Het bevreedt ons in dat opzicht dat bij het tijdsplan staat dat het wellicht op langere termijn mogelijk is te komen tot een voortgezet onderwijsschool in Schalkwijk. We zouden graag zien dat hier komt te staan dat het wellicht mogelijk is om op korte of middellange termijn te komen tot een voortgezet onderwijs in Schalkwijk. Graag een toezegging van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik nu eventjes naar mevrouw Sibel van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Ook de SP is altijd een voorstander geweest voor een voortgezet onderwijs in Schalkwijk. En blij dat dit onderzoek nu eindelijk gaat komen. Net als overige sprekers vinden wij het belangrijk dat er ook een onderzoek wordt gedaan onder de ouders, niet alleen in groep 8 maar gewoon ouders op de basisscholen in Schalkwijk. Ook is het belangrijk dat er rekening wordt gehouden met de nog te bouwen woningen in Schalkwijk. En het zou ook mooi zijn als Parkwijk en deel Slachthuisbuurt meegenomen wordt, want ook die kinderen kunnen gebruikmaken van betreffende onderwijs. Over

segregatie is de SP in het verleden altijd heel duidelijk geweest, jammer dat daar in het reguliere onderwijs weinig over gesproken wordt maar hier het wel wordt genoemd. We hebben natuurlijk ook een Haarlem College waar segregatie ook onderdeel van kan zijn. Ook zijn wij benieuwd wat hier dus ook mee bedoeld wordt? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Özogul van de SP. Dan gaan we naar mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, scholen hebben een kwalificerende, socialiserende en vormende taak, deze taken voert de school deels in samenwerking met de omgeving uit. De samenwerking tussen scholen en omgeving kan op ieder van deze taken gericht zijn. De succesfactoren voor deze school in Schalkwijk is dat de omgeving met de school een duidelijk doel voor ogen heeft. Helderheid over de verwachting moeten duidelijk zijn, elkaars mogelijkheden en werkwijzen moet dan ook helder zijn. Dus betrek de omgeving bij dit voorstel. Dan nog even iets uit de oude doos, ik weet ook nog vanuit het verleden dat zo'n idee ooit eens in de praktijk is gebracht, in de tijd van wethouder Divendal. Echter daar is iets mislukt. Zou deze evaluatie ook nog meegenomen kunnen worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik sluit me in ieder geval aan bij de voorgangers, met een herhaling van de opmerking dat het in de ogen van OPHaarlem alleen openbaar onderwijs dient te zijn. Met nog een aandachtspunt waarvan ik hoop dat de commissie vindt dat het meegenomen moet worden in de uitvraag. Er staan in Haarlem scholen met een enorm goede naam. En als je in Schalkwijk een nieuwe school begint, dan moet je een naam opbouwen, en dat kan een probleem geven, dat heeft al een keer wellicht een probleem gegeven met de sluiting van een school. Ik zou graag mee willen geven, maar ik hoop dat het meegenomen wordt, de mogelijkheid om te bezien of vanuit de bestaande school, een school van voortgezet onderwijs, in het niet-Schalkwijk deel van Haarlem, dependances, een combinatie van dependance, een combinatie van samenwerking tussen scholen plaatsvindt waardoor een school in Schalkwijk start met de goede naam en een deel van de infrastructuur en kennis van de scholen in Haarlem die vooroplopen. Ik denk dat dat voor Schalkwijk een extra stimulans en steun is zodat kinderen ook inderdaad daar naar die school gaan en niet alsnog de Schipholweg overgaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Was het een interruptie, mevrouw Stroo? Ja? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, mijnheer Smit, dat u dat noemt want ik heb in een vorige keer al een keer genoemd dat we eigenlijk moeten voorkomen dat bijvoorbeeld Het Schoter of het Mendel in Haarlem-Noord nog verder uitbreiden. En dan eigenlijk dat we zeggen van, nou, hier stoppen we. En inderdaad, dan is een dependance een goed idee om dit in Schalkwijk op te zetten. Dus. Nee, ik heb geen vraag maar meer ...

De voorzitter: Een steunbetuiging aan de heer Smit.

De heer Smit: '...'.

De voorzitter: Ja, ja, ik vroeg het me al af. Is er nog iemand die een termijn wil? Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij is dat het idee van de dependance ook in de bijgeleverde ambtelijke stukken en wordt daar de kans groter van geacht dan dat er een aparte school zou worden gesteld. Maar in het collegeprogramma staan er voorstellen voor om het ontwikkelen van secundair onderwijs op deze

plek, met name een junior high, ik zou graag van de wethouder willen vernemen wanneer dat op zijn vroegst zou kunnen worden verwezenlijkt? Ik denk als wij nu beginnen met planvorming, want dit is eigenlijk een plan om een plan te maken, dan zijn we niet voor 2030 klaar. En dat in een stadsdeel wat gaat toenemen naar 39.000 inwoners, en bovendien een hele andere samenstelling krijgt over deze periode die voor ons ligt. Dus ik zou graag wat meer aandacht willen zien omdat er echt een grote groeiende behoefte is aan onderwijsvoorzieningen op maat in dat stadsdeel. Het kan ook bovendien een emancipatoire werking hebben over de positie van Schalkwijk ten opzichte van de rest van de stad. Al vaak hebben wij in beleidsstukken geconstateerd dat het net zo is alsof de rivier dan wel veenstroom, het Spaarne, een scheiding is tussen twee soorten Haarlem. Juist het onderwijs en de planvorming op dat gebied, biedt kansen om daar verandering, althans een begin van verandering in te maken. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, mevrouw Haarlem, mevrouw Stroo van Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Is het hopelijk wel een interruptie. Ik wil eigenlijk vragen of u het inderdaad eens bent met Jouw Haarlem dat we niet uit moeten gaan van een langere termijn maar van een korte tot middellange termijn?

De heer Oomkes: Wij moeten uitgaan van een zo snel mogelijk haalbare termijn. En op het moment dat je nu aan woningbouw denkt ben je sowieso vier jaar onderweg, op het moment dat je aan schoolbouw denkt, ben je zomaar na 2030 bezig. Dat is de urgentie die ik voel. Straks hebben wij een stadsdeel met onvoldoende voorzieningen, dat is echt extreem gevaarlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand die een termijn wil? Nee. Dan gaan we nu naar de wethouder, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik begrijp uw opmerking heel erg goed en ik heb ook het gevoel af en toe dat ik met de handen en voeten gebonden ben als wethouder Onderwijs want ik ga gewoon over een aantal zaken niet. Ik heb verschillende gesprekken gevoerd meteen in de eerste maand dat ik wethouder werd, om te kijken met de schoolbesturen of we naar een Junior College zouden kunnen gaan. En daar is gewoon op dit moment in Haarlem geen draagvlak voor. Het is niet aan de gemeente, het is niet aan mij, het is niet aan u om een Junior College af te dwingen, het is aan de schoolbesturen om dat gezamenlijk wel of niet vorm te kunnen geven. En wat ik heb begrepen is dat er wel degelijk een inventarisatie is geweest in die eerste, in dat eerste halfjaar dat ik wethouder was, bij de scholen en ook vanuit verschillende primair onderwijssystemen om te kijken van, kunnen we dat realiseren? Maar er zitten allerlei haken en ogen aan de manier zoals wij met elkaar in Nederland en ook in Haarlem het onderwijs hebben ingericht. Dat zou betekenen dat je wel drie jaar langer op een bijvoorbeeld basisschool zou kunnen zitten tot je 13^e, 14^e, maar dan vervolgens daarna moet je instromen in een reguliere school. En dan is vervolgens de vraag, bij welke reguliere school ga je dan wel of niet instromen en hoe gaan we dat organiseren en hoe gaan we dat regelen? En daar zijn de bestaande schoolbesturen uit het voorgezet onderwijs het nog niet met elkaar over eens. U zult ongetwijfeld ook een paar weken geleden de krantenberichten hebben gezien dat er sprake is van een driejarige brugklas bij een aantal voortgezette opleidingen, in feite is dat ook een vorm van een Junior College. En ik heb ook contact opgenomen met mijn collega Moorman van Amsterdam, die ook bekend is geworden vanuit het programma Klassen en zich ook over kansengelijkheid natuurlijk heel erg buigt. En met haar heb ik gesproken over de vraag van, hoe kun je dat nou vormgeven? En zij heeft dat met een aantal scholen ook kunnen doen, daar heeft ze ook een aantal scholen toe bereid gevonden. Maar er stond wel een flink financieel budget tegenover. Dat hebben wij op dit moment niet, dat zou je dus vrij moeten maken. In het coalitieakkoord hebben wij op dit moment nog geen zaken, nog geen middelen vrijgemaakt, ook op de

begroting niet, voor dit soort activiteiten. Maar dat is wel misschien voor de komende periode het overwegen waard. Ik zag dat er een interruptie was, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Ja, ik weet niet of die nog wil interrumperen? Ja, gaat uw gang. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U bent wethouder en voorzitter tegelijk, dank u wel. U had het over een budget, staat er iets tegenover. Om hoeveel geld gaat dat, weet u dat?

Wethouder Botter: Nee, ik weet niet precies over hoeveel geld het gaat, maar ik weet wel dat er gewoon binnen Amsterdam een flink budget extra is voor onderwijsachterstandenbeleid. Zij hebben bijvoorbeeld ook extra geld voor docenten in Amsterdam Zuidoost. Daar zou je bij kunnen bedenken, dat zouden wij in Schalkwijk ook kunnen om te zorgen dat we in ieder geval een aantal goede docenten ook, of in ieder geval behouden blijven in Schalkwijk. We doen in Schalkwijk al wel heel veel op het terrein van High Dosis Tutoring en er worden ook allerlei activiteiten gedaan om te zorgen dat er meer activiteit is voor kinderen met een achterstand. Maar hetgeen van wat ik u gewoon wil meegeven is dat, A, de financiële middelen in Haarlem niet voldoende toereikend zijn om de scholen te verleiden om op die manier te gaan werken en op die manier ook docenten te financieren. En B, dat ik er in principe ook niet over ga. Dat brengt mij op het volgende ...

De voorzitter: Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Het verhaal van de wethouder, wat hij precies drie jaar geleden vertelde, dat herhaalt hij nu bij deze, dat doet die nog een keertje. Ik geloof in het feit, waar een wil is altijd een weg. Wil deze wethouder wel een school in Schalkwijk, ja of nee?

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik was nog helemaal niet zover. Ik heb u verteld over een Junior College, en een Junior College die ... Kijk, wat, en dat is misschien dan ook wel goed om dat even nu helder te krijgen vanavond, een Junior College en een scholengemeenschap of een meervoudige mavo, havo, vwo school in Schalkwijk, zie ik als twee verschillende dingen. Dus waar ik het nu net over had, ging over dat Junior College, en dat Junior College is wat mij betreft niet een vervanging van die school waar u het ook over heeft en waar ik dat onderzoekvoorstel voor heb gemaakt. Dat is niet een Junior College, dat is echt een specifieke school. Dus als u het mij permissieert zal ik nu vertellen, ja, ik wil op termijn wil ik een school in Schalkwijk. Ik denk dat het ook heel erg goed is om op termijn een school te hebben in Schalkwijk. Maar daarvan, en dan kunt u mij weer daar zeg maar op vastpinnen, ook dan zeg ik, daar moeten wel de schoolbesturen hun nek uitsteken om dat te gaan doen. Want ik kan niet een school beginnen, het is een schoolbestuur die op een gegeven moment, en daarom ben ik ook heel blij met wat de heer Oomkes zegt, en dat staat ook heel nadrukkelijk in het voorstel, dat het misschien het meest voor de hand ligt wanneer er op een gegeven moment een dependance van een reeds gevestigde school in Haarlem daar gaat zitten, zodat ze daar in ieder geval al een naam hebben en ook een basis kunnen leggen om met een deel van de leerlingen die nu zeg maar aan de westkant van Haarlem naar school gaan, dat die dan gewoon in Schalkwijk naar school gaan.

De voorzitter: Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, die suggestie heb ik er niet bij gemaakt want ik kan me voorstellen dat jongeren van 12, 13 jaar en wat ouder, toch zelf wel een richting willen geven in waar ze op welke locatie zij naar school. Ze zijn gewend bijvoorbeeld naar de stad te gaan. En nee, ik heb het echt over de kinderen die

nieuw zijn maar dan wel op een dependance komen van een school met een bekende en betrouwbare naam. Uw ambitie, misschien lukt dat om er een paar zo gek te krijgen, nee, ik moet het neutraal zeggen, zo te krijgen dat ze inderdaad alsnog terugverhuizen naar Schalkwijk maar dat beoog ik niet als een deel van de uitvraag mee te nemen.

Wethouder Botter: Nee, maar laten we nou ook niet heel moeilijk doen over de situatie van, hoe groot Haarlem is. Haarlem is natuurlijk een vrij compacte stad waarbij de afstanden ook op de fiets redelijk goed te maken zijn, ook vanuit Schalkwijk, daar bijvoorbeeld het Santa Maria of het Coornhert. Kijk, waar het mij om gaat, en dan komen we op het thema, en ik begrijp dat ik echt een heleboel mensen hiermee tegen in de haren ga strijken maar ik ga het toch zeggen ...

De voorzitter: Wethouder, mag ik dan eerst even de interruptie van mevrouw Verhagen doen, die zit al een hele tijd te wachten. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Nou, het is eigenlijk niet echt een interruptie maar belangrijk is, misschien om het ook eens van de andere kant te bekijken, als je daar een hele goede school hebt staan, niet te wachten tot daar de mensen wonen en dan te kijken welke school je daar moet plaatsen, dus echt op zo'n kort mogelijke termijn daar een hele goede school neerzetten waardoor mensen van, ja, een bepaald milieu misschien ook wat eerder voor Schalkwijk kiezen.

De voorzitter: Wat is uw vraag, wat is de interruptie?

Mevrouw Verhagen: Nou ja, mijn vraag is dus ook om het vooral op zo kort mogelijke termijn te realiseren, of de wethouder dat ook beseft dat het misschien wel heel belangrijk is om vooral zo snel mogelijk daar een goede school te realiseren, om die reden.

De voorzitter: Dat is de brede wens denk ik van de hele commissie, om het zo snel mogelijk te doen, wethouder. Gaan u gauw met uw ...

Mevrouw Verhagen: Nou, ook om deze reden, dat wou ik nog even meegeven.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, maar de vraag is dus, in hoeverre wij dat, zoals we hier zitten, kunnen regelen? Kijk, wij kunnen dat allemaal wel willen maar als er geen schoolbestuur is die dat op gaat pakken en zijn nek uitsteekt om daar een school te gaan stichten, dan kunnen we hoog springen, dan kunnen we laag springen maar dan gaat het niet gebeuren. Maar ik wil even terug naar die cliffhanger van net. Ik ga een heleboel mensen tegen waarschijnlijk me in het harnas jagen, en dat heeft te maken met het volgende, namelijk dat thema segregatie. Op het moment wanneer, kijk, iedereen heeft het erover van, ja, de populatie en de bevolking van Schalkwijk gaat wijzigen. Daar komen vijfduizend woningen bij, er gaan allerlei andere mensen wonen, en daar gaat straks een veel meer gemêleerde bevolking op dat moment wonen. Nu is het zo dat heel veel kinderen uit Schalkwijk op een aantal andere scholen zitten waar geen sprake is van segregatie, waar sprake is van een enorme gemengde situatie. En als je kijkt naar de oude situatie van het Spaarne College, en daarom is het Spaarne College destijds ook geflopt. En we nemen dat soort ideeën best wel mee, zoals de heer Divendal daar in het verleden mee te maken heeft gehad, dan was dat een te eenzijdige populatie die geen kans bood om daar tot een gemêleerde school te komen. Wat op een gegeven moment ook te maken had toch met een segregatie die we als niet wenselijk hebben ervaren maar die ook uiteindelijk ervoor heeft zorgt dat die school

niet heeft kunnen overleven. En ik ben het helemaal met u eens dat Schalkwijk een school verdient, ik ben het met iedereen eens van dat die school er ook moet komen. Ik ben het ook met iedereen erover eens dat we rekening moeten houden met op het moment van dat de bevolking van Schalkwijk er misschien straks heel anders uitziet op het moment wanneer die vijfduizend woningen erbij zitten en wanneer er ook meer kinderen komen wonen. En dat je dan tijdig moet zorgen dat er dan ook echt een school is die naam en faam kan maken, of dan wel een dependance is van een andere school. En dat is hetgeen van waar dat zinnetje op duidt in die onderzoeksopdracht, niets meer en niets minder. Maar ik vind het wel belangrijk dat ik dat gewoon ook echt met u deel en dat we het daarover over eens zijn. En voor wat betreft de rest van de onderzoeksopdracht, is het zo dat deze ook met de schoolbesturen tot stand is gekomen. Dus ik wil alle suggesties die u heeft, wil ik meenemen, wil ik ook overbrengen naar degene die met deze onderzoeksopdracht aan de slag moeten. Maar als u echt fundamentele wijzigingen wilt aanbrengen binnen deze onderzoeksopdracht, dan zal ik dat opnieuw bij de schoolbesturen neer moeten leggen en zullen zij moeten bepalen of ze daar wel of niet mee akkoord kunnen gaan. Want dit is hetgeen wat we met elkaar hebben afgesproken.

De voorzitter: Wethouder, ik heb even een vraag van mij, bedoelt u het Spaarne College of bedoelt u Spaarne Lyceum?

Wethouder Botter: Ja, sorry, het Spaarne ...

De voorzitter: Ja, want het Spaarne College is net vorig jaar pas ontstaan volgens mij, maar het Spaarne Lyceum is er ...

Wethouder Botter: Maar dat ... Nee, maar het probleem is, en zij hebben die naam overgenomen. Vroeger heette het Spaarne Scholen Gemeenschap.

De voorzitter: Spaarne Scholen Gemeenschap, en toen Spaarne Lyceum en toen is het gestopt.

Wethouder Botter: Ja.

De voorzitter: Ja.

Wethouder Botter: En nu heet het Sterrencollege heet nu weer het Spaarne College. Dus dan halen we die twee door elkaar, oké.

De voorzitter: Maar even gewoon de verwarring ...?

Wethouder Botter: Maar het is in ieder geval die school die naast de moskee stond.

De voorzitter: Nee, dan hebben we het over een andere. Degene waar ik het over had, het Spaarne Lyceum, die heeft op de Zwemmerslaan gestaan. Dat is de grote school die ook verdwenen is. Die bedoelt u niet.

Wethouder Botter: Niet.

De voorzitter: Nee, oké. Nee, dan even voor de duidelijkheid. Teyler was dat, Teyler College was het, inderdaad. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel. Ja, want ik zat op die voorganger inderdaad aan de Zwemmerslaan. Nou ja, dank in ieder geval voor deze toelichting. Ik heb op zich geen fundamentele wijzigingen of iets dergelijks voor de onderzoeksopzet. Maar ik vraag me dan toch wel af, leeft er dan ook het beeld bij wellicht de schoolbesturen dat men niet uit Schalkwijk, toch liever niet in Schalkwijk op school gaat zitten? Voor een VO dan in dit geval. Zit dat, die gedachte er daar dan een beetje achter?

Wethouder Botter: Ik begrijp u niet.

Mevrouw Cimen: Nou, want u zegt dus eigenlijk, of nou, de wethouder die zegt dus eigenlijk, er kan dan een segregatie ontstaan, dus dat we dus niet moeten overschatten dat in Schalkwijk een gemêleerde groep mensen gaat wonen. Ook of dat dat niet dusdanig verandert met die vijfduizend nieuwe woningen. En dat er dus wel een idee staat van, wat er dus ook op het Teyler College was, er was juist sprake van segregatie daar op die scholen. Maar komt dat dan omdat mensen van buiten Schalkwijk niet naar Schalkwijk willen komen op school? Ik probeer het nog een beetje helder te krijgen wat de analyse eronder is.

Wethouder Botter: Dat was in ieder geval bij het Teyler College was dat het geval, daar kwamen weinig kinderen van buiten Schalkwijk, die gingen naar het ...

De voorzitter: Ja, het was een hele andere school, ik ken het ook goed. Maar 🤔.

Wethouder Botter: En op het moment, kijk, zoals het nu gaat zie ik dat er gewoon heel veel over en weer verkeer is binnen die scholen vanuit alle stadsdelen. En over uit Heemstede, andere komen misschien nu wel vanuit Overveen. En je ziet dat in zowel bij het Sancta als bij het Coornhert als bij het Schoter, is het gewoon een goede mix. En dat is denk ik voor iedereen goed. En op het moment dat je een situatie gaat krijgen, maar nogmaals, sommige mensen hebben daar hele andere opvattingen en ideeën over, en die begrijp ik ook. O. Ja.

De voorzitter: Ja, mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik word echt hartstikke boos om segregatie, segregatie. Want het zijn gewoon Haarlemse kinderen, waar ze vandaan komen, het kan mij niks schelen. Ze zijn geboren, getogen Schalkwijkers, of ze nou wit of bruin of zwart zijn, ja, en deze mensen die willen gewoon een school in Schalkwijk. Maar om het steeds te gooien op segregatie zodat er geen nieuwe school komt, vind ik onzin. Dank u wel.

Wethouder Botter: Ik kan me voorstellen dat u boos bent, mijnheer de voorzitter, maar kijk, dat is helemaal niet de bedoeling. En ik ben net zo ontzettend pro, het feit dat er een school komt in Schalkwijk als u. Alleen het is denk ik ook zo dat we ons moeten afvragen van, vinden we het wel of niet wenselijk als het gaat over onderwijsachterstanden? Op het moment wanneer je een situatie hebt dat je een monocultuur krijgt op een bepaalde school, is het gewoon niet wenselijk. Dat is gewoon niet goed, dat is niet goed voor de integratie, dat ...

De heer El Aichi: Nee, dat vindt u.

Wethouder Botter: Nee, maar kijk, ik word aangesproken over de vraag van, wel of niet segregatie en wat dat betekent in die onderzoeksopdracht. En ik zeg er nota bene op voorhand bij dat ik daarmee sommige mensen tegen mij in het harnas jaag, nou, dat bewijst deze discussie ook. Maar ik vind wel dat we het daar met elkaar over moeten hebben want vaak verdwijnen dit soort discussies onder het tapijt, hebben we het er niet over, maar ik denk dat het wel belangrijk is dat we het er met elkaar over hebben. Omdat het gewoon een

onderdeel deel is van onze samenleving en ook een, ik ben ook wel degelijk verantwoordelijk om te zorgen dat er geen onderwijsachterstanden ontstaan, en dat, hoe heet het, dat er kanselijkheid is voor iedereen. En dat vind ik op dit moment heel zwaar wegen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde, wacht even, want we blijven volgens mij heen en weer pingpongen. En volgens mij, dit moet nog allemaal afgerond worden dus ik wil gewoon even, laten we even, ik wil nog gewoon even heel snel kort even een tweede termijn doen, dan krijgt iedereen gewoon even het woord anders blijven we echt heen en weer gaan. Dus ik wil even beginnen met mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Ja, '...' hoort u hier segregatie maar draai de argumentatie eens een keer om, er zijn ook in de welvarende dorpen ten zuiden en ten westen van Haarlem, scholen die gesegregeerd zijn. Dus Hageveld is een voorbeeld van een gesegregeerde school met een heel duidelijke eenzijdige samenstelling. Kennemer in Bloemendal idem dito, zo zou ik nog wel even kunnen doorgaan. Het is niet iets wat je alleen maar op een bevolkingsgroep kunt projecteren, het heeft samen te maken met de samenstelling van de school, ja, maar het heeft ook te maken met de toekomstvisies die op een school worden losgelaten. Je kunt van een school in elk gebied in Haarlem, in Haarlem-Noord zijn daar duidelijke voorbeelden van, een succes maken. Er is alleen politieke maatschappelijke wil voor nodig om dat voor elkaar te krijgen. Daar praten we hier over. En het zal mij een worst wezen of dat over zes, acht of tien jaar, maar dus de stad en de samenleving verandert, we moeten op de toekomst voorbereid zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, ik heb nog geen antwoord gekregen op de vraag van, we hebben al een keer zo'n experiment gedaan, of die lessons learned ook meegenomen worden?

De voorzitter: Oké. Wie nog meer? Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Een kleine verduidelijkende vraag van de wethouder, ik stelde voor om in de uitvraag ook dat accent mee te nemen van, en je gaat de ouders enquêteren van het beeld van de dependance. Ik hoorde min of meer een positieve gedachte van u maar zegt u nu, dat wordt er niet in opgenomen want wat hier staat is met de scholen, de schooldirecties afgesproken en daar verander ik geen woord of komma meer aan? Graag een toelichting.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, ik zag uw hand net ook, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Over die segregatie, daar wil ik nog wat over zeggen want in mijn bijdrage heb ik er niks over gezegd maar het is me wel opgevallen, we hebben het in de fractie er ook over gehad. En ja, je kan het als negatief bekijken en daarom viel ik er denk ik ook over van, de manier waarop het erin staat, is eigenlijk een beetje omgekeerd geredeneerd. Ja, ik weet niet hoe ik dat moet zeggen, verder moet verduidelijken, maar ik had eerder verwacht om een soort emancipatiegedachte van de kinderen in Schalkwijk of het zelfbewustzijn te vergroten. Ja, dat het gewoon goed is hoe ze zijn. En, ja, met hun eigen, ja, stadsdeel en dat ze daar ook trots op kunnen zijn. Dus dit lijkt net alsof die kinderen uit Schalkwijk toch wat minder zijn. En ja, dus dat vond ik ook een beetje ... Ik hoop dat de ... Dan over toezegging, volgens mij heb ik geen duidelijke toezegging gehoord, klopt dat?

De voorzitter: Klopt, nee.

Mevrouw Stroo: Dat als uit het onderzoek komt dat het als kansrijk wordt beoordeeld, dat het dan ook op korte of middellange termijn kan, gerealiseerd kan worden, en niet zoals het er in staat op langere termijn.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Nou, dit college bevestigt de scheiding van Haarlem, Schalkwijk. Jongeren zijn zwak, ze zijn ... Ze doen het niet goed op school, vandaar dat er daar ook geen school komt. Deze wethouder, ik heb verwacht van een D66-wethouder dat er eigenlijk een school, dat die dat gaat supporten, dat doet die bij deze niet. Dat vind ik jammer.

De voorzitter: Laat ik even tot de conclusie zo meteen komen, mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: En ik heb nog een vraag aan de wethouder, mijn vraag is, ik heb niets concreets gehoord over het Junior College? Dank u wel.

De voorzitter: Daar is wel wat over gezegd. Ik wil wel even benadrukken, dit is geagendeerd om input te vragen aan de commissie hoe we met het onderzoek verdergaan, en we zijn nu volgens mij veel te veel al in de diepte in aan het gaan over de hele discussie over het wel en niet, hoe en in welke vorm. Het gaat erom om input te leveren aan de wethouder, zodat die verder kan gaan met het onderzoek. Dus daar wil ik even ook de wethouder op attenderen, ook hoe de beantwoording gaat lopen, maar hou daar rekening mee, ja?
Wethouder Botter. O, sorry, ik zie dat ook mevrouw Özogul van de SP nog iets wil vragen. Mevrouw Özogul, gaat uw gang.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Ik had net aangegeven of dan wel gevraagd of ouders meegenomen kunnen worden, dus niet alleen in groep 8 maar vanaf de basisschool. En dan wil ik kort even terugkomen op het woord segregatie. Het is jammer, aan de ene kant begrijp ik de wethouder want wij zijn geen voorstander van segregatie. Maar ik vind het alleen jammer dat het nu over segregatie genoemd wordt als we het over Schalkwijk hebben. Dan lijkt het alsof de kinderen daar een achterstand hebben. En het is ook jammer dat als we het over onderwijskansen en achterstanden en segregatie hebben, dat we het dan niet over het Haarlem College hebben, want daar zitten ook bepaalde groepen kinderen en willen we dan zeggen dat die ook een achterstand hebben? Graag antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Hart voor Haarlem, volgens mij heb ik wel degelijk ook over het Teyler College en de lessons learned en dergelijke gesproken en dat zullen we meenemen, dat wordt in het onderzoek opgepakt. Als het gaat over het betrekken van ouders en het interviewen van ouders, dat zal ik ook zorgen dat dat wordt meegenomen in het onderzoek. Want dat is gewoon een vorm van methodiek, een soort marktonderzoek waar je volgens mij niet van buiten kunt in een onderzoek als deze om dat mee te nemen, dus dat in ieder geval is ook een toezegging. Ik heb er niet omheen willen draaien maar ik heb volgens mij heel erg duidelijk gezegd dat ik niet kan toezeggen van of het nou wel of niet snel gaat gebeuren, de komst van zo'n school, omdat ik dat niet volledig in de hand heb. Net zomin als dat u dat volledig in de hand heeft. Maar ik heb nogmaals voldoende munitie meegekregen nu in hetgeen van wat ik u heb gehoord. En ik kan er ook naar verwijzen dat de onderzoekers en de schoolbesturen nog eens deze band na kunnen kijken van, hoe u erover denkt dat u er grote waarde aan hecht als gemeentebestuur om te zorgen dat die school, als er een kansrijke mogelijkheid is, dat die er zo snel mogelijk komt. Wat ik ontzettend jammer vind, en wat in ieder geval niet mijn intentie is geweest, en waar ik het echt betreurt dat het zo wordt opgevat, is dat ik geen zeg maar belang

hecht, dat er uiteindelijk ook een school moeten komen in Schalkwijk. Dat ik ook totaal de kinderen niet wil wegzetten die daar op dit moment leven, naar school gaan, en een kans zoeken op een zeg maar een hele mooie manier. En waarvan ik hoop dat ze ook door middel van een aantal zaken die wij aanbieden in het kader van kansengelijkheid, dat ze vanuit een achterstand ook daadwerkelijk een voorsprong krijgen. Ik vind het altijd fantastisch om te zien ook hoe het project van het Stedelijk werkt om een aantal kinderen uit Schalkwijk specifiek op te nemen in het Stedelijk Gymnasium en dan volledig daarin te investeren om te zorgen dat zij op een volwaardige manier mee kunnen doen en daarin worden ondersteund. Dat gun ik echt iedereen. Maar ik vind het zo jammer dat dit meteen ook een beladen thema is waarbij dan wordt gezegd van, ik zet Schalkwijk weg, of dat is geen volwaardig stadsdeel, of dat is ... Ik vind het een van de mooiste stadsdelen die wij hebben in onze stad. En ik vind het, de bevolking, en als ik daar ben, dan voel ik mij daar ontzettend thuis. Dus ik maak me wel zorgen over het feit van dat wij een situatie zouden gaan creëren waarbij door daar een school neer te zetten op dit moment, dat daar een monocultuur gaat ontstaan, die maakt dat men op een gegeven moment niet verder komt. Dat is precies hetzelfde als wat de heer Oomkes zegt over de scholen die hij noemde als Hageveld, daar is ook een monocultuur. En ik heb gister ...

De heer El Aichi: Dat mag wel.

Wethouder Botter: Nee, dat mag ook helemaal niet, en dat wordt ook niet als wenselijk ervaren. En ik gisteren, en als u de krant gelezen heeft vandaag ook, een onderzoek in ontvangst genomen van een leerling van Hageveld, een profielwerkstuk over onderwijsachterstanden. En wij hebben daar gisteren hier in de Rafter een enorm groot debat over gehad met een aantal mensen van Hageveld over de vraag van, hoe ontzettend idioot het is dat je over 800 meter over de grens van de Schouwbroekerbrug, ineens in een hele andere wereld komt en dat die werelden niet bij elkaar komen. En wat we onszelf tekortdoen, om niet op die manier met elkaar samen te leven. En ik vind het jammer dat we niet vaker dit soort debatten voeren en kijken hoe we dat soort situaties kunnen gaan aanpakken. Zodat die zeg maar situaties van monocultuur, en dat weet iedereen gewoon, die zijn niet wenselijk, die zijn niet uitdagend voor de rest van je leven en die zijn ook niet wenselijk voor je verder kunnen vormgeven in de samenleving.

De heer El Aichi: '...'.

De voorzitter: Rustig, mijnheer El Aichi.

Wethouder Botter: Ja.

De heer El Aichi: '...' integratie moet van beide kanten komen. Ik bedoel, als die kinderen heel graag met de anderen willen, en de anderen willen niet, wie dan ook, ja, dan kan je laag of hoog springen maar dan schiet het niet op. Ik bedoel, dat is totaal een andere discussie. Maar wat ik jammer vind, op het moment dat het om een school gaat in Schalkwijk, dan ziet u alle beren op de weg, segregatie, dit dan dat, nee, dat gaat niet, dat gaat niet lukken. Onzin. Onzin. Een Schalkwijk, hoeveel mensen wonen er in Schalkwijk? Hoeveel woningen komen erbij? Ik vind dat er gewoon een school moet komen daar in Schalkwijk, dat vindt u ook. En daarom denk ik van, goh, doe uw best om dat voor elkaar te krijgen. Het is iedere keer van, goh, de schoolbesturen. Nou, of zij gewoon hier al alles bepalen in dit land. Dat kan toch niet.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dan moet u de manier zoals wij het onderwijs hebben ingericht, moet u op een andere manier gaan terugdraaien, want zo is het. Zo is het. Als er geen schoolbestuur ... U kunt ook een schoolbestuur

vormen hè. Als u een aantal mensen weet te vinden die met elkaar bereid is om in Schalkwijk een school te beginnen, nou, be my guest.

De heer El Aichi: Als deze schoolbesturen die wij in Haarlem hebben dat niet willen, dan moeten wij schoolbesturen creëren uit, ik bedoel Nederland is heel groot, en dan kunnen wij ook naar buiten toekijken of er wel schoolbesturen zijn die dat graag willen doen.

De voorzitter: Nou, misschien is dat input voor het onderzoek? Ik geef maar een suggestie mee. Maar laten we ... Ik vind dat we dit punt moeten gaan afronden, wethouder, volgens mij hebben we daar genoeg over gesproken. Als u tenminste met uw permissie ook dat u klaar bent. Ja? Oké, nou u heeft ... Ik ga niet alles herhalen wat hier allemaal gezegd is want u neemt een heleboel zaken mee. Ja, er zijn wel meer toezeggingen geweest maar u neemt onder andere ook de ouders mee in het onderzoek, et cetera. Maar er zijn meer dingen geroepen die denk ik wel meegenomen kunnen worden in het onderzoek. Nu wil ik ... Mijnheer El Aichi?

De heer El Aichi: Ik ben nog niet klaar. De wethouder wil in gesprek gaan met de schoolbesturen, misschien is het een idee dat wij ook erbij willen zijn.

Wethouder Botter: Dat lijkt me vooral heel erg goed ten aanzien van het punt wat we later vanavond nog bespreken, als u op de stoel van de wethouder wil gaan zitten dan moet u dat vooral gaan doen en dan gaan we dat ook met elkaar doen.

De voorzitter: Oké, nou, dank u wel. Ik ga dit punt beëindigen. We zijn klaar met dit punt, en we zijn ook toe aan pauze volgens mij, even een verfrissing halen. Dus ik schors de vergadering voor een minuut of twintig hè, ja, twintig minuten schorsen. Dus tien voor half acht zijn we weer terug. Dank u wel.

9. Extra RIB, proces verwerving Jeugdhulp 2022 (JB en MTM)

9.1 RIB 4, Verwerving Wmo en Jeugdhulp 2022

De voorzitter: We gaan weer beginnen. Goedenavond, we zijn weer terug bij de commissie Samenleving, stilte gaarne in de zaal. U bent in beeld. We zijn bij punt 9 aangekomen, en daarvoor is ook wethouder Meijs aangeschoven. En wethouder Meijs heeft eerst even twee mededelingen die ze wil doen dus dan geef ik eerst even het woord aan wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, als eerste heb ik een mededeling dat wij een subsidie aanvragen voor, sorry hoor, voor de sociale benadering dementie, afgekort het team SBG. Dat team is samen met een aantal welzijnspartners actief op dat gebied, welzijnspartners zoals Haarlem Effect en DOCK, samen met Zorgbalans en betrokken hoogleraar Anne-Mei The. Nu doet zich de mogelijkheid voor om dat team uit te breiden dus wij vragen daar subsidie voor aan. Ik vond het wel zo netjes om dat even hier te melden. Op het moment dat het toegekend is zal ik daar uiteraard met u in contact treden om dat te melden. Wat we met dat geld doen is weer een tweede team instellen zodat we op een andere manier zoals we dat noemen de sociale benadering voor dementie kunnen uitbreiden.

De heer ...: '...' bedrag gaat?

Wethouder Meijs: Ruim 250.000. Best een aardig bedrag, dat is dan weliswaar voor twee jaar en we vragen het aan bij ZonMw. Mijn tweede mededeling ging, ik hoorde dat u gevraagd heeft om twee agendapunten samen te voegen in gewoon in de wijk en de verwerving huishoudelijke hulp. Dat zijn wel twee gescheiden trajecten, dus mijn advies zou zijn om ze uit elkaar te houden maar u bent natuurlijk de baas, dus als u dat samen wilt doen.

De voorzitter: Mijnheer Smit, het was uw verzoek.

De heer Smit: De suggestie, mevrouw de wethouder, niet om ze gezamenlijk te behandelen, maar in volgorde en even het agendapunt ertussenin weg te halen, dat was hem.

Wethouder Meijs: Oké.

De voorzitter: Dan gaan we doen zoals gezegd.

Wethouder Meijs: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Goed, dan gaan we door naar het bespreekpunt extra raadsinformatiebrief proces verwerving Jeugdhulp 2022. De wethouders in Zuid-Kennemerland hebben besloten om langer de tijd te nemen voor het proces van de nieuwe verwerving van de regionale Jeugdhulp en de ingangsdatum van de nieuwe contracten uit te stellen, waarover de commissie op initiatief van de VVD vragen heeft. En de commissie wil inzicht in de redenen van het college en de onderliggende oorzaak om in te grijpen in het ingezette inkooptraject voor Jeugdhulp, de gevolgen van het uitstel voor de jeugdzorg in de regio korte en langere termijn, de financiële budgettaire gevolgen voor Haarlem op korte en langere termijn, de gevolgen voor de gemeentelijke bedrijfsvoering. En in de bespreking van de extra raadsinformatiebrief over het proces verwerving Jeugdhulp 2022 zal ook aandacht geschonken worden aan de onder de 9.1 genoemde raadsinformatiebrief 4, onder 9.2 de brief 5, en onder 9.3 de genoemde RIB vaktherapie. Maar voordat we hier dit stuk gaan behandelen hebben we nog een aantal insprekers, en er hebben zich vijf insprekers gemeld waarvan er een aantal digitaal. En dan gaan we nu eerst beginnen, ik zie dat mevrouw Damen al klaar zit, met mevrouw Damen die digitaal komt inspreken. Mevrouw Damen, u krijgt drie minuten de tijd, en als u klaar bent dan kan de commissie eventueel nog wat vragen aan u stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw Damen: Dank u wel. Geachte commissieleden, ik zit hier samen met mijn collega Lot . Eerder spraken wij in deze commissie onze zorgen uit over de verwervingsstrategie Jeugdhulp. Wij spreken vanavond wederom namens vereniging 0 tot 23. Wij zijn een vereniging van ruim veertig samenwerkende kinderpsychiaters, kinder- en jeugdpsychologen, therapeuten, orthopedagogen en kinder- en jeugdpsychologen die allen BIG en of SKJ geregistreerd zijn en binnen hun vrijgevestigde praktijk specialistische zorg leveren aan kinderen, jongeren en het systeem. Inmiddels is duidelijk dat de invoer van met betrekking tot de nieuwe verwervingsstrategie is opgesteld. Het is goed ...

De voorzitter: Mevrouw Damen, u valt af en toe, nou, eigenlijk wel regelmatig weg dus het is heel moeilijk nu iets van uw betoeg te horen. Ik denk dat er iets met de wifi of met een netwerkaansluiting is.

Mevrouw Damen: Oké. Moet ik even kijken of ik dat nu kan oplossen.

De voorzitter: U klinkt zo goed in ieder geval.

Mevrouw Damen: Oké, nou, zal ik opnieuw beginnen?

De voorzitter: Nou, we hebben het meeste wel gehoord hoor.

Mevrouw Damen: Ja, oké. Nou goed, dan ga ik verder. Inmiddels is duidelijk geworden dat de invoer van het plan met betrekking tot de nieuwe verwervingsstrategie is uitgesteld. Het is goed dat dit gebeurd is zodat onze gemeente niet overhaast in dezelfde valkuilen trapt als in andere gemeenten. Toch ervaren we dat het plan inhoudelijk nog onveranderd is. Er zijn geen concrete antwoorden gekomen op de vele kritische vragen en ons wordt gevraagd ons in te schrijven op de nieuwe aanbesteding terwijl de voorwaarden niet duidelijk zijn. Hoe kunnen wij nu hiermee akkoord gaan zonder dat wij weten wat de uitwerking en consequenties hiervan zijn? En dat terwijl ons vanuit andere gemeentes al zoveel alarmerende berichten bereiken. De zorgen die wij hebben over wat dit plan zal betekenen voor onze cliënten blijven onverminderd groot. In de tijd die is gewonnen met het uitstel is gedegen onderzoek naar de knelpunten in de huidige manier van werken noodzakelijk, om vervolgens in overleg met alle betrokken partijen te komen tot een plan wat ook daadwerkelijk leidt tot structurele verbeteringen. Er zou behouden moeten worden wat nu al goed werkt. Wij hebben de afgelopen jaren geïnvesteerd in de samenwerking met verwijzers, andere hulpverleners en elkaar. Onze werkwijze en onze kwaliteiten sluiten naadloos aan bij de doelen en de uitgangspositie van een nieuwe verwervingsstrategie. Bovendien leveren wij kwalitatief goede zorg voor een relatief lage kostprijs. In ons visiedocument wat is ingestuurd in de agenda, wordt onze werkwijze nader toegelicht. Dit document delen we heel graag met u. Uiteraard zijn we altijd bereid in een nader gesprek een uitgebreidere toelichting te geven of mee te denken over het vervolg. Dank voor de mogelijkheid om hier te kunnen spreken namens alle leden van 0 tot 23.

De voorzitter: Dank u wel. Laten we maar gelijk de commissie vragen om vragen te stellen, digitaal is dat handiger om dat nu in een keer te doen. Zijn er nog vragen vanuit de commissie voor mevrouw Damen? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. En dank ook voor de insprek bijdragen. Ik heb begrepen uit de stukken die wij hebben ontvangen dat er meerdere gesprekken zijn gevoerd met vrijgevestigden, en dat er ook nog een gesprek gepland staat volgens mij. Hoe zijn die gesprekken verlopen? Kunnen jullie daar iets meer, of kunt u daar iets meer over meegeven?

Mevrouw Damen: Ja, dat klopt. Wij hebben inmiddels twee gesprekken gevoerd met de gemeente, die zijn overigens op ons initiatief gestart. Wat het geval is, is dat deze gesprekken nog niet hebben geleid tot concrete antwoorden op de vragen die wij hebben over de nieuwe verwervingsstrategie, en dat is, ja, dat is eigenlijk onze grote zorg ook. Dus ondanks dat er wel gesprekken zijn, heeft dit nog niet opgeleverd wat we wel hopen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp dat u onderaannemer zou moeten worden, wat vindt u van die constructie en wat zou volgens u de beste constructie zijn voor de jeugdzorg die u levert?

Mevrouw Damen: Ja, volgens mij, ja, er zijn verschillende mogelijkheden benoemd, dus niet alleen maar die als onderaannemer. Kijk, wij werken nu zelfstandig en weliswaar in samenwerking met elkaar. En dat werkt naar ons idee goed. Wij kunnen makkelijk schakelen met elkaar, wij kunnen laagdrempelige zorg leveren, wij

kunnen op het moment dat dat nodig is makkelijk op- en afschalen, dus eigenlijk, en dat is ook waar we voor pleiten, is te behouden wat we nu doen en hebben. Dus ...

Mevrouw ...: Ja, en de risico's van onderaannemerschap, als ik even mag aanvullen, is dat er niet minder schotten komen maar dat er alleen maar meer schotten komen. Dat de keuzevrijheid vermindert voor de cliënten, dat de wachtlijsten toenemen, dus wij hebben daar heel veel zorgen over en zien veel risico's daarin.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Bedankt voor het inspreken. U had het net over het gesprek wat u heeft gehad met de wethouder, en dat er een aantal vragen niet beantwoord is. Kunt u, pak hem beet, de drie belangrijkste vragen ook even bij ons voorleggen, wat heeft u de wethouder gevraagd?

Mevrouw Damen: U viel eventjes weg dus ik heb niet alles gehoord, maar volgens mij ging de vraag over ...

Mevrouw Klazes: In uw gesprek met de wethouder heeft u vragen gesteld die volgens u niet beantwoord zijn, welke vragen waren dat? En u hoeft ze niet allemaal te vertellen maar de drie belangrijkste vragen bijvoorbeeld.

Mevrouw Damen: Ja, de gesprekken die we hebben gevoerd zijn overigens niet met de wethouder geweest, dat willen wij best maar dat is niet het geval. Wij hebben gesproken met de projectmanagers. En een vraag die wij bijvoorbeeld hebben gesteld is waar wij in eerste instantie benieuwd naar zijn is bijvoorbeeld, wat zijn nu eigenlijk de knelpunten in de huidige manier van werken? Zodat wij ook actief mee kunnen denken over, wat zou er nou anders moeten om tot betere zorg te komen? Zoiets bijvoorbeeld. We hebben ook vaak gevraagd naar actuele cijfers, van hoe zit het met de kosten en waar lekken bijvoorbeeld kosten weg? Het gaat in deze nieuwe verwervingsstrategie over dat ook de kosten beheersbaar moeten worden. Maar waar zitten die kosten nu, en waar lekken die weg? En hoe kunnen we dan met een nieuw plan ervoor zorgen dat dat niet ook gebeurt? Nou, en dat vragen we ook voor onze specifieke, onze eigen situatie als vrijgevestigden maar in bredere zin is dat natuurlijk ook een belangrijke vraag.

Mevrouw ...: Ja, en daarnaast hebben we ook wel, als het gaat ook over het nieuwe plan en hoe dat eruit gaat zien, vragen gesteld. Wat betekent dat concreet voor ons? Als wij ons gaan inschrijven, hoe kunnen wij dat dan doen? Het verzoek was of wij als strategische partner ons kunnen inschrijven. Maar hoe dat er concreet moet uit komen te zien, dat wordt niet duidelijk, daar kunnen ze de vragen die wij stellen niet beantwoorden. En dan wordt gezegd dat wij, dat dat verder wordt ingevuld in dialoofase. Maar hoe kunnen wij ons inschrijven op iets waarvan de voorwaarden niet duidelijk zijn? Dus daar krijgen wij ook geen, wordt niet duidelijkheid over verschaft.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb ook nog een vraag van mevrouw Verhagen, Trots Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhagen: Ja, dank u wel voor het inspreken. Ik vroeg mij af van, in hoeverre kan het voordeliger zijn zoals u nu werkt in plaats van zo'n onderaannemerschap? Ik zou daar heel graag een voorbeeld van horen waarom dat ... Ik kan me er wel iets van voorstellen maar ik zou daar heel graag een voorbeeld van horen waarom het voordeliger zou zijn juist deze werkwijze zoals dat nu gaat?

Mevrouw Damen: Wil jij antwoorden?

Mevrouw ...: Ja, is goed. Nou ja, kijk, ik denk de manier waarop wij nu werken, dat betekent dat als iemand zich bij ons aanmeldt, wij doen zelf de intake, wij voeren behandeling uit, wij ronden af, wij leggen de contacten met scholen, met andere hulpverleners indien nodig. Wij hebben geen overhead, wij doen alle administratieve kosten zelf en administratieve handelingen zelf. En, wat wilde ik nou zeggen, nee, sorry, dus al die handelingen liggen bij ons. Wij betalen onze huur zelf, dus alles wat bij grote instellingen anders loopt. En daarnaast, kijk, als wij onderaannemer worden, dan betekent het dat er andere schakels tussenkomen. Dus wanneer ... Een voorbeeld wat wij horen vanuit de gemeente Utrecht bijvoorbeeld is dat nu daar twee grote consortia zijn aangesteld, dat als je bijvoorbeeld een onderzoek doet en je stelt de diagnose ADHD bij een kind, op dit moment neem ik contact op met een psychiater met wie ik veel samenwerk, wij hebben korte lijntjes en zij gaat de medicamenteuze behandeling instellen. Maar wat wij horen vanuit de regio Utrecht is dat dan de behandelaar eerst contact weer moet opnemen met het grote consortium, en ligt daar weer een maand op stapel. Vervolgens moet iemand in dat consortium, die inhoudelijk niet op de hoogte is van de casus een besluit nemen of daar inderdaad een psychiater moet worden ingeschakeld, dus dat duurt ten eerste langer. En het gaat weer over een extra schijf en dat zijn ook extra kosten. Bovendien denken wij dat de administratieve lasten waar de gemeente nu van af wil, die komen dan bij zo'n consortium te liggen en moeten evengoed nog betaald worden. Dus wij vragen ons af, wat gaat het verschil zijn?

Mevrouw Verhagen: Nou, heel erg dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Verhagen: Heel erg dank u wel, dat was ook mijn idee maar dat verwoord u in concrete zin dus heel erg goed. En ik zou, ja, de gemeente hoe dan ook willen verzoeken hier toch wel heel degelijk rekening mee te houden, ik vind dit een heel belangrijk argument. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder uit de commissie nog vragen? Nee. Nou, dan wil ik de beide dames hartelijk danken voor insprek bijdrage, en we verzoeken ook dan om deze Teams sessie dan te verlaten zodat we ook iemand anders zo meteen weer erin kunnen zetten. En u kunt natuurlijk via de uitzending gewoon natuurlijk blijven volgen hoe het debat hier eraan toegaat. En dan gaan we nu iemand fysiek binnenhalen. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, goedenavond. Ik heb hier aan mijn rechterzijde, ik weet niet of ik het goed uitspreek, Ströer, klopt dat? Ja, dat is altijd lastig met die puntjes allemaal op de letters. De heer Ströer hebben we naast, en u mag zo meteen de commissie voor drie minuten toespreken, en daarna kan de commissie u nog vragen stellen. Ja? Gaat uw gang. Rechterknop. Ja, gewoon één keer indrukken dan blijft die aanstaan.

De heer Ströer: Oké. Geacht college, dank voor de uitnodiging. Mijn naam is Wouter Ströer, ik ben praktijkhouder van twee praktijken, één voor volwassenzorg en één voor jeugd en adolescenten. Ik werk samen met twintig therapeuten. Vooraf wil ik zeggen dat ik ook bewust ben dat de kosten in de zorg beheersbaar moeten blijven. Dat is nodig en mogelijk, maar op het voorliggende plan heb ik de volgende bezwaren. Dit plan is zonder overleg met de zorgverleners tot stand gekomen, er is gekozen voor een constructie die op onderdelen niet werkbaar is, de kwaliteit van de zorg zal achteruitgaan en belangrijk punt, de commitment van zorgverleners zal uitblijven. De constructie hoofdaannemer, onderaannemer leidt voor patiënten tot een beperking van hun keuzevrijheid. De juiste match tussen patiënt en hulpverleners verdwijnt, dit licht ik verder graag toe in een voorbeeld wat ik u straks zal geven. Een ander punt is een toename van de wachttijden omdat er een dubbele screening zou gaan ontstaan door het CIG, de strategische partners en mogelijk de behandelaars. Voor zorgverleners betekent dat de vrijgevestigden financieel afhankelijk worden van de strategische partners, dit leidt tot een ongelijke machtspositie. Dit zal als gevolg hebben dat ieder zijn

eigen belang meer in de gaten gaat houden en niet meer om het gezamenlijke belang gaat. Een ander probleem hier is de laagdrempelige zorg die in de wijk zal gaan verdwijnen. Het plan voorziet in een taakgerichte bekostiging, dit leidt tot een productgericht aanbod. Hierdoor vermindert de keuzevrijheid van de cliënt. Het plan voorziet in vaste budgetten, dat leidt tot ondermaatse kwaliteit. Complexe problematiek kan verdwijnen naar de wachtlijst, omdat ze een financieel risico vormen. De huidige korte lijnen functioneren prima, leveren zorg afgestemd op behoeften van patiënten. Ik wil u wijzen op een alternatief plan van Martin Jonker. Ik ben ervan overtuigd dat dit plan zowel de kosten beheersbaar kunnen blijven, de kwaliteit van de zorg gewaarborgd is en zorgverleners met enthousiasme en motivatie hun vak kunnen uitoefenen. Tot slot geef ik u een voorbeeld. Floor wordt door haar moeder aangemeld, ze zit op haar kamer, is somber en heeft amper vrienden en vriendinnen. Ze eet niet veel, rookt, en moeder vermoedt ook dat ze blowt. De ouders zijn gescheiden, school gaat redelijk. Het klinkt als een klassieke depressie bij een 17-jarig meisje. Volgens de taakgerichte financiering zal deze depressie tegen een vastgesteld bedrag behandeld kunnen worden. De realiteit. Onze intaker vermoedt dat er meer speelt en besluit het diagnostisch onderzoek te verlengen. Na vier gesprekken meldt Floor dat ze zich snijdt en een einde aan haar leven wil maken. In het contact met de intaker vertelt ze dat een slechte relatie met haar vader heeft en haar stiefvader haar onjuist heeft bejegend. In onze indicatie stelt voor de behandeling toevertrouwd aan een ervaren vrouwelijke psychotherapeut. Naast individuele behandeling van Floor wordt ouderbegeleiding geadviseerd en gezinsgesprekken. Taakgerichte bekostiging was hier ontoereikend geweest. Ik heb hier al menig voorbeeld van gezien en het resultaat kan wel zijn dat er een patiënt naar de crisisdienst verwezen moet worden, wat de kosten doet oplopen, of erger, er zou een geslaagde suïcide kunnen plaatsvinden. Ik wens u veel wijsheid toe in uw besluitvorming.

De voorzitter: Dank u wel. Netjes binnen de tijd. Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, dank u wel. U zegt, u bent tegen het voorstel zoals u dat vanuit het college tot u krijgt. U zegt, ik ben voor het voorstel van de heer Jonker. Nou, voor zover ik daarmee bekend ben is het voorstel van de heer Jonker, die heeft een aantal, laat ik zeggen, nuanceringen op het voorstel van het college maar ik heb dat nog niet ervaren als een totaal ander voorstel. Maar even los daarvan, u bent tegen het voorstel van het college, hoe ziet u in het totaal van de jeugdzorg met de noodzaak om een goede kwaliteit te leveren tegen beheersbare kosten, hoe ziet uw ideale plaatje eruit?

De heer Ströer: Ja, ideaal zou natuurlijk heel mooi zijn, ik denk dat dat in de jeugdzorg een utopie is. Maar ik kan er wel iets op zeggen. In het boek, en dat is even in analogie van het plan van Martin Jonker, waarin ik één heel existentieel punt aanwezig vindt, dat gaat over de transparantie ten aanzien van de kosten en de opbrengsten. Hij pleit ervoor, en ik denk dat dat weliswaar revolutionair is maar ook goed is, dat zit in dit plan niet, iedereen wordt verantwoordelijk gesteld, dat is prima, maar als je verantwoordelijk gesteld wordt voor iets, wil je ook transparantie, wil je ook weten waar je aan toe bent. En dat mis ik erg in het huidige plan. In het plan van Martin Jonker komt dat wel naar voren. Daarnaast, en dat is ook anders dan in dit plan, is die constructie hoofdaanbieder, hoofdaannemer, onderaannemer, die is er niet. Zitten gewoon op gelijk niveau. Er komt een indicatie bij de POH-GGZ die daarvoor opgeleid wordt, en er is een indicatiestaf voor de complexe gevallen. Dat betekent dat je aan de voorkant veel meer de zwaarte gaat leggen dan die er nu is. Dat is een van de redenen waarom de jeugdzorg ook vaak duur wordt, doordat de verwijzingen niet goed zijn. Ik geef dit voorbeeld ook niet voor niets om daarnaar te kijken van, zorg er nou voor, en ik zou daar eigenlijk nog een stap verder in willen gaan, zorg ervoor dat je hoogopgeleide mensen aan de voorkant van de indicatie zet, dan krijg je goede doorstroom, dan krijg je een stuk kwaliteit in de jeugdzorg. En dan voorkom je problemen waar we nu tegenaan lopen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee, uw verhaal is duidelijk. Dank u voor uw bijdrage. En dan gaan we de volgende spreker, dat is iemand weer digitaal zeker.

De voorzitter: Mevrouw Koel zie ik in beeld, heeft u de uitzending ook aanstaan? Kunt u die dan uitzetten want het echoot hier. Ja. Goed. De derde spreker is mevrouw Koel, en ik zit nog steeds te echoën. Ik weet niet of u de uitzending nog steeds aan heeft staan? Nee hè? Nee, nu hoor ik hem, nu is de echo weg. Oké, mevrouw Koel, u krijgt drie minuten ook de tijd om uw verhaal te doen aan de commissie. Gaat uw gang.

Mevrouw Koel: Ja. Nou, helemaal goed. Mijn naam is Jacqueline Koel, ik werk 35 jaar in de brede Jeugdhulp en ik heb gewerkt bij Jeugdhulporganisaties, de Jeugdbescherming en bij de gemeente. En boven alles ben ik moeder, oma en vangen we al twintig jaar pleegkinderen op, dus ook als burger heb ik ervaring met de jeugdzorg. Ik vond dat we de Jeugdhulp anders moesten organiseren, transformatie. In de afgelopen 3,5 jaar, hebben we laten zien dat dat kan. Ik ben met oprichter van Koel en Co, een jeugdzorgcoöperatie met 100 zzp'ers die in Noord-Holland aan het werk zijn met jeugdigen en hun gezinnen. En ik ben eigenaar van Koel Jeugdzorg met hoogopgeleide professionals in loondienst. Duizend cliënten hebben we in de afgelopen drie jaar begeleid, en allemaal konden ze zelf via de door mij ontwikkelde matchingswebsite hun professional uitkiezen. Een professional die, als er een klik is, zonder wachtlijst direct begint met de begeleiding. Vrijwel alle cliënten geven in ons onderzoek aan dit zeer te waarderen. Ik kan me voorstellen dat u het ook prettig zou vinden om uw opvoedproblemen te bespreken met iemand waarmee u een klik heeft, en waarvan u weet dat zij de juiste deskundigheid heeft voor uw problemen. Na de eerste geluiden over de ontwikkelingen van deze regio, en het moeten vormen van een samenwerkingsverband, ben ik contact gaan zoeken met de kleinere organisaties in de regio. Waarom? Hoor ik u denken. Omdat wij kleinere organisaties en zzp'ers juist datgene bieden waar u behoefte aan heeft. Wij zijn sterk in het bieden van therapie, in gezinsbegeleiding, jongerenbegeleiding bij de burgers in de buurt. We hebben korte lijnen, zijn flexibel, bieden maatwerk en hebben een lagere overhead. Wij willen ons inzetten met onze expertise in deze regio, maar we maken ons zorgen, zeer veel zorgen over de huidige plannen van deze regio. Van die duizend cliënten die wij bij Koel begeleiden waar gevraagd werd om specialistische ambulante Jeugdhulp, ontstond bij maar 2 procent ook een vraag voor daghulp of verblijf. Kunt u mij dan uitleggen waarom ik met ontzettend veel administratief gedoe, en niet te vergeten financieel gedoe, waarom ik dan een samenwerkingsverband zou moeten vormen? Een samenwerkingsverband waarin we alle vormen van zorg kunnen bieden, dyslexie, daghulp, verblijf, hoog specialistisch, ambulant. Een ambulant traject kan uitlopen in een andere vraag, zeker, maar moeten we dan zonder enige garantie dat er een plek is voor die specifieke vraag een samenwerkingsverband opzetten, terwijl 98 procent dit helemaal niet nodig heeft? Wat vindt u daarvan? Is dat wat u als burger nodig heeft als u problemen heeft in de opvoeding? Heus, we willen samenwerken met elkaar, maar om nu veel tijd en vooral ook financieel risico met elkaar als jeugdzorgprofessionals te lopen, door een samenwerkingsverband te vormen waarmee we eigenlijk gewoon teruggaan naar voor 2015. Kunt u mij vertellen dat we daarmee beantwoorden aan uw transformatie-opgave van vernieuwing, verandering en vooral minder kosten? Kijk met elkaar eens naar de regio Alkmaar, waar de contractpartners voor integraal ambulante Jeugdhulp effectief en constructief samenwerken, en waar daghulp en verblijf apart aangeboden worden.

De voorzitter: Mevrouw Koel, wilt u gaan afronden?

Mevrouw Koel: Ik hoop dat u de plannen voor samenwerkingsverbanden nog eens overweegt? Dat zou ik echt vet cool vinden.

De voorzitter: Mooi. Dank u wel, mevrouw Koel. Commissie, zijn er nog vragen vanuit de commissie? Nee. Ik zie helemaal geen vragen, ook dit verhaal is heel erg duidelijk. Dan wil ik u danken voor uw bijdrage, en

verzoek ik ook weer om deze Teams sessie te verlaten en dan mag u weer via de uitzending onze vergadering gaan volgen. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, ik kan wel gaan zingen maar ik denk niet dat de mensen daar vrolijk van worden. We zitten even te wachten op een volgende spreker, dat is mevrouw Wedding. Die komt zo meteen inspreken ook over dit onderwerp en die wordt nu gehaald uit de Rafter dus nog een klein ogenblikje alstublieft. Zo, we gaan verder. Goedenavond, mevrouw Wedding. U krijgt ook drie minuten de tijd om de commissie toe te spreken en daarna kunnen de commissieleden eventueel nog vragen aan u stellen. En tegen het einde zal ik u er even aan herinneren dat het bijna drie minuten om is. Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Wedding: Ja, dank u wel. Allereerst dank u wel dat ik hier mag langskomen, hartstikke fijn. En ik snap dat we het hier over een enorm groot probleem hebben, de financiering binnen de jeugdzorg, en dat het ook niet eenvoudig op te lossen is. Maar goed, ik werk al twintig jaar in het werkveld, in verschillende gemeentes heb ik gewerkt. En, nou ja, ik maak me wel wat zorgen over het voorstel dat er nu ligt over het hoofd- en onderaannemerschap. En ik weet ook velen in het werkveld met mij. Ik neem aan dat de gemeente het beste voor haar inwoners wil en vind het daarom ook echt wel noodzakelijk om een aantal bezwaren uit te lichten. In bijvoorbeeld Amsterdam is al gewerkt met deze constructie, en is uit onderzoek het volgende gebleken nadien. Dat er geen maatwerk geleverd kan worden, dus dat is een groot bezwaar gebleken in Amsterdam, dat gezinnen het gevoel krijgen regie kwijt te raken omdat ze veel meer beperkt worden in hun vrije keuze voor de zorg, dat er verlies van kennis kan optreden, vrijgevestigde therapeuten en praktijken worden eigenlijk op deze manier het werkveld of het domein uitgeveegd. Denk bijvoorbeeld aan het Lorentzhuis hier in Haarlem, welbekend. Nou, dat zijn ook best wel belangrijke spelers, daar werken wij ook wel eens mee samen. En er komen grote wachtlijsten in de specialistische GGZ. Nou ja, dat is natuurlijk nu al een probleem. Je ziet nu met de pandemie wat voor druk er op de specialistische GGZ komt, dat er kinderen moeten wachten die suïcidaal zijn bijvoorbeeld. Nou ja, stel je voor dat dat met de nieuwe constructie, dat het nog meer gaat oplopen, dat is natuurlijk ontzettend onwenselijk, daar hebben we grote zorgen om. En tenslotte vind ik het mijns inziens een verwaarlozende manier om met gezinnen en ook de organisaties om te gaan. Verder, ik bedoel, ik snap dat we een probleem hebben met dit domein en in de financiering maar als je een aantal organisaties uitkiest om hoofdaannemer te worden, en daar dus het geld naartoe te doen, denk ik dat je het probleem verschuift. Er treedt vervolgens een capaciteitsprobleem op, ook omdat er een acceptatieplicht mee gemoeid is. Organisaties kunnen niet meer zeggen van, we doen even een aanmeldstop want we komen tot hier om in het werk, bij wijze van spreken. Organisaties raken overbelast, hulpverleners lopen het werkveld uit, nou, nog grotere problemen. Ik kan me zo voorstellen dat als ik nog meer tot daar in het werk zit, de werkdruk is al best wel hoog, dat ik enorm het plezier in mijn werk zal verliezen. En ik weet ook dat dit bij meer van mijn collega's in het werkveld een zorg is. En als je een acceptatieplicht hebt in combinatie met het budgetplafond dat er nu is, ja, dan gaan er organisaties omvallen want hoe moeten we dat allemaal bolwerken? Sorry, ben ik bijna ...

De voorzitter: Ja, '...' tijd.

Mevrouw Wedding: Ja, sorry. Nou ja, alle politieke programma's zijn erop gericht op het verminderen van bureaucratie maar dit zorgt eigenlijk voor meer bureaucratie, extra administratieve rompslomp. En ik vraag me af waarom we niet wachten op de landelijke politiek? Daar wordt nu erkend dat de transitie naar de gemeente deels mislukt is. Het moet bij de gemeente blijven, prima, maar er zullen ook vanuit de landelijke politiek, kan ik me voorstellen, ook wat voorstellen komen van hoe nu verder.

De voorzitter: Oké. Nou, dank u wel. Vragen uit de commissie? Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voor uw bijdrage. U werkt al een tijdje in het veld. U vindt het kennelijk heel leuk werk want u zit hier ook uit bevologenheid zit u hier in te spreken. Wat zou er voor u veranderen, dan heb ik het met name over uw werkplezier, op het moment dat deze verwervingsstrategie uiteindelijk ingezet gaat worden?

Mevrouw Wedding: Waar ik oprecht heel erg over val, waar ik ook echt wel heel erg door geraakt werd was toen ik hoorde dat die acceptatieplicht met het hoofd- en onderaannemerschap gemoeid is. Ik vind een aantal dingen van het hoofd- en onderaannemers, ik heb er ook mee gewerkt in Amsterdam, heb ook gemerkt dat dat best wel wat haken en ogen heeft. Snap ook dat er wat pluspunten aan kunnen zitten maar die acceptatieplicht vind ik persoonlijk echt dat ik denk, ja, weet je, we worden al op allerlei mogelijke manieren wordt de werkdruk al steeds hoger, omdat we ons voor elke vijf minuten moeten verantwoorden bij wijze van spreken. Er is ook al een enorme administratieve rompslomp wat het werk minder leuk maakt. Ja, dan komt er nog eens een keertje bij wijze van spreken, komen er misschien nog wel tien cliënten bij terwijl je al tot hier zit en je kan het niet meer bolwerken. Ja, ik ga ... Ik loop daarop stuk. Ja.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand in de commissie? Nee. Nou, dan was dit ook weer heel duidelijk. Dank u wel voor uw bijdrage. En dan gaan we naar de laatste spreker. En de laatste spreker is digitaal, dus die kunnen we gelijk introduceren, dat is dan wel weer een voordeel van digitaal. En dat is de heer Dekkers van de Zorgcoach. En mijnheer Dekkers, u krijgt ook drie minuten de tijd om de commissie toe te spreken en vervolgens kan de commissie ook eventueel nog vragen aan u gaan stellen. Maar bijna tot het eind van drie minuten zal ik even helpen herinneren dat de drie minuten om zijn. U kunt uw gang gaan. Gaat uw gang hoor, spreekt u maar.

De heer Dekkers: Ah, goedenavond '...'.
...

De voorzitter: Sorry, ik kon u niet goed verstaan. Nog een keer?

De heer Dekkers: Ja, '...'.
...

De voorzitter: Ja, u heeft ook de uitzending aan waarschijnlijk. U moet even echt de uitzending uitzetten, en dan alleen maar even via Teams communiceren, ja? Gaat uw gang.

De heer Dekkers: Ja, komt helemaal goed. Goedenavond, raad. Fijn dat ik als hekkensluiter hier het woord even mag doen. Dat de aanbesteding opnieuw ingevoerd werd en er werd gesproken over dialoogversies toen dacht ik, nou, dat is mooi. Dit is een gemeente die het anders gaan doen, we gaan echt gezamenlijk kijken, hoe gaan we de tekorten en eventueel andere problemen nou oplossen? Was heel mooi verwoord maar van enige dialoog of een dialoogsessie is geen enkele sprake geweest. Wij hebben een presentatie gekregen een aantal weken terug, en daaruit bleek eigenlijk gewoon dat het plan niet uitgewerkt was. Het komt op ons echt over als een haastklus. De mensen die in de sessie zaten die uitleg geven, die, het kon eigenlijk alle kanten nog op. Ik hoorde net iemand ook dat voorbeeld van Alkmaar noemen, iemand vanuit de presentatie zei, o ja, nou, misschien kunnen we dat model ook wel gaan doen. Nou, dat geeft ons eigenlijk als werkgevers en als zorginstellingen compleet geen vertrouwen in dat hier goed over na is gedacht. We maken hele grote zorgen, er wordt weer opnieuw een wiel uitgevonden. Ik hoorde het net al even, Amsterdam, Utrecht, Hollandse Kroon, Alphen aan de Rijn hebben allemaal dit geprobeerd. Het is, een aantal is de stekker er zelfs uitgetrokken, Utrecht zijn ook enorme problemen. Wij begrijpen compleet niet dat deze gemeenten en deze wethouder kiest voor iets wat al bewezen niet effectief is. De insteek wordt gedaan voor dat we iets nieuws gaan krijgen maar we gaan terug naar een oude situatie. Langere wachttijden, meer tijd naar samenwerken in

plaats van zorg, de keuzevrijheid van een klant maak ik me erg veel zorgen over. Want je kan straks niet meer kiezen. Je hebt gewoon klanten die met multiproblematiek, die moeten ruzie kunnen maken bij een bepaalde organisatie. Hoe is hun keuzevrijheid, gaan die niet juist uit beeld raken als ze niet terecht kunnen bij een andere partij? Ik ben ook bang voor dat er minder innovatie gaat komen, want grote kolossen die zijn bezig met samenwerken en dat goed op poten gaan krijgen. En dan nog iets wat ik heel schrijnend vind, en niet alleen bij jullie in de regio maar er zijn helaas is het meer in het land zo, er wordt gesproken over geldtekort. Er is eigenlijk geen geldtekort als je kijkt naar de landelijke financiering. Een derde van de budgetten gaat naar de coördinatie vanuit gemeenten, een derde van de budgetten. Dus als we al naar vernieuwing zouden moeten doen, dan is mijns inziens, moeten we gezamenlijk gaan kijken, hoe gaan we dat doen? Hoe ga je nou als gemeente je overhead op de jeugd enorm verlagen, en hoe kan je als de zorginstellingen zorgen dat je overhead verlaagt? Iets anders wat ik zeer schrijnend ...

De voorzitter: Mijnheer Dekkers, gaat u afronden, u heeft nog vijftien seconden.

De heer Dekkers: Ja, afronden, een laatste stukje is ontschotting, gaat het steeds over. Er is parallel in Haarlem nu een aanbesteding Wmo, die is inmiddels afgesloten voor buurtteams. De twee teams Wmo en Jeugdwet weten niet van elkaar wanneer de meetings zijn, dit model sluit niet op elkaar aan. Als een klant dus van 16, 17 naar 18, 19 gaat, er is een compleet ander stelsel. Ik denk niet dat we dit met elkaar moeten willen. Het oude model wat er was met en verlengde Jeugdwet en aansluiting was in die zin veel beter. Ik denk, ja, kijk naar het Alkmaars model, stel dit alsjeblieft verder uit en kom met een nieuw plan. En laten we het echt samen doen in een echte dialoog want dit kan echt niet.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Dekkers: Dank je wel.

De voorzitter: De commissie, mijnheer Smit van OPH.

De heer Smit: Mijnheer Dekkers, bent u niet geïnformeerd over het feit dat de dialoogsituatie pas plaatsvindt na de preselectie, en dat er in principe daarvoor geen dialoog is ingebouwd?

De heer Dekkers: Nou, dat is dan erg interessant dat u dat zegt want ik heb een sessie bijgewoond die toch door de gemeente als dialoogsessie werd bestempeld. Waarin er een eenzijdige presentatie was van twee zeer onbekwame mensen die echt niks, bijna niks wisten en die op bijna niks antwoord hadden. Dus dat is in mijn optiek al een dialoog als de gemeente het dialoogsessie noemt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begreep dat dit een voorlichtingsbijeenkomst was en niet echt een dialoogsessie. Ja, ja, het was een voorlichtingsbijeenkomst. Zijn er nog andere ...

De heer Smit: Sorry, wacht even.

De voorzitter: Vragen? Sorry, mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mag ik dan even mijnheer Dekkers toelichten dat de voorzitter net zegt dat het een voorlichtingsbijeenkomst was en geen dialoogbijeenkomst? En dat versterkt mijn woorden ook.

De heer Dekkers: Nou ja, ik denk dat dat klopt maar als je een voorlichting doet en je kan geen inhoudelijke vragen, antwoord geven op heel veel gestelde vragen van een aantal mensen die hier vanavond ook hebben

gesproken, dan is er niet een gedegen plan uitgerold. U als raad en als uitverantwoordelijke zou zich daar tamelijk zorgen over moeten maken, dat er niet iets gedegens is uitgewerkt.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Zegt u dat u denkt dat er een plan is uitgerold, hoorde ik u dat zeggen?

De heer Dekkers: Nou, ik heb sterk het vermoeden dat dit uit een eenzijdige koker is gekomen en dat er niet een goede dialoog is geweest met het werkveld. We hebben de vrijgevestigden net gehoord, we hebben een medewerker gehoord. Het is heel erg duidelijk dat er niet samen met het veld naar een model is gegaan dat werkt voor de klant, voor de burger. Dit is vanuit beleidsmatig niveau met een financiële bezuinigingsprikkel uitgedacht en uitgerold, zonder dialoog. Je kan niet in de preselectie komen tot een aantal aanbieders en daarna in een dialoogsessie naar vijf aanbieders teruggaan, ja, zo werkt het toch niet, dat kan niet.

De heer Smit: Zo gaat het vermoedelijk wel werken, maar dank u voor uw ...

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb mevrouw Verhagen, heb ik ook nog hier staan die een vraag wil stellen.

De heer Dekkers: Nou, ik maak me zorgen dat het wel zo gaat werken.

De voorzitter: O. O, mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Ik zal even kijken of de techniek nog ... Ja. Op die voorlichtingsbijeenkomst, is daar ook naar voren gekomen, of door u of door de voorlichters, dat er blijkbaar in andere steden van Nederland al heel veel onderzoek heeft plaatsgevonden en dat het hele model zoals het hier in Haarlem nu zou moeten gaan functioneren, al is afgeschoten? Was dat bekend?

De heer Dekkers: Ja, nogmaals, ja, dat is benoemd. Onder andere door mijzelf maar ook door een aantal andere partijen die zich daar zorgen over hebben geuit. De twee personen, ik ben de namen, zijn mij ontschoten, die de prestatie deden, die reageerden op niks, ze hadden geen antwoord. Ze zeiden, ja, dat weten we eigenlijk niet. En toen anderen het Alkmaars model opperden, o ja, misschien kunnen we dat eigenlijk ook wel gaan doen. Ja, er lijkt niet een duidelijk plan te zijn. En we hebben wel degelijk deze zorgen geuit, maar er is geen dialoog, er wordt niet geluisterd. Het is een eenzijdig plan vanuit, ja, de gemeente of wie hieraan meegewerkt hebben.

Mevrouw Verhagen: Met andere woorden, bij de voorlichting, het was de voorlichters niet bekend dat het al in andere gemeentes is afgeschoten dit plan?

De heer Dekkers: Nee, nee.

Mevrouw Verhagen: Voor zover u weet. Oké. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik wil verder, er was nog iemand die een vraag wilde stellen of niet? Oké, nee, dan zijn we hier aan het einde gekomen. Dan wil ik mijnheer Dekkers ook danken voor uw bijdrage en ook verzoeken weer de Teams sessie te verlaten en weer lekker verder kijken.

De heer Dekkers: Dank jullie wel en veel succes met jullie besluitvorming.

De voorzitter: Dank je wel. Fijne avond. Goed, dan gaan wij verder met de behandeling van het stuk. En, nou, de introductie heb ik al gedaan. Het stuk was geagendeerd op verzoek van de VVD als bespreekpunt op de agenda en daarom wil ik eerst het woord geven aan de heer Van Kessel, maar niet voordat ik eventjes mevrouw Çimen het woord geef van D66.

Mevrouw Çimen: Ja, top, dank u wel. Punt van orde want u zei bij de start van de vergadering dat het met name ging over de jeugdzorg. Maar ik heb ook nog een stuk over de verwerving Wmo, wat hier natuurlijk ook onderdeel van is. Ik neem aan dat we dit gewoon tegelijkertijd dan kunnen behandelen toch, dat ik gewoon op beide punten inga? Ja, toch?

De voorzitter: Ja hoor, het mag ...

Mevrouw Çimen: Oké, nee maar dan is dat helder voor mij. Dan ...

De voorzitter: Dat mag u doen.

Mevrouw Çimen: Ja.

De voorzitter: Maar ik ga toch eerst het woord, dan voor de tweede het woord, mijnheer Smit.

De heer Smit: Als het verhaal van mevrouw Çimen geïntegreerd is, dan moet u dat vooral zo houden. Maar ik denk dat er voldoende scheidslijnen tussen zitten waarbij sommige dan toch twee verhalen houden. Dus wat dat betreft lopen we misschien niet helemaal synchroon.

De voorzitter: Dat mag iedereen voor zichzelf bepalen. Ik ga nu toch echt naar mijnheer Van Kessel, VVD, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Het op peil houden van de zorgvoorzieningen in Haarlem en de betaalbaarheid van diezelfde zorg, dat zijn voor de gemeente Haarlem wellicht wel de grootste uitdagingen voor de komende tijd. De inkoopronde voor ouderen en jeugdzorg staan hierbij centraal. De VVD is in grote mate positief over de inkoopstrategie voor de jeugdzorg, zonder doof te zijn voor de geuite zorgen van de insprekers. We steunen de inhoudelijke uitgangspunten van dat nieuwe systeem, de ouders die primair verantwoordelijk zijn voor de zorg van hun kinderen. Preventie, zorgen dat je zo'n vroeg mogelijk stadium probeert om de kinderen uit de jeugdzorg te houden. Het normaliseren van die steun, de goede samenwerking tussen alle organisaties, dat is ook belangrijk. En graag, dat zit er denk ik wel in, maar wil de VVD nog benadrukken dat wij graag ook willen dat gezinnen en jeugd één aanspreekpunt krijgen waar ze naartoe kunnen op het moment dat ze een zorgvraag hebben. De VVD heeft ook vragen, want we staan aan het begin van het proces hier, waar op veel punten nog een open dialoog gaat plaatsvinden. Met cliënten, met het veld, we hebben bij die insprekers eigenlijk daar al een voorproefje van gekregen. En ik vertrouw op de waarde die het heeft om met het veld en met cliënten dit proces in te gaan. De VVD heeft al zorgen geuit over het uitgangspunt dat de inkoop binnen het budget moet vallen. Op zich een logisch uitgangspunt maar de vraag is hoe om te gaan met het risico op wachtlijsten of een lagere kwaliteit van zorg? En ook het punt van de acceptatieplicht, zoals dat al genoemd is door een van de insprekers, en over het risico van faillissementen, en dat onze jeugd nu eenmaal te belangrijk is om te laten vallen en dat wij uiteindelijk als gemeente toch weer financieel aan de lat staan, dat zijn punten waar ik ook graag na de dialoog het college nog verder over hoor. Dan wijs ik er dus op dat die dialoog dus nog gaat plaatsvinden. En het is in ieder geval goed om te lezen dat de onderwerpen zoals tijdigheid, wachtlijsten, maar ook de bekostigingsvorm meegenomen gaan worden in

die dialoofase. Kan de wethouder in ieder geval bevestigen dat al deze zaken in de dialogen aan bod zullen komen, en aangeven wanneer de raad hier weer over wordt geïnformeerd? Verder miste ik in het geheel een omschrijving van het toezicht op de zorg en de betrokkenheid van de toezichthouders in dit proces. Mijn vraag aan de wethouder is, is er al met de toezichthouder gesproken en wat is de afdrank daarvan? Wat vindt de toezichthouder van het proces dat nu is ingezet? En dan kom ik bij de rol van de vrijgevestigden. Heb ik het goed begrepen dat de wethouder net als de VVD het belang van deze groep onderstreept voor de diversiteit van het zorgaanbod en toezegt dat er voor hen ook in de nieuwe situatie een plek is? Ik kan me bijvoorbeeld voorstellen dat er een verplichting komt voor de consortia of de hoofdaannemers, om samen te gaan werken met deze vrijgevestigden. Of dat bijvoorbeeld een percentage van het budget voor de vrijgevestigden wordt gebruikt. Maar ook dat is iets wat volgens mij in die dialoog ter sprake kan komen.

De voorzitter: Sorry. Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Mag ik een interruptie plaatsen?

De voorzitter: Dat mag.

De heer Sepers: Mijnheer Van Kessel, u gaat ervan uit dat dat model met twee of drie strategische partners, dat dat het ideale model is. Is dat zo? Of en zo ja, als u dat vindt, zou u het niet belangrijk vinden dat je ook andere modellen een kans zou geven om besproken te worden? Want we zwemmen nu meteen in de fuik van de strategische partners.

De heer Van Kessel: Ja, ik vind het ook belangrijk dat alternatieven gewogen worden. Dat is een vraag die ik helemaal aan het begin van het proces ook gesteld heb maar waar ik in deze raad nul op het rekest heb gekregen. Dat vond ik erg jammer maar dat is waar we staan. Nou, we zijn nu een stukje verder in het proces, en we zien dus dat er, nou ja, goed, er nu een voorstel ligt. En in ieder geval de uitgangspunten die onder dat model liggen, die ik ook net opnoemde, die steunen wij. De uitwerking in de precieze vorm, ja goed, daar heb ik wel vertrouwen in dat dat zal ik maar zeggen de komende tijd zich ook gaat vormen. En dat is in ieder geval het model waar we nu volgens mij mee moeten gaan werken. Dat is denk ik ook een beetje de realiteit.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, ja.

De heer Sepers: Maar u zegt, waarmee we moeten gaan werken. Vindt u dan dat de raad daar niet een zelfstandig oordeel over zou moeten hebben of dat het beste model is?

De heer Van Kessel: Zeker. Ik vind dat wij in de raad een grote verantwoordelijkheid hebben voor de toekomst van de jeugdzorg, en de gemeentelijke financiën. En het is dus heel goed dat wij nu meedenken en controleren, maar er zit ook, kritisch zijn is onze plicht, maar er zit ook een grens wat wij als raad kunnen doen. En ik vind, en dat is misschien ook mijn oproep dan richting alle coalitiepartijen, op het moment dat er bij jullie zulke twijfels leven dat jullie zeggen, dit plan zou niet door moeten gaan in deze vorm, dan heb ik liever dat jullie dat nu in deze vergadering aangeven. Want dan weten we tenminste waar we nu aan toe zijn en dan kan de wethouder het college, kan hier nog op handelen. Op het moment dat u zegt, wij kunnen met het voorstel zoals het er nu ligt doorgaan, maar we zijn kritisch en we willen wel, zal ik maar zeggen, de dialoog nu verder aangaan, dan kiezen we ervoor om daarin door te gaan. En de VVD is duidelijk, wij hebben vertrouwen in de lijnen van dit plan, en zien die dialoog ook tegemoet om dat plan nog veel beter te maken, samen met het veld. Maar mijn oproep aan u is, eigenlijk dus in die zin de tegenvraag, en is ook overigens een deel van mijn betoog wat ik nu niet zal houden, neem de verantwoordelijkheid door of nu te zeggen, we gaan

voor een ander plan en we gaan weer terug naar de tekentafel, of committeert u aan dit plan en ga dan door. En de VVD zal in ieder geval voor dat laatste kiezen.

De voorzitter: Dank u wel. De laatste keer, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, heel kort. U spreekt me nu aan als coalitie, wij maken onderdeel van de coalitie maar we hebben gelukkig op dit punt ook een eigen opvatting. En wat de andere coalitiepartijen daarvan vinden, gaat u straks wel horen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, vooropgesteld dat er wat mij betreft dit belang van goede jeugdzorg en ook betaalbare jeugdzorg zo groot is, dat ik dat onderscheid tussen oppositie en coalitie echt totaal niet wil maken op dit moment, dat even vooropgesteld. Vraag ik mij daarnaast af, mijnheer Van Kessel, ik heb net vijf sprekers gehoord die allemaal werkzaam zijn in de jeugdzorg. Die hebben hun grote zorgen geuit over dit stelsel. Heeft u daarnaar geluisterd, heeft u, ik begrijp dat u uw bijdrage heeft geschreven voordat u deze sprekers heeft gehoord, maar trekt u zich daar wat van aan of denkt u, nou, ik vind het eigenlijk nog steeds echt wel een goed plan. Terwijl hier toch vijf mensen zijn geweest die vrij duidelijk hebben gezegd, stop met die rijdende trein, zo gaat het niet goed. Laten we nog eens even pas op de plaats en goed kijken wat er aan de hand is. Waar kunnen we bijsturen, gezamenlijk? Heeft u dat gehoord?

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, wat mij in ieder geval opvalt is dat mevrouw Klazes niet goed is in luisteren want in ieder geval een belangrijk deel van mijn bijdrage heeft ze niet gehoord. Ze heeft in ieder geval niet gehoord dat ik het heb gehad over het punt van de acceptatieplicht waar een van de sprekers het over had, en waar ik me zorgen over maak, en over de faillissementen die dat tot gevolg kan hebben, we hebben Kenter als voorbeeld. Ik heb het gehad over de wijze van bekostiging waar ik vragen, waar de sprekers het over hebben gehad, waar ik vragen over heb gesteld. Dus eigenlijk, zal ik maar zeggen, überhaupt de vraag op deze manier stellen, daar verzet ik mij een beetje tegen. Wat me overigens opvalt is dat u zich wel gelijk aangesproken voelt als ik het heb over de coalitie die heel erg kritisch is op dit plan. En juist dus u leg ik, of voorzitter, mevrouw Klazes leg ik dan ook de vraag voor, leg uw kaarten op tafel en maak duidelijk of u kunt leven zal ik maar zeggen met het proces zoals dit nu voorligt en wat we nu ingaan en werk daar constructief aan mee. Of stuur nu het college terug naar de tekentafel want dan is er nog tijd om naar alternatieve plannen te gaan kijken. Want ik ben bang, als dat na de zomer gaat gebeuren, dat we veel te laat zijn en dat de kinderen hier de rekening van krijgen gepresenteerd.

De voorzitter: Goed, die vraag hoeft u nu niet te beantwoorden, doet u dat lekker in uw eigen termijn, maar u heeft dan wel een interruptie voor de heer Van Kessel volgens mij.

Mevrouw Klazes: Ja, ik heb nog even een vraag. Ik hoop dat u bekend bent met het begrip, retorische vraag, dus als ik u vraag, heeft u geluisterd, kan dat als retorsch uitgelegd worden. Ik weet dat, u zat hier, u heeft ongetwijfeld geluisterd. Toch trekt u de conclusie, wethouder, prima plan, ga vooral zo verder. Wij vinden het eigenlijk wel prima zo. Terwijl ik toch echt net vijf mensen in nog net niet paniekerig heb horen vertellen, stop hiermee, ga goed kijken naar wat er nog meer kan. Bovendien, wou ik nog even aangeven, en misschien, ik benieuwd hoe u daarnaar kijkt, u noemt twee opties, of we stoppen en we gaan een totaal ander plan uitwerken, kan, of we gaan door met dit plan. Misschien is er nog een mogelijkheid, een tussenoplossing, dat

we goed kijken naar dit plan, we houden wat werkt, en goed kijken, kritisch kijken naar die zaken die net zijn genoemd door de insprekers, wat vindt u van die optie?

De heer Van Kessel: Ja, kijk, volgens mij zijn we dan daar waar ik u toe heb opgeroepen, en dat is dat kritisch zijn uw plicht is. Dus wij moeten heel kritisch zijn op het college en op de plannen die voorliggen. Wij moeten ons ook realiseren dat deze plannen en dit proces in de beginfase zit, en dat er dus nog heel veel ruimte is om juist samen met het veld, samen met de mensen, dat zou uw partij ook moeten aanspreken, die dialoog met de burgers, het is in ieder geval een ambitie van u geweest, op die manier gaat dit plan, gaan we hieraan verder werken. En de vraag die vanavond voorligt is, wilt u met al uw kritiek verder werken met dit plan, of zegt u eigenlijk van, ja, maar onderliggend heb ik een hele andere agenda en willen we dit plan van tafel hebben. Want dan zeg ik, zorg, wees dan eerlijk richting de Haarlemmers en doe dat dan op tijd want dan weten we waar we aan toe zijn.

De voorzitter: Een laatste keer en niet ... Ja.

Mevrouw Klazes: Ik beloof het, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: De laatste keer. Ik ga mijn minuutjes ook sparen, ik heb ze nog hard nodig zo meteen. Wat ik de heer Van Kessel hoor zeggen, doe het, we gaan samen met de partijen aan de slag. Hoe kan het dan zo zijn dat de partijen die zojuist aan het woord zijn geweest, en dit zijn niet de enige die ik daarover heb gehoord, totaal nog in het duister tasten over wat het proces precies inhoudt, dat zij vrij recent zijn betrokken bij die, dat ze hebben een voorlichtingsbijeenkomst gehad, waar nog steeds de vragen niet beantwoord zijn. Is dat samenwerken met de partijen? Is dit een goede basis voor een dialooggerichte aanbesteding waarbinnen vier maanden tijd alle problemen waar we het nu over hebben, opgelost dienen te worden en tot een eindconclusie moeten leiden? Dat vraag ik u, vindt u het goed zo?

De heer Van Kessel: Nou goed, inmiddels heb ik een les gehad wat een retorische vraag is, dus ik weet dat ik op deze vraag gelukkig niet hoeft te antwoorden. En ik ben bang dat vooral dit eigenlijk een vraag is die zij hardop aan de wethouder stelt. Ik heb in ieder geval aangegeven dat ik zie dat we aan het begin van het proces zijn, dat de VVD hier zeker niet doof is voor de zorgen die geuit zijn door de mensen hier. En onze oproep is om in de dialoog die eraan komt, met die punten aan de slag te gaan en om constructief te werken aan een systeem dat werkt maar dat ook betaalbaar is.

De voorzitter: Ja, ik zag eerst mijnheer Visser een keer, ChristenUnie, en daarna komt de heer Sepers nog.

De heer Visser: Ja, ik hoor u steeds over het begin van het proces praten, maar wat vindt u dan van de rol van de raad in de rest van het proces? Want de raad wordt voor de rest niet meer genoemd.

De heer Van Kessel: Misschien als we naar een heel ander onderwerp gaan waar ik het nog niet over heb gehad, dan is het misschien goed om eventjes mijn bijdrage verder af te wachten.

De voorzitter: En dan mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Nou, mijn vraag was exact dezelfde als van de heer Visser.

De voorzitter: Nou, dat scheelt weer. Wilt u doorgaan?

De heer Van Kessel: Ja, ik wil graag doorgaan. Ik kijk ook even terwijl ik praat naar hoeveel tijd ik nog heb, 6 minuut 36, nou, dat is mooi. Dan heb ik nog even. Dan mag u dus gewoon nog interrumperen.

De voorzitter: Nee, u hoeft niet ...

De heer Van Kessel: Nee, u mag niet interrumperen. Nee, ik maak mijn verhaal af, voorzitter. Op dit moment, kijk, nu ga ik ook naar het kritische gedeelte van mijn betoog, dus dat is ... Het is nog ... Nee, op dit moment heb ik vooral dus ook nog vragen over de keuze om het inkoopproces te vertragen. De wethouder heeft een pas op de plaats gemaakt en de verwerving uitgesteld en eigenlijk over de verkiezingen heen getild. De brief bevat eigenlijk, die wij hebben gekregen, geen enkele onderbouwing waarom het nou tot een half jaar uitstel is gekomen. Anders dan de ruimte voor een zorgvuldig proces. Ja, en dat is voor de VVD wel echt te mager. Kan de wethouder reflecteren waarom de zorgen over de strakke planning en het complexe proces niet eerder aanleiding waren om meer tijd te nemen? En kan de wethouder ook aangeven wat de budgettaire gevolgen zijn van dit uitstel? Hoe gaat de wethouder om met de reeds ingeboekte besparingen? En er valt niets te lezen over het krachtenveld. Hoe wordt er in de regio aangekeken tegen dit proces, en werd er daar al eerder voorgesteld om te vertragen? En hoe kijkt de regio aan tegen het verzoek van Haarlem om te vertragen? Waar kwam dat eigenlijk vandaan, is het een Haarlems initiatief, kwam dit uit de regio en waarom is dit eigenlijk niet eerder ter sprake gekomen, en hoe kijkt de regio naar Haarlem? Dan kom ik op het punt van draagvlak in de gemeenteraad. Denkt de wethouder politieke landingsrechten te hebben voor deze verwervingsstrategie? En dan verwijst ik eventjes retorische wijze naar de interrupties die ik hier al op heb gekregen als oppositiepartij. Als constructieve oppositiepartij. Ja, want als deze wethouder, maar even serieus, want als deze wethouder geen landingsrecht heeft in zijn coalitie, dan hebben we hier echt wel te maken met een serieus probleem. Want welke alternatieven zijn er op dat moment nog? Gaan we het proces stilzetten tot na de verkiezingen, en dat nog in drie maanden doen? Dat is denk ik de hamvraag die hier vanavond op tafel ligt. En de rest van mijn betoog heb ik in de eerdere interrupties al kwijt gekund. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van Kessel: Ik ben bereid om vier minuten aan interrupties te nemen.

De voorzitter: Is het een interruptie of een termijn? Want ik had eerst de heer Visser al ... O, termijn, ja, ja. Maar ja, ik zag u ... Nou ja, weet je ... Wat ... O, maar u heeft wel een interruptie. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Een politieke vraag aan mijnheer Van Kessel, hij zegt, ja, als de wethouder geen politiek landingsrecht binnen de coalitie, is hem de hele discussie in Den Haag over nieuwe bestuursstijl, waar uw partijleider een grote rol in speelt, ontgaan? Waarin dus de optie dat je ook met andere partijen dan coalitiepartijen tot een deal zou kunnen komen?

De heer Van Kessel: Nou, als er toch één bestuur monistisch te werk gaat dan het landelijke bestuur, dan heb ik echt de afgelopen acht jaar linkse coalitie hier in Haarlem mogen meemaken, waar het toch echt verdomde lastig is als oppositie om voet tussen de deur te krijgen. Dus als u mij de les gaat lezen over de monistische stelsels die we hebben, nou, dan weet ik er ook nog wel een paar.

De heer Sepers: Nee, we moeten allemaal vernieuwen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja. Ja, dank u wel, voorzitter. Gewoon nog eerst even een korte inleiding van mijn kant. De gemeente kreeg in 2015 een lading aan zorgtaken, met gebrekkige dossiers en te weinig geld vanuit het Rijk. En de afgelopen jaren is begrijpelijk hard ingezet op zorgcontinuïteit en te weinig op de samenhang in het sociaal domein en de samenwerking tussen inmiddels een fors aantal zorgaanbieders. Ondertussen lopen de kosten voor de jeugdzorg en de Wmo jaarlijks fors op, en heb ik niet het idee dat we veel betere zorg daarvoor terug hebben gekregen. Wij slagen er nu nog onvoldoende in om grip te krijgen op de kwaliteit, op de omvang, op de kosten in de jeugdzorg en de Wmo. Instellingen zien zelf in dat samenwerking en kennisdeling noodzakelijk is maar doen dit in de praktijk zeker niet altijd. We zien zorgaanbieders in deze raad voorbijkomen die too big to fail zijn, waar de gemeente dan alsnog de rekening voor moet betalen. Ook als zij zelf slechts investeringen doen of onvoldoende regie houden op de eigen organisatie. We zien perverse prikkels in het huidige stelsel. Er spelen veel en er spelen verschillende belangen, maar het mag niet zo zijn dat dit alleen een probleem van de gemeente is. Het is een maatschappelijk probleem waar zowel gemeente als zorgaanbieders nauw moeten samenwerken om maatschappelijke uitdagingen het hoofd te bieden en zorgbehoevende mensen zo goed als mogelijk te helpen. En natuurlijk gaan er ook zaken goed in de hulpverlening, maar gelet op eerdergenoemde is verandering ook hard nodig. En D66 heeft daarom per motie bij de Kadernota vorig jaar gevraagd om samen met de gemeente in deze regio te komen met een geïntegreerde aanpak voor de jeugdzorg. En om in deze aanpak nadrukkelijk in te gaan op preventie, een eenduidige in- en uitstroom van kinderen en jongeren binnen de jeugdhulp. En wij willen inzicht in de effecten van de verleende hulp. D66 steunt de lijn van het college zoals vastgesteld in de regionale visie jeugdzorg, waarbij wordt ingezet op preventie, op normaliseren, op demedicaliseren. En ook gaan we stevig inzetten op de kwaliteit en de effectiviteit van de geleverde zorg, en daarmee dus ook de uitstroom van kinderen uit de jeugdzorgcarrousel. D66 ziet een hoop van deze elementen terug in de stukken tot nu toe, maar wij hebben ook nog de nodige vragen aan de wethouder Jeugdzorg. Als eerste strategische aanbieder, kan de wethouder aangeven waar ik dan aan moet denken bij een strategische partner en de rol en de bevoegdheden van die strategische aanbieder? En wat is dan de rol van de onderaannemer in zo'n samenwerkingsverband, en heeft deze een apart contract en dus ook een directe lijn met de gemeente? En graag een toelichting waarom er is gekozen voor hoofd- en onderaannemerschap? En kan de wethouder daarbij ook ingaan op de eerdergenoemde acceptatieplicht door zowel de collega zojuist als de inspreker. En voorzitter, ik lees in de stukken dat er KPI's worden opgesteld ten aanzien van de te leveren kwaliteit door zorgaanbieders. Kan de wethouder aangeven hoe hij vinger aan de pols houdt en de kwaliteit en de effectiviteit van de jeugdzorg monitort, en hoe hij de raad van deze informatie gaat voorzien en de raad ook in positie brengt om indien nodig te sturen dan wel bij te sturen in de komende jaren? En voorzitter, ik begrijp dat er meerdere gesprekken zijn gevoerd met de vrijgevestigden. Kan de wethouder aangeven hoe hij deze groep goed betreft en in positie brengt bij die verwervingsronde jeugd, gelet ook op de eerdergenoemde zorgen door de insprekers. En voorzitter, een laatste punt over de jeugdzorg, de governance. We zitten in een regionaal traject voor de jeugdzorg, is er al een beeld over de governance van de jeugdzorg? En zouden we hier ook uitgebreider bij stil kunnen staan tijdens die regionale raadsmarkt over de jeugdzorg? En voorzitter, dan nog de verwerving Wmo en de verwerving Gewoon in de wijk. Willen de doelen van de jeugdzorg, dus die preventie, normaliseren, demedicaliseren, maar ook die van de kanteling in de Wmo slagen, dan moet er een solide, sociale basis staan met stevige sociaal wijkteams en CJG-teams. Het is een conditio sine qua non. En D66 steunt ook de visie van het college ten aanzien van Gewoon in de wijk, maar ook hier hebben we vragen aan de wethouder Wmo. Heeft de wethouder kennisgenomen van de brandbrief van de sociaal wijkteams? Sociaal wijkteams vormen namelijk de spil voor de Wmo, voor de jeugdzorg en straks ook de inburgering van nieuwkomers. En ik heb in eerdere commissies mijn zorgen geuit over het absorptievermogen van die sociaal wijkteams na de evaluatie die we eerder dit jaar hebben gesproken. Er was echter geen reden tot zorg hierover volgens de wethouder. In de brief lees ik dat sociaal wijkteams in verwarring verkeren over de

plannen van het college. Ze weten niet meer wat de opdracht is. Heldere sturing vanuit de verschillende afdelingen van de gemeente was een verbeterpunt, lees aanbeveling van die evaluatie. Hoe heeft de wethouder de sociaal wijkteams meegenomen in dit proces, en wat gaat de wethouder nu concreet doen om deze onrust weg te nemen en strakker te sturen op dit proces? Voorzitter, ik heb meermaals gevraagd om een integrale monitor sociaal domein, omdat het voor deze raad, of in ieder geval voor mijzelf, niet al te duidelijk is wanneer de bevoegdheden en de taken worden overgedragen aan de sociaal wijkteams, hoe er wordt gestuurd door de drie wethouders vanuit het college, of er zaken worden getemporiseerd in verband met de uitvoerbaarheid en hoe er rekening wordt gehouden met risico's? Graag een reflectie van de wethouder over de brandbrief en mijn eerdergenoemde punten. En ten aanzien van de sociale basis wil ik ook graag vragen aan deze wethouder naar de strategische aanbieders. En dat zijn eigenlijk dezelfde vragen die ik ook zojuist aan de wethouder Jeugd heb gesteld. Kan de wethouder aangeven hoe de aanbieders die geen strategisch partner zijn later aanhaken in dat verwervingsproces? Ik krijg namelijk berichten van aanbieders die niet goed weten waar ze aan toe zijn. Nogmaals, ik steun de ingezette beweging maar ik maak me wel zorgen over de wijze waarop het proces wordt gestuurd, wordt gemanaged en ook gecommuniceerd vanuit de gemeente naar de partners in de stad die we hard nodig hebben. En bij de jeugdzorg, tot slot, voorzitter, zie ik de nodige KPI's die worden afgesproken zodat kan worden gestuurd op kwaliteit, resultaat, et cetera. Kunnen wij dit ook verwachten bij de verwervingsronde in de Wmo? En meer inzicht voor de raad en sturingsinformatie was immers ook ooit het doel van mijn eerdere motie over de sociale basis. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Termijn hè, voorzitter. Ja, oké.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Smit? Dan mag u een eerste interruptie geven.

De heer Smit: Mevrouw Çimen, een van uw terechte stokpaardjes is, één plan, één regie. Heeft u dat in de recente stukken teruggevonden? Zo ja, ik niet. En als u het ook niet teruggevonden hebt dan vind ik het vreemd dat ik u er niet over gehoord heb nu.

Mevrouw Çimen: Nou, volgens mij zit dat in de uitgangspunten in de regionale visie. En om die samenwerking te bevorderen, want daar zit dat natuurlijk ook in het delen van informatie, stoppen met dubbele intakes, samenwerking bevorderen. Kijk, dat zit natuurlijk in de essentie van dat traject waar we nog met elkaar ingaan. En dat moet ook naar voren komen in die dialooggerichte aanbesteding. Dus dat blijft mijn stokpaardje, daar kunt u van op aan. Maar ik denk dat het er nog niet is omdat het nog niet uitgebreid in de dialoog is besproken, en wij dus nog niet die informatie hebben maar dat het er nog wel aan gaat komen. Maar wellicht is dat ook meteen een vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De jeugdzorg moet anders, er is meer grip nodig op de kosten, de zorg moet dichterbij de jongeren worden georganiseerd, en zo zijn er nog veel meer uitgangspunten die iedereen hier vanavond zal onderschrijven. Maar juist omdat dit zo belangrijk is, en om te spreken over een contract van maar liefst negen jaar, moeten we het wel heel zorgvuldig doen, en dat vraagt meer tijd. Mijn fractie kan niet anders dan tot de conclusie komen dat vanavond een stevige pas op de plaats nodig is, een time out. De wethouder heeft al wel wat gas teruggenomen, maar de trein rijdt nog steeds te snel door. Vandaag hebben we nog een heel pakket nieuwe informatie gehad naar aanleiding van een motie van de ChristenUnie, en veel zorgen zijn daarin nog niet weggenomen. En die zorgen horen we vanavond ook van de insprekers. En ik heb

ook van veel deskundigen in de stad vergelijkbare signalen ontvangen. En ook andere gemeenteraden maken zich zorgen, maar tijd voor afstemming tussen gemeenteraden is er nog niet geweest. De ChristenUnie wil zorgen dat de trein niet ontspoord of op een muur afrijdt. Er staan voor ons op dit moment nog te veel seinen op rood en ik zal zeven rode seinen noemen. Het eerste rode sein zijn de vele vragen van de zorgaanbieders, ook vanavond weer. Hoe kan een jeugdhulpaanbieder een samenwerkingsverband vormen als deze nog niet weet wat precies wordt verwacht? Zowel tijdens de dialoofase als wat zorginhoudelijk wordt verwacht. En wat willen de gemeenten bijvoorbeeld met de wachtlijsten? Er is nog nauwelijks gesproken met de aanbieders, er is alleen maar een informatiebijeenkomst geweest. Een tweede rode sein is dat nu pas wordt gewerkt aan een regionale visie, en die komt in september en zal dan in oktober gelijk al worden gebruikt voor de dialoofase. Maar zou die visie niet ook van belang zijn voor de preselectiefase? En waarom hebben we die regiovisie niet gewoon vorig jaar al gekregen? Wij willen voldoende tijd voor die visie en zien liever dat de preselectiefase pas daarna van start gaat om te voorkomen dat we straks voor de dialoofase moeten concluderen dat we alles weer opnieuw moeten doen. Het derde rode sein, dat is dat heel veel wordt doorgeschoven naar die dialoofase. De invulling van de keuzevrijheid, de betere klachtenafhandeling, de integrale samenwerking met onderwijs, de bekostiging, de monitoring, de ketenverantwoordelijkheid, de lagere administratieve lasten, de regionale governance, allemaal wordt het doorgeschoven naar de dialoofase. Die wordt daarmee topzwaar.

De voorzitter: Mijnheer Visser, u heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik, nou, hoorde de ChristenUnie behoorlijk enthousiast over dit plan maar ik hoor ondertussen ook u zeggen dat u een pas op de plaats wil maken. Wat bedoelt u daar eigenlijk mee, met een pas op de plaats maken? Anders dan dat er nu een half jaar langer wordt nagedacht, wat er nu is voorgesteld.

De heer Visser: Ik kom straks, als ik mijn zeven rode seinen heb gehad, kom ik aan de zeven voorwaarden voor het vervolgproces, voorzitter. Dus nog even geduld. Die dialoofase die wordt topzwaar, en dan hoeven we die dialoofase niet met één gemeente te doen maar ook nog eens met meerdere gemeenten. Waarom hebben we niet eerst wat meer nagedacht, in een soort predialoog? Nagedacht ook samen met het onderwijs, wat het onderwijs graag van de jeugdzorg wil? En hoe ziet de gemeente zijn eigen positie in bijvoorbeeld de klachtenafhandeling, als de strategische partners straks in die klachtenafhandeling geen thuis geeft? En kunnen wij als raad straks nog wat zeggen over het programma van eisen wat uit de dialoofase komt, voordat we de inschrijvingsfase ingaan? Of is het vandaag, go, en hebben wij niks meer te zeggen als raad? Die indruk krijg ik namelijk. Het vierde rode sein, dat is de positie van de vrijgevestigden. Zij moeten of onderaannemer worden, of ze moeten zich gezamenlijk in gaan schrijven voor het integrale perceel. Het onderaannemerschap maakt ze afhankelijk. Gezamenlijk inschrijven mag alleen voor het integrale perceel en dat is niet reëel. Je krijgt dan een geforceerde samenwerking die weinig toevoegt bij een enkelvoudig probleem, wat juist het gros van de jeugdhulpvraag is. En hoe integraal is integraal? In gezinnen kunnen ook andere problemen zijn dan jeugdhulp, die zijn minstens zo belangrijk. Je kunt misschien beter horizontaal organiseren in plaats van verticaal.

De voorzitter: U heeft een interruptie nog van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, op dit punt ook, over de vrijgevestigden, heb ik het voorstel gedaan dat er een verplichting komt om voor de consortia, om de vrijgevestigden min of meer gewoon werk te geven of business te geven. Bijvoorbeeld door een minimumpercentage van de lump sum die ze krijgen. Op het moment dat u dat punt, deelt u dat punt, dat dat een goed idee is? En is het op die manier dan ook niet gewoon verholpen?

De heer Visser: Dat zou een optie kunnen zijn. Ze zouden ook als coöperatie kunnen werken, en dan niet voor het integrale parket maar voor een deel van dat parket. En dat vinden wij een hele serieuze optie die ook bekeken zou moeten worden. En wij hebben als raad niet die verschillende opties gehad en een keuze kunnen maken, we hebben gewoon één optie door onze strot geduwd gekregen.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, ik vind dat wel flinke woorden. Kijk, uw punt is duidelijk, dat u vindt dat er in de toekomstige situatie een positie moet zijn voor de vrijgevestigden. Volgens mij hebben we de insprekers daarover gehoord, daar heb ik heel veel collega's ook in het vorige debat al over gehoord. Dat is dan toch iets gewoon wat we de wethouder en het college kunnen meegeven, zonder dat we alle opties die mogelijk niet eens komen af te fakkelen eigenlijk op deze manier. Ik vind het nogal, nou ja, nog diep in de uitvoering zitten en ook lastig te volgen. Terwijl uw punt volgens mij gewoon is, laten we zorgen dat het een positie is voor die vrijgevestigden.

De heer Visser: Het probleem is dat je nu een trechter ingaat waar je niet meer uitkomt. Er zijn gewoon een aantal basisvragen die je beter eerst kan antwoorden, in dialoog, want het dialoog is fantastisch, dat moeten we doen. Maar je gaat nu al een fase in met een aantal partijen, waarin je ook volgens het aanbestedingsrecht volgens mij daarna door moet. En daar ... En we moeten eerst een aantal basisvragen doen over die dialoofase, zodat dat dialoog ook goed gevoerd kan worden. Want nu weten mensen nog niet eens aan welke dialoog ze gaan beginnen. Voorzitter, ik ga verder in verband met mijn tijd. Ik was gebleven dus bij die vrijgevestigden. Hier geldt denk ik ook de 80-20 regel, 80 procent is misschien de lichtere zorg, 20 procent de zwaardere zorg. Getallen kloppen misschien niet maar even die regel. De vraag is, moeten we dan de hele organisatie inrichten op die 20 procent, of moeten we voor die 80 procent een lichtere vorm van organisatie kiezen? En dan kijk ik ook weer naar die vrijgevestigden. Het vijfde rode sein, dat is de verhouding tussen hoofd- en onderaannemer. Aan de ene kant willen we samenwerking, heel goed, aan de andere kant gaat straks de ene zorgpartij de andere zorgpartij controleren. Dan krijg je een dubbele rol, dat doet iets in de samenwerking die er nu vaak al is, en dat doet iets in verhoudingen met mensen. En de vraag is of dat de juiste constructie is? Wij willen in ieder geval ook dat er vrije toetreding mogelijk blijft voor de vrijgevestigden. Hoe gaat dat straks als we negen jaar bezig zijn? Het zesde rode sein, wij zijn bang dat hetzelfde fout gaat als wat bij het Rijk in 2015 is fout gegaan. Het werd gedecentraliseerd naar de gemeente, inclusief de bezuiniging, en we zijn nu nog steeds met de scherven bezig. Nu zien we als gemeente het probleem, en wat denken wij, we gaan hetzelfde doen, ook wij gaan het weer over de schutting gooien en ook weer met een financiële taakstelling. Een analyse daarvoor, die mis ik. En hoe gaan we dan voorkomen dat we dezelfde fouten maken als het Rijk? Gaat uitbesteden echt leiden tot die mindere administratieve lasten die we allemaal, wat we allemaal willen bereiken? Dan het zevende rode sein, dat is dat de wethouder verwijst naar de succesvolle aanpak in Utrecht. Die gemeente heeft echter een jarenlang voortraject gehad, en hoog specialistische zorg zit er volgens mij bij Utrecht niet bij. En dan is er nog een oranje sein, dat is de positie van het Centrum voor Jeugd en Gezin, zijn die wel voldoende meegenomen? Want ondertussen praten we later vanavond ook nog over de samenwerking Centrum Jeugd en Gezin en sociaal wijkteam. En ik zie in dit hele stuk het Centrum voor Jeugd en Gezin niet terug. En de zorg van de inspreker vanavond over de taakgerichte bekostiging. Voorzitter, en dan heb ik nog geen enkele opmerking gemaakt over de inhoud van de zorg. En daar zou het eigenlijk over moeten gaan. En ik denk dat er over de inhoud van de zorg in deze commissie heel veel ideeën leven en wensen, maar wij hebben als raad geen plek in die dialoofase, wanneer kunnen wij die ideeën inbrengen? De ChristenUnie heeft daarom zeven randvoorwaarden die de wethouder eerst moet invullen voordat we verder

kunnen gaan met de preselectie, en in ieder geval voordat we verder kunnen gaan met de dialoofase. Ten eerste ...

De voorzitter: U heeft ook een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vind het een helder verhaal van de heer Visser, en ik begrijp ook zeker de zorgen die hij noemt. Maar ik zit wel een beetje over de rol van de raad. Want, kijk, wij willen uiteraard inspraak en wij willen onze visie kunnen delen en wij willen kunnen meepraten daarover. Maar het is toch niet de bedoeling dat wij samen met het college en het ambtenarenapparaat die aanbesteding gaan draaien? Want daar begint het nu wel een beetje op te lijken.

De heer Visser: En dat ben ik met u eens. Maar de grap is dat wij dus straks pas aan het eind van de dialoofase een soort programma van eisen hebben, terwijl in de commissie Ontwikkeling ben ik gewoon gewend dat wij programma's van eisen krijgen we langs. En dat gaat over hele belangrijke zaken. Ik heb net die razendsnelle opsomming gedaan, nou, dit zijn allemaal dingen die juist kaderstellend zijn, waar wij als raadscommissie wat van moeten vinden. Dus inderdaad, wij moeten niet op de stoel van de wethouder gaan zitten, maar wij kunnen ook niet blanco bij het kruisje tekenen. En dat is een belangrijke keuze, als het gaat over ordegroottes 60, 70 miljoen per jaar geloof ik op regionaal niveau, maal negen jaar, het gaat over kolossale bedragen. Dan moeten wij kaderstellend wel wat kunnen zeggen en dat kunnen wij nu niet. En daar zit juist mijn zorg. En dat wil ik juist invullen met die zeven randvoorwaarden, in verband met de spreektijd ga ik daar nu even mee door. Eerste randvoorwaarde is, ga met alle marktpartijen en met de gemeenteraad nadenken over wat we nou eigenlijk verstaan onder strategisch partnership, en doe daar nog een verdiepingsslag over wat we nou echt van die jeugdzorg willen. Sinds de vorige aanbesteding zijn er bij mijn weten geen vaste overlegstructuren met aanbieders geweest, dat moet eerst eigenlijk ingehaald worden, zeg maar een soort predialoog. Leer daarbij van Utrecht waar wel dat voortraject is geweest. Twee, maak duidelijk of we überhaupt moeten aanbesteden. Volgens de ChristenUnie, tenminste dat begrijpen wij van deskundigen, zijn we dat niet verplicht. En als we dat niet verplicht zijn, dan geeft dat ons de tijd om die verandering die wij willen, misschien meer stapgericht door te voeren, ook met tussentijdse evaluatiemomenten. Drie, maak een goed plan voor de inrichting van de governance. Moeten we niet bijvoorbeeld samen met de buurgemeenten, een gemeenschappelijke regeling optuigen of een gemeenschappen coördinatiebureau? Dat kan mogelijk heel veel kosten besparen. Vier, doe een marktanalyse. Als wij maar 2 procent van de omzet van een aanbieder afnemen, dan is de kans op de verandering marginaal. En ook kunnen er aanbieders zijn die een belang hebben dat cliënten uiteindelijk via een ander kanaal bij ze komen, voorbeeld via de Wet langdurige zorg. Dus wat hebben wij in te brokkelen in die markt, en wat betekent dat voor ons aanbestedingsmodel? Vijf geloof ik, breng in beeld waar de grootste administratieve lasten zitten en kijk of je daar gewoon niet al heel snel in kan snijden, zonder deze ingewikkelde operatie. Zes, en dat is misschien wel de belangrijkste, als het om zoveel geld gaat, waar ik net over zei, maak een risicoanalyse. Het gaat regionaal om zoveel geld. Houden we voldoende grip en ontstaat straks niet een partij die too big to fail is, die veel groter is dan Kenter nu al is. Nou, we hebben allemaal gezien hoe dat gebeurd is, en dan willen nu straks met maar twee partijen werken. Een enorm risico, waar is de risicoanalyse? Ik krijg hem zo vaak van het college over allerlei dossiers, over hele kleine bedragen, maar over een paar 100 miljoen heb ik nog geen risicoanalyse gezien. Dat kan niet.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie ...

De heer Visser: En tenslotte, voorzitter, waarom zou u niet inderdaad de landelijke kaders afwachten? Dank u wel.

De voorzitter: Die laatste hoorde ik niet maar u had eerst ...

De heer Visser: De landelijke kaders afwachten.

De voorzitter: Oké, en dan heeft u nu nog een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, nog een vraag, eigenlijk twee. Als u zo het hoog op hebt over het grote bedrag wat hiermee gemoeid is en de risico's die hiermee gemoeid hebben, kunt u dan nog een keer uitleggen waarom u hier tegen de motie heeft gestemd om, de VVD-motie, om dit project onder de regeling risicovolle trajecten, projecten te laten vallen? En kunt u nog één keer uitleggen, want dat was mijn vraag waar u geen antwoord op gaf, wat u bedoelt met pas op de plaats maken op dit moment? Behalve dan het een half jaar uitstellen.

De heer Visser: Die motie vind ik een hele goede vraag. Ik meen me vaag die motie te herinneren maar ik heb even niet meer scherp wat daar onze redentatie was, dus dat moet ik echt ...

De heer Van Kessel: Nou, de redentatie daar was dat op het moment dat je een traject hebt waar de financiële belangen enorm zijn, die enorm complex is ...

De heer Visser: Nee, nee, nee, wat mijn redentatie toen was, om die motie niet te steunen, dus dat zou ik echt even moeten terugsturen. Nee, ik begrijp uw vraag. En uw tweede vraag, en die ben ik nu even kwijt net.

De heer Van Kessel: Pas op de plaats.

De heer Visser: Nou, pas op de plaats, dat kan dat tussenmodel zijn wat GroenLinks zei. Maar ik vind ook, ij, het gaat nu, wij krijgen elke maand een nieuw stuk en wij lezen vanavond weer een stuk waar de inschrijvers al hebben moeten inschrijven, dus we praten achteraf. Dus we hebben als raad helemaal geen tijd meer om na te denken überhaupt. Dus alleen al meer tijd voor de raad, maar ook serieus luisteren naar die zorgaanbieders, serieus kijken naar dat model van die heer Jonker. En ik denk dat een aantal dingen, en met name rondom die vrijgevestigden, echt anders moeten. En misschien leidt dat inderdaad tot een heel ander model, het kan ook zijn dat dan het model van de wethouder in aangepaste vorm. Maar zeven seinen op rood is echt veel en veel te veel.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Om hem dan dus eigenlijk helemaal scherp te krijgen en ook aansluitend op de vraag die ik in mijn termijn stelde, op dit moment zegt u, dit plan, zoals het in de huidige vorm zit, daar moet je mee stoppen, dat moet van tafel af. Of zegt u, nee, ik zie nog steeds aanleiding met de dialoog die eraan komt, om hiermee door te gaan en hierin mee te blijven denken. Welke van de twee kiest u?

De heer Visser: Op dit moment zeg ik inderdaad, stoppen, en extra tijd nemen en met een beter model komen. En misschien kan de wethouder het plan op een aantal punten aanpassen en dat het wel acceptabel wordt, en ik heb daarvoor een aantal ideeën en suggesties gedaan. En dat is onder anderen rondom die vrijgevestigden, en ik wil ook eerst een risicoanalyse zien.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst dank voor de raadsinformatiebrief en de beantwoording van de vele vragen. En voordat ik verderga met mijn betoog wil ik het volgende graag eerst even benadrukken.

Wij hebben geen twijfel over de intenties van het college, goede, passende, voldoende en betaalbare zorg voor onze jeugd. Dat is uiteraard ook onze wens en de wens van de instellingen en de vrijgevestigden, en daar vinden we elkaar. En we vinden elkaar in de inhoudelijke uitgangspunten, zorg dichtbij, integraliteit, ontschotten, de jeugd en het gezin staan centraal, normaliseren en demedicaliseren. Natuurlijk is dit wat wij ook willen. En in het ideale geval gaan we vanuit die gemeenschappelijke visie het gesprek met elkaar aan, het college met de aanbieders en wij met het college. En wordt eventuele twijfel over het proces niet gezien als een aanval maar als een manier om het proces verder te brengen en te steunen. Er zal gesproken worden met de aanbieders om te komen tot een gedragen plan om de komende negen jaar de jeugdzorg in de regio vorm te geven, de dialooggerichte aanbesteding. We zitten midden in een transformatieve periode die zal resulteren in een lokale stelselwijziging, en dat is nogal wat. Er waren na de vorige behandeling nogal wat vragen. De ChristenUnie heeft een motie ingediend die breed is aangenomen en waarin een aantal vragen is gesteld die wat ons betreft cruciaal waren. De antwoorden op deze vragen zijn gisteren toegestuurd, en deze antwoorden zijn maar ten dele verhelderend en roepen weer nieuwe vragen op. Om een voorbeeld te noemen, de toekomstige strategische partners worden volgens de beantwoording van de vraag uit de motie verantwoordelijk voor de administratie richting de onderaannemers. Zij moeten bekostigings- en verantwoordingssystemen optuigen, enerzijds richting de onderaannemers en anderzijds naar de opdrachtgever, de gemeente. In het recente verleden hebben wij gezien dat dit soort systemen zwaar drukken op een organisatie die is ingericht op het leveren van jeugdzorg en niet op het leveren van administratie. Zo zwaar zelfs dat het heeft geleid tot een oplopend tekort dat niet meer gedekt kon worden door de organisatie zelf, maar waar de regiogemeenten moesten inspringen om de organisatie overeind te kunnen houden. In de dialoofase moet duidelijk worden hoe dit systeem ervan uitgaat, eruit gaat zien zodat het voldoet aan de eisen van de verantwoording en bekostiging. De vraag die onmiddellijk bij mij opkomt is, wat gaat er in de toekomst gebeuren wanneer wij een beperkt aantal organisaties benoemen tot strategisch partner? Zij nemen de administratieve lasten over, dat betekent volgens ons niet dat de lastendruk vermindert, maar dat deze verschuift. Op dit moment gaat gemiddeld 30 procent van de tijd van de aanbieders op aan de administratie, dit komt de zorg niet ten goede. Het gaat ten koste van de menskracht, het werkplezier en de innovatiekracht, en los daarvan natuurlijk ook van het geld. Wat als de strategische partners niet in staat blijken om de bekostigingssystemen adequaat op te tuigen? Creëren wij dan niet een situatie waarin de strategische partners van de gemeente too big to fail zijn, en de gemeente alsnog moet inspringen om hen niet om te laten vallen. We hebben tenslotte een wettelijke zorgplicht voor continuïteit. Een vraag aan de wethouder, hoe worden de aanbieders ondersteund om te komen tot een werkbaar systeem van bekostiging en verantwoording?

De voorzitter: Mevrouw Klazes, u heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. En, nou ja, het verhaal van mevrouw Klazes is helder. Maar denkt u ook niet, want dat is even het laatste punt waar ik op kom, denkt u dan niet dat dit laatste punt juist op tafel komt te liggen tijdens die dialooggerichte aanbesteding? Dat partijen zelf aangeven van, dit is wat ik nodig heb om dit überhaupt, deze wens van deze gemeente überhaupt te kunnen uitvoeren. En dat wij nu al dingen vragen wat gewoon nog aan bod gaat komen?

Mevrouw Klazes: Nou, u heeft volledig gelijk, ik denk zeker dat het aan de orde gaat komen in die vier maanden die we hebben om die dialogen aan te gaan en waarin tal van zaken besproken moeten worden. Dit is een van die onderwerpen, die is al complex genoeg. Ik kom daar zo meteen op terug, de zeven rode seinen, we hebben het niet afgesproken maar ik heb er ook ongeveer zeven, en die zijn deels overlappend en die komt hier ook inderdaad in terug. Nog een vraag, wanneer in het proces moeten aanbieders aangeven dat zij

strategisch partner van de gemeente willen zijn? Is dat aan het eind van de dialoog wanneer het hopelijk duidelijk is wat er van ze verwacht wordt, of gaan de dialogen gevoerd worden op basis van de verdeling strategisch partner en de onderaannemer? Er is een belangrijke rol weggelegd voor het CJG wanneer we het hebben over de kanteling van zwaar naar licht. Ons is niet duidelijk wat de positie is van het CJG in deze verwervingsstrategie. Daarbij is het voor het afschalen van zware naar lichte zorg en het streven naar preventie en een nauwe samenwerking met de sociale basis onontbeerlijk. In dit kader is een stevige sociale basis waarbij de sociaal wijkteams een belangrijke rol spelen een voorwaarde. Ook hierover bestaan bij ons zorgen, zeker gezien de positie van de sociaal wijkteams bij de verwervingsstrategie Gewoon in de wijk, maar daar gaan we het straks nog over hebben. De vraag die ik nog graag wil stellen aan de wethouder, wat is de rol van het CJG in dit stadium? Zij vervullen een belangrijke rol in het voorveld, hoe worden zij meegenomen in dit hele proces? Vallen zij ook onder de aanbesteding of blijven zij zoals nu een subsidiepartner van de gemeente? In de raadsinformatiebrief wordt het belang van de vrijgevestigden als onderdeel van de jeugdhulp erkent, en terecht. In het rapport dat de VNG over vrijgevestigden in de jeugdhulp opstelde staat, praktijk dichtbij huis, goed ingebed in de lokale situatie, kleinschalig, biedt persoonlijke professionele zorg op maat en kent geen onpersoonlijke procedures, geen lange wachtlijsten, geen wisselende behandelaars, ze zijn werkzaam in professioneel netwerk, behandelen eenvoudige en complex meervoudige jeugd GGZ, het uitgangspunt is zorg en ondersteuning realiseren die zoveel mogelijk dicht bij huis plaatsvindt en aansluit bij wat echt nodig is, einde citaat. Dat is volgens mij precies wat we willen. Toch is vooralsnog de positie van de vrijgevestigden in dit proces wat ons betreft onderbelicht. We begrijpen de wens om te komen tot een overzichtelijker aanbod, ook in het licht van de vermindering van de administratieve lastendruk. Uit de cijfers blijkt dat 83 procent van de geleverde jeugdhulp in Haarlem uit ambulante zorg bestaat, een groot deel daarvan is enkelvoudig eerstelijns hulp en een klein deel is complexe hulp die geleverd kan worden door de vrijgevestigden. In de raadsinformatiebrief wordt gezegd dat de vrijgevestigden wordt gevraagd zich te verenigen en als coöperatie mee te doen met de aanbesteding. 0 tot 23 is een goed voorbeeld van hoe een deel van de vrijgevestigden zich al heeft verenigd. Vraag aan de wethouder, de vraag is in hoeverre er sprake is van een gelijk speelveld? Kan een coöperatie van vrijgevestigden, in het uiterste geval gesteld dat ze dat zouden willen, zich bijvoorbeeld ook melden als strategische partner? Zij kunnen, er is een integraliteitseis waaraan alle partijen moeten voldoen, worden zij dan vrijgesteld van die integraliteitseis, want zij kunnen niet voldoen aan alle domeinen en alle kavels, of zegt u, nee, ze moeten ook zware en intramurale en noem het allemaal maar op, moeten zij daar ook aan voldoen. Als dat zo is kunnen zij zich dus niet melden als strategisch partner en is hun lot bezegeld, dan worden zij onderaannemers en verliezen ze hun zelfstandigheid, waar we juist zo dol op zijn. Hoe ziet de wethouder concreet de positie van de vrijgevestigden in deze verwervingsstrategie? Tot slot, er is in april een rapport uitgekomen van het onderzoeksbureau Jonker-Verwey. In dat rapport met de titel, eigenwijs transformeren, wordt beschreven hoe een vijftal gemeenten is geslaagd in een succesvolle transformatie van het lokale stelsel jeugdzorg. Vooralsnog zeg ik daarbij, want ook in Utrecht wat een van die gemeenten is, blijken intussen alweer problemen te ontstaan. Maar over de succesfactor zegt het rapport het volgende, zo zijn beleid, controle en uitvoering voortdurend op elkaar betrokken en ontstaat er binnen de gemeente en tussen de gemeente en strategische partners een gemeenschappelijk perspectief op hoe het lokale jeugdstelsel moet worden ingericht. Het besef dat gemeenten en de uitvoerende partijen strategische partners zijn in de transformatie, ligt aan de basis van succesvolle samenwerkingsrelaties. Transformatie is een voortdurend proces en deze gemeenten zijn al jaren geleden begonnen met dit proces van transformatie, lees, goede gesprekken met elkaar. En het gaat ons om dat laatste zinnetje. Resumerend moet er in de volgende, in de periode van dialoog tussen oktober en februari, het begint in oktober, het eindigt in februari, dan gaan we de volgende fase in, vier maanden zijn dat, moet het volgende besloten worden. Welke aanbieders strategische partners van de gemeente worden, hoe de posities van de strategische partners en de onderaannemers zich tot elkaar verhouden, er moet een

overzichtelijk bekostigingssysteem worden opgetuigd dat recht doet aan de wens tot minder administratieve lastendruk, er moet een overzichtelijk verantwoordingssysteem worden opgetuigd dat recht doet aan de wens tot minder administratieve lastendruk, er moet een manier worden gevonden om de kwaliteit van de zorg te kunnen monitoren aan de hand van controleerbare indicatoren, er moet worden vastgesteld hoe de positie van de vrijevestigden wordt vormgegeven en er moet een brug geslagen worden naar de sociale basis die preventie tot doel heeft en waarbij de afschaling van de zorg verantwoord plaats kan vinden. Kortom, best veel te doen, wethouder, in maar zeer korte tijd. Vandaar tot slot nog een aantal algemene vragen aan de wethouder. Zijn Haarlem en de regio klaar voor deze grote transformatie van de jeugdzorg? En is volgens de wethouder het wederzijds vertrouwen tussen de gemeente en de aanbieders groot genoeg om middels de dialooggerichte aanbesteding tot een succesvolle stelselwijziging te kunnen komen? En er is een groot verloop geweest binnen de afdeling Jeugd, is de ambtelijke afdeling goed genoeg op orde om dit proces ook naar behoren te kunnen ondersteunen? En zou de wethouder dit proces hebben gekozen wanneer er geen sprake zou zijn geweest van een noodzaak tot kostenbeheersing? En zo niet, wat zou de wethouder dan als ideaal proces hebben gezien? Ook GroenLinks wil net als de ChristenUnie graag een pas op de plaats maken, en die tijd benutten om echt in gesprek te gaan met de aanbieders voorafgaande aan de dialoofase. Tot zover.

De voorzitter: U mag eerst in gesprek met de heer Van Kessel, die heeft een interruptie. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik twijfel eventjes welke vraag ik zou stellen. Ik wilde eerst, ik vroeg mezelf namelijk af of het coalitieoverleg afgeblazen was de laatste keer, want ik proef wel een behoorlijk verschil in de lijn. De echte vraag die ik aan mevrouw Klazes heb is, en dat is een understatement, de echte vraag die ik aan mevrouw Klazes hebt van, heeft u vertrouwen in dit plan?

De voorzitter: U heeft nog één minuut, mijnheer Van Kessel.

Mevrouw Klazes: Kunt u uw vraag nog een keer herhalen?

De voorzitter: U heeft nog één minuut, mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Jawel, dan kan ik hem nog prima. Dank u wel. Mijn vraag is ...

Mevrouw Klazes: Misschien kunt u de vraag vier keer herhalen dan?

De heer Van Kessel: Kunt u ... Heeft u vertrouwen in het proces en in het plan zoals het nu voorligt?

Mevrouw Klazes: Nou, mijnheer Van Kessel, ik stel nog één keer de retorische vraag, heeft u goed geluisterd? Het plan zoals het er nu ligt bevat zoveel haken en ogen, wij steunen volledig, en dat heb ik volgens mij in de eerste zin gezegd, de uitgangspunten die dit college aanhoudt, volledig. Vanaf de kansencirkel tot het punt waar we nu staan. De uitvoering is een ander verhaal. En wij hadden al onze twijfels, die zijn alleen maar versterkt door de insprekers die wij vandaag gehoord hebben. Dus hebben wij vertrouwen in dit plan? Nee. Hebben wij er vertrouwen in dat het goed gaat komen? Zeker, maar er is wel nog wat voor nodig.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, maar dan is de vraag, wat ziet u als vervolg? Geeft u in principe het college nu het mandaat om door te gaan? Want dat staat ook in de brief, er wordt hard doorgewerkt nu aan een selectiedocument en de dialoog wordt voorbereid, dat zijn ze nu aan het doen. Zegt u daarvan, nou, prima, ik

heb heel veel kritiek maar ga daar gewoon mee door. Dus slikt u eigenlijk die kritiek in. Of zegt u, nee, pas op de plaats, er moet eerst wat veranderen voordat de volgende stap gezet wordt.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik denk dat de hele raad beter in staat is of net zo goed in staat is als ik om deze vraag te beantwoorden, mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, of nee.

De voorzitter: Ik heb volgens mij als laatste zin, ik haal hem er nog even bij voor de zekerheid want misschien ben ik gek, ook GroenLinks wil een pas op de plaats en de tijd benutten om echt in gesprek te gaan met de aanbieders voorafgaande aan de dialooffase, dat is hoe wij erin staan.

De heer Van Kessel: Ja, om het dus duidelijk te begrijpen, dus met dat half jaar uitstel wat nu gecreëerd is zegt u, ga gewoon door op de route zoals het college ... in heeft gezegd.

Mevrouw Klazes: Mijnheer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Nu in heeft gezegd. Want dat is wat u ...

Mevrouw Klazes: Wilt u ...

De heer Van Kessel: Waar het de facto op neerkomt.

Mevrouw Klazes: Nee, wilt u nou luisteren of niet, dat zeggen we dus precies niet. Wij hebben gevraagd in de vorige bijeenkomst ...

De voorzitter: Mevrouw Klazes, u heeft ... Ik weet precies wat u gevraagd heeft, en de luisteraars ook. De discussie ...

Mevrouw Klazes: Sorry, wat zegt u?

De voorzitter: We hebben allemaal gehoord wat u gezegd heeft.

Mevrouw Klazes: Nou, ik wil even heel kort ...

De voorzitter: Heel kort dan. Ja, kort.

Mevrouw Klazes: Ik wil heel kort iets zeggen over het feit dat er nu is besloten om de aanbesteding in zijn proces te vertragen, daar zijn we heel blij mee. Dat hebben we ook gevraagd bij de vorige bijeenkomst, en dat is ook gebeurd. Alleen laten we dan die vertraging benutten om daadwerkelijk goed naar dat proces te kijken, om te kijken waar de verbetermogelijkheden liggen. En doe dat samen met de aanbieders die er verstand van hebben, en die er zeker ook toe bereid zijn.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik hoor het betoog van GroenLinks heel duidelijk, maar een pas op de plaats en een goed gesprek natuurlijk, want wij hebben vandaag vijf insprekers gehad maar het gaat in de praktijk om, wat is het, 194 aanbieders met wie wij te maken hebben. Dus op het moment dat wij zeggen, we willen een pas op de plaats, dan kan dat allemaal niet meer in het half jaar uitstel wat wij hebben gerealiseerd nu, lijkt mij. Wat is uw inschatting daarbij?

Mevrouw Klazes: Nou, ik denk dat het een heel lastig verhaal wordt, heeft u volledig gelijk in. En ik kan me ook voorstellen, en dat is verder ook aan deze raad om daar straks misschien wel bij de Kadernota een uitspraak over te doen, er komen incidentele gelden van het Rijk uit. Ik zeg, gebruik die gelden om je tijd te nemen. We gaan een periode in van negen jaar, waarin wij graag willen dat er een stelsel staat dat houdbaar is. Als je nu niet de juiste stappen neemt, dan heb je straks aan de achterkant een probleem en dan krijgen de volgende colleges dezelfde problemen waar we nu middenin zitten.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Nou ja, op dat laatste punt. Want kijk, die landelijke gelden, ik vraag mij af, volgens mij moeten wij voorzichtig zijn om ons niet te rijk te rekenen met die landelijke gelden die gaan komen want we zitten ook gewoon nog tegen tekorten aan te kijken volgens mij. Dus ik zou het denk ik al een enorme winst vinden als we dit jaar niet hoeven, taakstellingen hoeven te plegen en dergelijke. Dus, nou ja, goed, ik zou daar toch voorzichtig mee willen zijn, dat is alles wat ik wilde zeggen eigenlijk.

De voorzitter: Het is gewoon een opmerking. Laten we even naar mijnheer Visser luisteren, die heeft ook een interruptie.

De heer Visser: Ja, voorzitter, een klein puntje van de orde om het te corrigeren. De heer Van Kessel bracht mij net namelijk op het verkeerde been, ik heb namelijk zijn motie juist gesteund, heb ik net gecheckt. Dus dat wou ik toch even rechtgezet hebben.

De voorzitter: Nou, waarvan akte.

De heer Van Kessel: O, dank u wel, voorzitter. Nou, dat bevestigt me dan toch in het feit dat het toch een behoorlijk goede motie was.

De voorzitter: Zijn er nog interrupties voor mevrouw Klazes? Want dan ga ik nu eerst even naar mevrouw Özogul, heeft u een interruptie? O, nee, nee, ik ga eerst even naar mevrouw Özogul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de jeugd heeft de toekomst, zeggen we, maar niet in Haarlem. We gooien jeugdzorg op zijn kop en we willen zorg in de wijk, terwijl dat nog op zijn losse schroeven staat.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, u bent een beetje slecht te verstaan. Ik weet niet of u misschien iets anders in de microfoon kan praten, of gaat het via de oortjes bij u?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, het gaat via de oortjes. Gaat het nu goed?

De voorzitter: Nou, het blijft zacht.

Mevrouw Özogul-Özen: O.

De voorzitter: Het is wel te verstaan maar we moeten wel heel goed concentreren, en dat is heel moeilijk nu.

Mevrouw Özogul-Özen: Oké. Oké. Ik hoop dat het nu wat beter is. Onze sociale basis functioneert nog niet, er is geen risicoanalyse en we kijken onderweg wel waar het schip strandt. Elders in het land zijn slechte voorbeelden van dit model, toch dendert de trein in Haarlem met hoge snelheid voort. Daarnaast zijn er veel zorgen uit het veld, en heeft u de alternatieve modellen nog niet onderzocht. U wilt met strategische partners werken, hier zijn ook veel risico's aan verbonden, schrijft uzelf. U verschuift uw verantwoordelijkheid, een deel van de administratieve lasten en risico's op de strategische partners. U gaat langere wachttijden creëren, de administratieve lasten verschuiven op de strategische partners, zonder dat u daar een extra bijdrage geeft voor de kosten, schrijft uzelf. Daarnaast zijn er ook veel risico's voor cliënten en de gemeente. Keuzevrijheid wordt beperkt door de wijze van bekostiging, waarschijnlijk zullen er veel wachtlijsten ontstaan als het budgetplafond bereikt is. Cliënten met complexe problemen zullen straks eerder op de wachtlijst komen omdat zij een financieel risico vormen. En wellicht hebben we straks te maken met een dubbele screening. En hoe zit het met de kwaliteit van zorg? Wordt dat straks minder door de snelle afschaling in verband met de financiën? Ook zijn er zorgen met betrekking tot het financiële risico. Een strategisch partner is risicodragend, wat gaat er straks gebeuren door de acceptatieplicht?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vraag mij af, ik heb eigenlijk twee vragen aan mevrouw Özogul, vindt zij het nu goed gaan in de jeugdzorg en hoe controleert de SP nu op de kwaliteit in de jeugdzorg?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zeg niet dat het nu goed gaat, er zijn hoge kosten. En wat ons betreft kan de administratieve lasten omlaag. En we hebben net gehoord van de inspreker ook dat een derde van de kosten betrekking heeft met de administratie, dus daar zouden we in kunnen snijden. En met betrekking tot hoe wij controleren, dat is lastig. Want de SP controleert niet zelf, dat moeten we vanuit de gemeente doen. En als er, ja, signalen komen bij de SP, zullen wij daar natuurlijk op inspelen, net als dat we dat met de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang gedaan hebben. Ja, ik ga verder, voorzitter. U maak de hoofdaannemer verantwoordelijk voor de kwaliteit zodat u achterover kunt leunen, maar hoe houdt u grip hierop? Wethouder, u bent nog steeds verantwoordelijk voor een goede jeugdzorg, verschuif uw verantwoordelijkheid niet af naar de strategische partners. Dan kom ik op de vrijgevestigden en de vaktherapeuten. In uw model worden ze afhankelijk van de strategische partners, u creëert een ongelijke machtspositie. Een hoofdaannemer, schrijft uzelf, hoeft een bepaalde samenwerking niet te accepteren, of kan besluiten om betreffende therapie zelf aan te bieden. Hiermee kunnen zorgverleners uitgesloten worden, wat niet acceptabel is. De SP vindt dat vaktherapie en vrijgevestigden structureel deel moeten uitmaken van het reguliere zorgaanbod in Haarlem. Nu sluit u vaktherapeuten en vrijgevestigden uit. U maakt ze afhankelijk van de hoofdaanemers, werken voor meerdere hoofdaanemers zorgt namelijk voor meer administratieve kosten. Terwijl juist hierop bezuinigd kan worden, zoals de wethouder dat altijd zelf ook aangeeft. En ik refereer net weer naar de inspreker die dat net ook aangegeven heeft. U zegt dat u in dialoog bent met het werkveld, maar niet in dialoog met het werkveld, dit gaat u pas doen na de preselectie. Waarom gaat u niet eerst met het veld in dialoog, zij willen met u meedenken. Wat de SP betreft moet dat nu gebeuren en gaat u terug naar de tekentafel.

De voorzitter: Dank u wel. De volgende ... Ik wil nog even wel benadrukken, probeer het ook een beetje zo kort mogelijk te houden en niet in herhaling te vallen want we hebben ook nog drie insprekers die nu al bijna een uur zitten te wachten en die wil ik ook nog graag laten inspreken. Dus misschien is het een ordevoorstel zo meteen eerste termijn afhandelen, dan toch even de mensen de gelegenheid te geven met uw welnemen.

Want anders blijven ze nog, het gaat nog wel anderhalf uur duren denk ik op deze manier. Dus ik wil nu maar wel even doorgaan. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Wat Jouw Haarlem betreft levert de voorgestelde transformatie niet de gewenste kwaliteit van jeugdhulp op. Hoofdaannemerschap en onderaannemerschap, niet doen. Jouw Haarlem is het in grote lijnen eens met de ChristenUnie en GroenLinks. Zij ziet ook de seinen op rood staan. Pas op de plaats.

De voorzitter: Kijk, dat zijn nou hele korte bijdrages. Mijnheer Sepers, ja, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ja, zo kort zal ik niet zijn.

De voorzitter: Doe een poging, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Het is al meer dan twee maanden geleden dat wij hier in de commissie ook een kritische discussie hadden over de aanbesteding jeugdzorg. Sinds die tijd hebben we twee moties vreemd gehad in de raad, eentje van de heer Visser die aangenomen is en eentje van de PvdA-fractie die niet aangenomen is, helaas. Maar het zal u niet verbazen dat ik vanuit de PvdA-fractie in ieder geval toch een beetje in de geest van de niet aangenomen motie spreek. En die motie was er namelijk op gericht om precies hetzelfde te bewerkstelligen wat mevrouw Klazes en de heer Visser op tafel leggen namelijk, pas op de plaats. Om ook andere alternatieven dan het werken met twee, drie strategische partners en alle ellende die daarachter kan voortkomen, maar ook om te kijken naar anderen. Ik dacht altijd dat D66 zo geporteerd was voor het denken in alternatieven en scenario's, nou, dat is hier dus niet gebeurd. En ik zou graag zien dat we de tijd, de heer Van Kessel vroeg ook, wat gaan jullie dan doen, of wat kan er gebeuren in die tijd? Nou, dat is nou exact dat, dat we gaan kijken welke andere scenario's zijn denkbaar, dat je ook externe partijen daarbij betreft, in discussie gaat. En ook een aantal dingen die wijzelf, ik heb er in ieder geval geen duidelijk beeld van, wat is nou eigenlijk het beleid op het gebied van Jeugd van de gemeente Haarlem? Wat zijn ... We hebben de regiovisie die in ongelooflijk abstracte termen allemaal keurige beleidstaal uit, maar hoe dan en wie dan en waar dan? We weten ook, ik als raad, of wij als raad, hebben onvoldoende zicht op, hoe ziet dat veld van het aanbod er nou eigenlijk uit? Welke soorten jeugdhulp worden verleend, wat zijn daar de cijfers bij, hoeveel is enkelvoudig, hoeveel is complex?

De voorzitter: U heeft een interruptie van ...

De heer Sepers: Wie doet dat? Zijn we daar tevreden over of niet?

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

De heer Sepers: Dat zijn allemaal dingen die ik ...

De voorzitter: D66.

Mevrouw Çimen: Nou, ik denk dat de heer Sepers hier precies de spijker op de kop slaat, want wij hebben dit nu ook allemaal niet. En dat snap ik allemaal wel want er is ingezet op zorgcontinuïteit en te weinig op het hoe en het wat en de samenhang in het sociaal domein. Nou wordt er een eerste aanzet gedaan, eigenlijk een poging gedaan om dat eindelijk voor elkaar te gaan boksen. In een dialooggerichte aanbesteding met al die 194 aanbieders, dat moeras aan aanbieders, om daar scherpte in te krijgen. En daarvan zegt u nu, ik wil eerst alle informatie, dan ga ikzelf een keuze daarin maken en dan mag u dat traject gaan draaien. Maar eigenlijk,

alles wat u nu wilt hebben, dat moet nog denk ik gaan komen. En, kijk, die kaders die zijn op zichzelf wel goed aangegeven in die regiovisie maar vindt u die dan te abstract? En tot op welk niveau wil de Partij van de Arbeid dan worden meegenomen?

De heer Sepers: Nou, die kaders zijn in ieder geval te abstract. En ik schrik eigenlijk een beetje wat u zegt van, nou, het is helemaal niet erg dat hier op het stadhuis men geen, niet weet hoe de jeugdzorg in elkaar zit en wie wat doet en hoe. Daar schrik ik heel erg van want ik veronderstel dat hier voldoende kennis is over waar we mee bezig zijn. En u vindt het dus niet erg dat dat niet zo is want u wil dat gaan ophalen in de dialoofase. Nou ja, ik vind dat wij als gemeentelijk apparaat, en zeker ook de wethouder, in hoofdlijnen moet weten hoe het veld in elkaar zit.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Nou, ik vind dat u dan mijn vraag en mijn inbreng echt oprecht tekortdoet, en ook te weinig recht doet aan al het harde werk wat hier wel is verzet op het gebied van jeugdzorg en ook Wmo overigens, en dat dat met de nodige uitdaging is gegaan. En dat er nog veel werk aan de winkel is, dat ben ik absoluut met u eens. Maar dan moet u niet net doen alsof ik net gisteren uit mijn ei ben gekropen en totaal niet weet waar ik het over heb. Ik vind dat een beetje lelijk van u eigenlijk. Maar goed, dank u wel.

De heer Sepers: Nou ja, ik wil ons helemaal niet tegenover elkaar stellen, ik zou graag zien dat we een gemeenschappelijke basis hebben en zeggen van, ja, wij willen als raad in ieder geval op een minimum informatieniveau gebracht worden over welke wereld we het eigenlijk hebben, hoe die wereld in elkaar zit, wat de cijfers zijn in die wereld, en dat hebben we nog steeds niet. En dan wordt er vervolgens gezegd, wij moeten maar het college vrije hand geven om dat verder uit te werken. Nee, dan bent u bij de PvdA niet thuis, dat zullen wij nooit doen. En wij willen dus die periode van pas op de plaats gebruiken om onszelf, ons als raad beter te instrumenteren om te kunnen beoordelen waar we mee bezig zijn. En ook om andere scenario's voor de aanpak van de jeugdhulp onder ogen te zien. En als derde, wil ik ook nog iets zeggen over de positie van de raad. Want dat heeft de heer Visser ook al gezegd van, ja, is het nou de bedoeling dat, stel dat wij zouden, dat zeggen we gelukkig niet, maar stel dat wij zouden zeggen, college, ga maar verder, dat we ze nooit meer terugzien. In mijn motie heb ik indertijd ook aangegeven dat er in ieder geval een aantal momenten moeten zijn dat de raad beslissingsbevoegd is. En ik hoop dat we dat met elkaar delen. En mijn vraag aan het college is in ieder geval dat ik zou graag zien dat de commissie bespreekt en goedkeuring verleent aan het preselectiedocument. Kan de wethouder dat toezeggen, als het al zover komt? Want er komt waarschijnlijk toch een hele nieuwe bezinningsperiode. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. O, sorry, een interruptie? Mijnheer Van Kessel, u bent ...

De heer Van Kessel: Ja, mijn laatste voor de avond?

De voorzitter: U bent al door uw tijd heen.

De heer Van Kessel: Mijn laatste voor de avond.

De voorzitter: Hou het kort.

De heer Van Kessel: Zei ik ook al een beetje. Maar dan als het nog mag, als u mij dat toestaat, heel fijn. Dat ophalen van die informatie, die volgens de heer Sepers ontbreekt, voorzitter. Aan mijnheer Sepers de vraag, hoe denkt hij die informatie dan op te gaan halen?

De heer Sepers: Die moet mij aangeleverd worden vanuit het college en het ambtelijk apparaat.

De heer Van Kessel: En waar denkt u dat het college die informatie vandaan gaat halen?

De heer Sepers: Dat is de verantwoordelijkheid van het college.

De heer Van Kessel: Nou, ik zal retorisch zal ik daar een antwoord op geven, en dat is waarschijnlijk in dialoog met de cliënten en met al die aanbieders, en dat is precies het traject waar we nu ingaan. En dan snap ik niet waarom u zegt, ik wil een pas op de plaats maken, terwijl we nu aan de vooravond staan van het ophalen van allerlei hele belangrijke informatie.

De heer Sepers: Maar vindt u het niet gek dat die informatie er al niet is? Dat we dus een soort blinde, een tunnel inrijden waarvan we niet weten of er een eind aan is, of er zijanten aan zitten, dat we gewoon maar blind ...

De heer Van Kessel: Nou, als '...' ...

De heer Sepers: Ik vind het onbegrijpelijk dat u als VVD zegt dat u niet geïnteresseerd bent om van tevoren te weten waar u het over hebt.

De heer Van Kessel: Nou, als u zegt dat die informatie er niet is, dan doet u in ieder geval de vijf raadsbrieven, die op uw verzoek gestuurd zijn naar de raad, doet u in ieder geval tekort. En uw eigen initiatieven erom, want volgens mij wordt u qua informatie op uw wenken bediend. En ook hier heeft u hele terechte vragen gesteld, en dan bent u ... Ziet u een college wat hier ook antwoord op gaat geven. Dus ik snap niet helemaal wat u over uw eigen positie daar precies nu zegt?

De heer Sepers: Als ik het zelf maar begrijp.

De voorzitter: Oké. Mijnheer El Aichi, CDA. Sorry. Sorry? Ja. Nou, het is een beetje flauw, Frans. Goed, mijnheer El Aichi, CDA, ik ga er geen antwoord op geven.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Hij is jaloers hè. Voorzitter, dank u wel. Er hangen heel veel risico's aan deze manier van aanbesteden. De vrijgevestigden en kleine zorgaanbieders moeten als ondernemers werken voor de strategische partners. Hierdoor worden de kosten duurder omdat de partners overhead in rekening zullen gaan brengen. Wat wil zeggen dat de behandelingen minder worden omdat het budget eerder opraakt. Volgens het CDA is deze aanbesteding niet de juiste weg. Eerst samenwerkingsverbanden optuigen en dan hopen dat er een goede samenwerking tussen strategische partners en onderaannemers gaat ontstaan. Gezien de instabiele sociale basis, lijkt mij niet handig om deze wijziging in te voeren. Door dubbel screening door het CJG en de strategische partners zullen lange wachtlijsten ontstaan. Deze vorm van aanbesteden kent veel risico's, risico's voor strategische partners, risico's voor de gemeente en risico's voor de vrijgevestigden. Daarom vraag ik hierbij de wethouder, pas op de plaats. O, staat ook bij, pas op de plaats, mijnheer Van Kessel. Pas op de plaats te maken, goed te luisteren naar de inbreng van de insprekers en bereid te zijn nogmaals kritisch te kijken naar de risico's. Ik mis een financiële onderbouwing en een risicoanalyse. De

eerste inspreker gaf aan dat zij op dit moment goed samenwerken met andere organisaties. Is het niet het kind met het badwater weggooien om een samenwerkingsverband opnieuw te gaan optuigen? Hoe kunnen de vrijevestigden inschrijven terwijl zij niet precies weten waar de voorwaarden zijn? De therapeuten hebben tot nu toe geen duidelijk antwoord gekregen. Hoe kan het college vinger aan de pols houden en monitoren zodat de kosten beheersbaar blijven? En niet voor verrassingen komen te staan zoals toentertijd het geval bij Kenter? De sprekers geven aan dat het een eenzijdig plan is, wat denkt de wethouder, wat vindt de wethouder van het plan of van het alternatief van de heer Martin Jonker? Als laatste, de insprekers gaven aan dat het plan niet goed is uitgewerkt. De insprekers begrijpen niet waarom deze wethouder voor dit plan kiest als er in bepaalde steden de stukken eruit is getrokken. Hoe denkt de wethouder hierover? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, al in 2019 lag er een vernietigend inspectierapport over jeugdzorg. En op 5 april sprak de hoofdinspecteur van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, Korrie Louwes, de woorden, kinderen vanaf 12, 13 jaar met ziektebeelden als eetstoornis, depressie en suïcidaliteit, die krijgen niet de hulp die ze nodig hebben. Duizenden kinderen staan op wachtlijsten die kunnen oplopen tot één jaar. Dat er iets moet gebeuren is evident. Nu is de vraag natuurlijk, gebeurt er hier in Haarlem iets aan deze plannen, aan deze problemen? De zorg voor jongeren met ernstige psychische problemen is vastgelopen, dat is vast niet zo in Haarlem, toch? Wat gaan wij doen in Haarlem? We lezen dat we een kanteling gaan maken, we gaan ons inzetten op de minder zware problemen. Want dat is de Pareto-regel, als je met 20 procent van de activiteiten, kun je 80 procent van het werk doen. Dat is mooie managementtaal. Wij geloven dat je je op die 20 procent zou moeten richten. Wij willen daarom een plan waarbij duidelijk is dat die 20 procent van de grote problemen, dat je daar een aparte actie op zet en in je aanbesteding ook apart ruimte voor maakt, zodat we deze problemen die alleen maar groter worden en alleen maar meer geld kosten over de tijd, echt op gaan lossen. En daarom steunen we, dat lezen we ook in het plan van de heer Jonker, daarom vonden we dat een goed idee. We zijn ook overigens heel blij dat we ooit zo slim waren om ons logootje te plakken op het voorstel van de VVD om dat hele aanbestedingsproces als een risicovol project te zien. Niet omdat we daarmee dan een wit voetje bij de VVD halen, maar wel omdat de wethouder toen zei, waarom wilt u daar een risicovol project voor maken? Dit is echt geen risicovol project. Het is een risicovol project, dat is volkomen duidelijk vanavond. En hebben we het over een pas op de plaats, wat ons betreft moet dit plan van tafel. Dit is een absoluut slecht plan. En als ik hoor van mijn collega's met wat voor waslijsten aan verbetermogelijkheden zij komen, dan denk ik, dit is gewoon geen goed plan. We moeten dit echt van tafel halen, we moeten dit terugsturen want dit is een heel slecht idee. De jeugdzorg gaat slecht, en op deze manier gaat de jeugdzorg nog slechter. En ik zal nog één voorbeeld geven, toen het slecht ging met Kenter, dat werd ook al eerder genoemd, wat Kenter ging doen was specialiseren. Kenter ging niet meer doen maar ging juist minder doen, zich richten op één doelgroep. Waarom, ze hadden heel veel mensen in dienst, hooggekwalificeerde mensen die allerlei andere taken aan het doen waren. En het werkt dus beter om je te specialiseren binnen de psychiatrie, binnen de jeugdzorg. En wat gaan wij nu doen, wij gaan een partij kiezen die zich niet hoeft te specialiseren maar die juist alles moet doen, en we denken dat dat een kostenbesparing gaat opleveren. Nou, ik denk dat dit voorbeeld heel duidelijk maakt dat dat dus onzeker is, op zijn minst, en dat we daar echt meer informatie voor moeten hebben. En tenslotte nog iets over de vaktherapeuten. Ja, we moeten de vaktherapeuten echt een goede plek geven in het bestel. Ik denk dat een zorgcoöperatie een goed model zou kunnen zijn. En daarvoor moet er in een toekomstig plan dus ook serieus een mogelijkheid zijn voor deze partijen. Want ze ophangen onder die ene moloch of die twee molochen waar we mee willen samenwerken, lijkt ons echt een heel onwerkbaar situatie. En dat leidt tot gedwongen winkelnering, en dat is echt wat we moeten zien te voorkomen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Nou, eigenlijk meer een vraag. Je bedoelt met vaktherapeuten alle vrijgevestigden, of specifiek de vaktherapeuten?

De heer Hulster: Excuus, ik bedoel de vrijgevestigden en de vaktherapeuten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Er is natuurlijk al heel veel gezegd over dit dossier. Ik zeg altijd, als je wat wil inkopen heb je ook een behoefte, want anders ga je niet naar de winkel en dan koop je het niet in. De behoefte is jeugdzorg. Wij willen zorgen dat er goede zorg bij de jeugd terechtkomt en dat doen we op een bepaalde manier. En deze keer noemen we het, verwervingsstrategie. En dat beschrijft wat we willen bereiken met de inkoop van jeugdhulp. Jeugdhulp hebben we allemaal al vastgesteld in Kadernota's, in coalitieprogramma's, in allerlei beleidsnotities, en volgens mij is dat ook hetgeen wat je dan wil inkopen. Daar passeren we nu de onderwerpen als samenwerking, bekostiging administratieve lasten. Die zitten wel in die verwervingsstrategie waar we ons met elkaar ook zorgen over maken, dat niet administratieve lasten bekostigd worden maar dat het werkelijk de zorg ook naar de jeugd gaat die het nodig hebben. We hebben het over een doelgroep van 3200 kinderen, jongeren. Op het moment, daarvoor wil ik wel vragen van al die mensen die roepen, we zetten het op hold of stop of we gaan nog langer nadenken, ik vind het allemaal prima, maar wat gaan we dan doen? Gaan we dan op een gegeven geen jeugdzorg meer inkopen? Wat gaan we met die onrechtmatigheid doen? Wat gaan we eigenlijk, als we al zo lang wachten, wat gebeurt er dan? Is dat plan inderdaad dan ook op tafel of hebben jullie dan met zijn allen een plan B hoe het dan nog verder met de jeugdzorg gaat? We willen overstappen naar een dialooggerichte aanbesteding, waarbij iedere aanbieder mag intekenen. En iedere aanbieder betekent ook iedere aanbieder, dat zijn ook de vrijgevestigden. Er is geen maximum namelijk vastgesteld. Er wordt dan samen toegewerkt naar een overeenkomst die invulling geeft aan de hierboven beschreven transformatie van de jeugdhulp. De aanbieders die hierop het best aansluiten zullen uiteindelijk overblijven. Naar verwachting daalt het aantal aanbieders waarmee we samenwerken van 140 naar 40, dat is in mijns inziens overzichtelijker. De 40 aanbieders bieden dan wel samen het gehele pakket aan, dat is in ieder geval de eis. Wat verandert er dan? We gaan inderdaad in een onderhandelingsfase met de aanbieders, en we moeten komen naar een goed systeem en een juiste balans tussen de administratieve belasting en de kwalitatieve jeugdzorg. En dat is in ieder geval wat mijn partij erg belangrijk vindt, dat die balans op orde is. Wel moet ik ook zeggen, uit situaties elders in het land blijkt dat er specialistische problemen, specifieke problemen met aanbestedingen eens te meer opdoemen bij de inkoop van jeugdzorg, en dat maakt het inderdaad een risicovol project. Het gebrek aan scherp toezicht op basis van wat werkelijk nodig is ontbreekt, daarbij kan goedkoop inkopen veel werk opleveren zoals toezicht op de onderaannemer, opschaling naar regionaal en uitvoeren dat waar nodig bleek te zijn. We kwamen er allemaal wel eens tegenaan in aanbestedingsland. En daarbij ben ik wel nieuwsgierig, en dat is ook de vraag aan de wethouder maar die is al meer gesteld, wat de rol van de raad in dit nu is? Want dat komt nergens terug en daar ben ik inderdaad van, hoe gaan we verder op dit dossier sturen als het zo emotioneel en zo beladen is? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Neem alle tijd, mijnheer Smit.

De heer Smit: Allereerst, mijnheer Van Kessel, u mag van mij nog een paar minuten erbij krijgen hoor, want dan krijg ik ze ook. En ik heb uw motie van harte ondersteund destijds, want ik vond het een risicovol project, en het is een risicovol project. Geachte wethouder, als angst bij u en uw ambtenaren regeert, dan wordt er gewoon doorgeduwd. En dat lijkt op dit moment het model, er wordt wat in tijd opgerektd maar er wordt in feite gewoon op marsroute doorgeduwd, in het bestaande scenario. Dan is er ook geen dialoog met het veld, dat horen we bij alle insprekers, er is geen dialoog. In feite komt de verdieping van de afspraken, noem het een dialoog, pas met de geselecteerde partijen. Maar niet met die 140, die hebben nog eigenlijk alleen maar wat vage voorlichting gehad en geen dialoog. Als u durft, en dat raad ik u aan, dan gaat u inderdaad een echte pas op de plaats maken, en dat klinkt zwaar maar met creativiteit ben je daar denk ik vrij snel doorheen, en gaat u het alternatieve plan van de heer Jonker bestuderen. En ik durf te zeggen, want ik heb het ook bestudeerd, dat best of both worlds, de Engelse woorden vallen hier ook als, too big to fail. Maar dan moet je misschien ook vertalen, too big to fall, want als er straks een paar hele grote partijen zijn, en dat is anders dan Kenter, die werd gewoon niet goed gerund, die merken dat het geld op is, dan gebeuren er een paar dingen. Ze gaan niet failliet, want daar zijn te professioneel voor, ze stappen uit de markt, of met acceptatieplicht wordt het zorgaanbod enorm afgeschaald. Want die grote jongens laten zich niet regeren door een gemeente, en zullen, als ze hun producten moeten blijven leveren, gewoon meer geld eisen. Maar als u in staat bent en het aandurft om het best of both worlds tot een betere structuur, met betere kostenbeheersing en een haalbare transitie te maken, dan zit daar volgens OPHaarlem een succesformule in. De goede elementen immers van de taakgerichte verwerving, die zijn er. En het alternatieve plan, met een aantal hele goede argumenten, hele goede procesvisies, zijn daar een goed uitgangspunt voor. Geachte wethouder, wilt u meegaan in een analyse van de kruisbestuivende waarde van de twee conceptuele plannen? Dat vraag ik u nadrukkelijk. En ik ga niet alle dingen weer herhalen. Ik zie ook dat de gemeenteraad alleen maar achterin zit en mag horen wat er uiteindelijk besloten is, en ook in die dialoofase er niet bij zit. De PvdA zegt terecht, het is nog steeds een wolk waar we niks van zien. Dat soort vragen die zijn al gesteld, die mag u gaan beantwoorden. Maar de belangrijkste vraag is, bent u bereid mee te gaan in, als u even de zaak on hold zet, in een kruisbestuivende analyse van de twee conceptuele modellen die nu op dit moment voorliggen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we volgens mij alle sprekers gehad. Nou, dan wil ik even komen tot een soort ordevoorstel. Zoals ik al zei, er zitten al ruim een uur insprekers hier te wachten. En ik wil eigenlijk vragen aan de commissie of wij die drie insprekers nu eerst kunnen gaan behandelen, even een korte pauze te nemen, en dan vervolgens de beantwoording van de wethouder. Kunnen we dat doen? Want ik denk dat ze anders nog een uur zitten te wachten. Gewoon voor de belangstellenden, belangstellenden. Kunnen we dat doen? Ja, het is uw agenda, het is uw ... Maar dan wil ik ook dus aansluitend eventjes lekker gewoon even een korte koffiepauze ook nemen. Dus we gaan eerst even drie insprekers binnenhalen en een korte koffiepauze en dan gaan we vervolgens naar de termijn van het college. Ja, zullen we het zo doen? En ja, er wordt even wat rond gedeeld wat een van insprekers betreft. Dus we gaan eerst de insprekers even binnenhalen.

Ter advisering aan de raad

11. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: De insprekers, hiernaast zit de heer Van den Heuvel, en die gaat iets namens comité 'Buren van HFC' iets vertellen over de nieuwbouw van HFC. Mijnheer Van den Heuvel, u krijgt drie minuten de tijd, en tegen het einde zal ik u herinneren aan dat de tijd ongeveer verlopen is en dan kan de commissie eventueel wat vragen nog stellen. Ja? Gaat uw gang, drie minuten.

De heer Van den Heuvel: Geachte leden van de raad, ik maak graag van deze mogelijkheid gebruik om onze zorgen gaan onder uw aandacht te brengen. Ik ben van het comité 'Buren van HFC' en vertegenwoordig hierbij de bewoners die naast de HFC wonen. Het clubhuis van HFC is ooit gebouwd voor achthonderd leden, inmiddels is HFC gegroeid naar een vereniging met tweeduizend leden. Deze grootte heeft helaas een grote impact op de aanliggende woonwijk. In een enquête van de wijkraad bleek dat alle omwonenden overlast ervaren en dat men aangeeft dat de overlast stijgt. U moet hierbij denken aan foutparkeren, geluidsoverlast en vooral ook veiligheid van het verkeer. De huidige overlast is niet verrassend, immers, de HFC ligt direct aan de woonwijk, heeft geen eigen parkeervoorzieningen, en de toegang ligt diep in de woonwijk in een doodlopende straat waar een fietspad op uitkomt. Voor honderden kinderen is dit dagelijks de doorgaande route naar hun middelbare school. Regelmatig zien we dat leveranciers met vrachtwagens achteruit moeten rijden terwijl kleine kinderen uit de poorten van HFC zwemmen en tegelijkertijd fietsers en brommers hun inhaalmanoeuvre maken, dit gaat een keer fout. In de afgelopen jaren veelvuldig overleg gevoerd met HFC over de overlast, maar uit alles blijkt dat het maximaal absorptievermogen van de wijk bereikt is. Meer parkeren, meer vervoer of meer activiteit op het terrein van HFC zijn gewoon niet mogelijk. HFC is nu al te groot voor de omgeving. In maart 2021 werden wij geconfronteerd met de uitgewerkte nieuwbouwplannen van HFC, dat wil zeggen, met tekeningen, getallen en maten. De schok was groot. De plannen van HFC bleken veel verder te gaan dan slechts een vernieuwing van het clubhuis. Alles wordt twee keer zo groot. Het gebouw wordt vergroot van 116 vierkante meter naar 2500 vierkante meter. De tribune wordt vergroot van 350 naar 627 plaatsen. En de activiteiten worden uitgebreid, onder meer doordat delen van het clubhuis worden verhuurd aan derden. De horecavoorzieningen worden flink uitgebreid, en ook de ambitie ook veel verder dan een hapje voor de sporter. Als klap op de vuurpijl komt het gebouw 40 meter dichterbij de woonhuizen, en wordt er op het dak een terras van 140 vierkante meter voorzien. De wijk kan de huidige situatie eigenlijk nu al niet aan, maar al deze uitbreidingen gaan onherroepelijk leiden tot meer verkeer en meer overlast. We zijn trotse buren van HFC en gunnen de club een nieuw clubhuis, maar dit gaat te ver. Helaas zijn we niet eerder zo volledig geïnformeerd, anders hadden we eerder alarm geslagen. Wij zijn van mening dat een dergelijke vergroting van een gebouw en uitbreiding facilitair de buurt meer betrokken had moeten worden, en er meer onderzoek gedaan moet worden naar de impact ervan, en voor het geluid, parkeren, veiligheid en alternatieve ontsluiting van het verkeer.

De voorzitter: Kunt gaan afronden?

De heer Van den Heuvel: Ja. Het is de verkeerde volgorde als eerst de vergunningen voor de nieuwbouw van HFC worden geregeld, en daarna pas de buurt volledig ingelicht. Ondanks deze oproep zien we dat de gemeente HFC gewoon doorgaat met de vergunningsaanvragen. We vragen de gemeente en HFC pas op de plaats te maken, en de buurt te overleggen over de echte plannen en hoe daarbij meer rekening gehouden kan worden met de buurt. Als we op deze manier met elkaar in gesprek gaan komen we er vast wel uit. Wij willen immers ook een club die floreert, maar daarvoor moet eerst de buurt serieus genomen worden. Dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank voor het inspreken. Helder verhaal. Ik ben eigenlijk wel benieuwd, want u zegt eigenlijk van, joh, we zijn niet eerder zo volledig geïnformeerd als wijkbewoners, als buurtbewoners. U was wel op de hoogte dat HFC zou gaan uitbreiden neem ik aan? Of kunt u een beetje toelichten hoe dat is gegaan dat proces?

De heer Van den Heuvel: Ja. Oké. We zijn als buurtbewoners drie jaar geleden geïnformeerd dat HFC een nieuw clubhuis zou gaan bouwen. Dat hebben we gezien en dat hebben we ook ondersteunt. Maar men heeft ons nooit werkelijk geïnformeerd over de capaciteit en de omvang van het clubhuis, totdat we dit jaar eigenlijk echt zijn geïnformeerd daarover. Ja, en daarbij hebben we gezegd van, ja, het is allemaal goed en aardig maar de afgelopen jaren hebben we al veel overlast gehad omdat HFC gewoon gigantisch gegroeid is de afgelopen jaren. Kijk, dan kan je wel een groot clubhuis gaan neerzetten maar dan wordt het nog drukker, waarbij de wijk natuurlijk heel veel overlast heeft. En HFC heeft natuurlijk ook de ambitie om de grootste amateurclub te zijn. En dat is uitstekend, maar daarbij trekt men ook veel spelers tegenwoordig van buitenaf aan om die jeugd op te leiden, met nog meer verkeersactiviteiten in de wijk. Ja, en daar zijn we gewoon erg over ontstemd. En zeker als er ook een nieuw clubhuis gaat komen waarbij er nog meer verkeer door de wijk gaat komen. Nou, dat zijn voor ons de redenen om te zeggen van, nou, HFC, laten we met elkaar daar in overleg gaan. En tot op heden is men daar achterwege gebleven. En we hebben nu sinds kort een afspraak staan om 20 mei met elkaar te overleggen, met ook de gemeente erbij. Maar wij dachten, het is zeker de tijd om jullie daarover te informeren, over wat er nu werkelijk gaande is. Want men suggereert dat er uitgebreid over gesproken is, maar dat is echt niet het geval. Vandaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Mijnheer Van den Heuvel, ik ken de club, mijn zoon heeft er ook gevoetbald, dus ik ken de situatie van het parkeren. Altijd te weinig parkeerplaatsen. Ziet u een taak voor de gemeente voor wat betreft de parkeervoorzieningen bij het HFC? En zo ja, waar zouden dan alternatieve parkeerplekken kunnen worden gerealiseerd? En over het clubhuis heb ik nog een vraag van, hoeveel overlast verwacht u van het terras, ik denk met name van het terras bovenop het clubhuis?

De heer Van den Heuvel: Nou ja, de parkeervoorzieningen, dat is een aangelegenheid waarvan ik denk dat we zowel als de buurtbewoners, HFC en de gemeente samen moeten kijken of we daar een alternatief kunnen bedenken.

Mevrouw Stroo: Ja, dat denk ik ook.

De heer Van de Heuvel: We hebben al een keertje voorgesteld van, is het misschien een idee om er eenrichtingsverkeer van te maken? Is het een idee, wij hebben nu recentelijk vernomen dat men spreekt over de Spanjaardslaan, om die te gaan gebruiken voor de bebouwing van het nieuwe clubhuis, voor de aanvoer van de materialen. Ja, is het een idee om ervoor te zorgen dat de calamiteitendiensten, dat die voortaan ook via de Spanjaardslaan kunnen en eventueel leveranciers, waardoor er alweer een stukje meer rust in de wijk komt. Ja, weet u, en het grote terras, doordat het clubhuis gewoon 40 meter richting de woningen wordt gebouwd, ja, kan dat natuurlijk wel een impact hebben. We hebben ook verzocht aan HFC, wat is nou de invloed ook van het akoestiek verhaal, het dak ten aanzien van het geluid wat het voort gaat brengen. En helaas hebben we daar nog geen antwoord op gekregen. Maar dat zijn zeker dingen die besproken moeten worden want echt, je kijkt bij wijze van spreken bij een aantal bewoners, kijk je gewoon in de woonkamer straks. Nou, ik denk niet dat dat de bedoeling is.

Mevrouw Stroo: We hebben nog één aanvullende vraag, '...'.

De voorzitter: U heeft de microfoon uit.

Mevrouw Stroo: Volgens mij wordt het terras met name gebruikt als de Zondag 1 thuis speelt, of wordt het vaker gebruikt? En dat is dan maar één keer in de twee weken, toch?

De heer Van den Heuvel: Nou, het terras wordt ook op zaterdag gebruikt, het terras wordt ook op zondag gebruikt. Normaal gesproken speelt Zondag 1, één keer in de twee weken thuis. Maar dat is ook weer afhankelijk want het is op zaterdag of zondag, omdat we in de hoogste tweede klasse zitten, spelen natuurlijk ook vaak tegen zaterdagclubs, en dan wordt er op zaterdag gevoetbald. Dus dat varieert. Dus ...

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voor uw bijdrage. Ik lees in uw wijkkrantje dat er een dag na de vergadering van januari, dan de wijk is uitgenodigd voor een digitale bijpraatsessie met HFC. Mijn vraag is, heeft die inmiddels plaatsgevonden, en is daar nog iets uitgekomen?

De heer Van den Heuvel: Nou, wat ik u net aangeef, wij zijn pas in februari, hebben wij informatie gekregen, en pas in maart dit jaar hebben we de werkelijke omschrijving gekregen, tekeningen ingezien met maten en afmetingen van wat men werkelijk wil gaan bouwen. Ook nu weer, zijn er ontwikkelingen gaande ten aanzien van omwonenden Spanjaardslaan, maar daarin wordt niet gecommuniceerd tussen HFC, gemeente en de wijk. En daar zitten we eigenlijk op te wachten, dat er gecommuniceerd wordt want we willen daar graag in meepraten.

Mevrouw Klazes: Het is mij niet helemaal duidelijk, even een extra vraag. Er is een wijkraad, Zuiderhout en Vredenhof, bij u.

De heer Van den Heuvel: Ja.

Mevrouw Klazes: Daar bent u bij die wijkraadvergaderingen dan ook aanwezig?

De heer Van den Heuvel: Nee, wij zijn een comité wat is voortgevloeid uit de wijkraad. Er zitten twee wijkraadleden in het comité.

Mevrouw Klazes: Oké, want kennelijk in januari had de wijkraad, die heeft het filmpje in januari op de site gezet van hoe het clubhuis eruit zou komen te zien. Maar daar bent u niet van op de hoogte gesteld door de wijkraad?

De heer Van den Heuvel: Nou, dat filmpje, dat is een filmpje, dat is gewoon een art impression wat gemaakt is door een architect, en dat is gewoon gedeeld en meer niet. Er is geen tekst en uitleg over gegeven van hoe men het wil inrichten. Daar was het ook niet duidelijk dat men dat terras wilde realiseren. Dat is zeer summier, om het zo maar te zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Goedemiddag, dank voor uw inspraakreactie. Ik moet u op een deel van uw betoog tegenspreken. In het najaar van het afgelopen jaar zijn de plannen en de tekeningen van koninklijk HFC gepubliceerd in de lokale pers, en zeer uitgebreid met toelichting en al. Dus het is raar dat u zegt dat u pas in maart kennis heeft genomen van de werkelijke omvang van het project, terwijl het ook in de aanloop eraan in dit stadhuis besproken is. Wat mij legitiem lijkt is uw protest tegen de eventuele overlast van de projecten, en dat staat los van de uitbreiding van dat eventuele, van het clubhuis.

De heer Van den Heuvel: Dat ben ik nu met u eens.

De heer Oomkes: Wat zegt u?

De heer Van den Heuvel: Nee, dat ben ik niet met u eens.

De heer Oomkes: Nou, ik vind dat het beheer van de gronden en de directe omgeving al jaren te wensen overlaat. En dat hebben we ook duidelijk keer op keer geuit naar HFC, maar dat heeft niets te maken met de uitbreiding van de club want het ledenaantal bevindt zich al vele jaren op tweeduizend. Dus dat is beperkt ... Hoe komt u erbij dat dat nu groter zou zijn dan bijvoorbeeld een jaar geleden?

De heer Van den Heuvel: Nou, als u nou gaat kijken naar de omvang van de club wat er nu staat te gebeuren, maar ik zeg u al eerder, dat juist de afgelopen jaren we steeds meer last hebben gekregen. Dus niet alleen dit jaar maar dat loopt al een hele tijd. Maar door nu zo'n dusdanig groot clubhuis te gaan bouwen, waarbij men vorig jaar wel de activiteiten heeft opgezocht in de krant met een publicatie, maar men heeft daar geen afmetingen bijgezet, men heeft daar niet bijgezet hoe of wat. Want men is nog steeds in de veronderstelling dat er een aantal dingen nog steeds niet geregeld zijn. Want vorig jaar tijdens de ALV bij HFC is daar ook over gesproken, dat er gewoon een aantal lijnen nog niet bekend waren. Dus wat dat betreft ben ik het niet met u eens. En wij geven meerdere keren aan, en we hebben meerdere keren overleg gehad met HFC, dat de overlast van de wijk, van het verkeer is gewoon veel te groot.

De heer Oomkes: Hoe kunt u dat nou zeggen, want de integrale plannen voor de beheersing van het gebied, die gingen vooraf aan de goedkeuring van het clubhuis door deze raad. Daarop subsidiëren wij ook, wij dragen bij in het onderhoud van onze velden, want het is gemeentelijk eigendom. En hetzelfde geldt ten aanzien van de veranderingen aan de douches, die voor beide geslachten toegankelijk worden gemaakt, en de capaciteit van de ruimtes verder. Die club die wordt al jaren bezocht door tweeduizend mensen, die kunnen die mensen niet binnenin krijgen. U doet net alsof die overlast al niet bestaat.

De heer Van den Heuvel: Nee, die club wordt niet al jaren door tweeduizend mensen, de afgelopen periode is die club doorgroeid en het streefgetal wat HFC wil hebben is tweeduizend. Dat kunt u allemaal terugvinden in de statuten van HFC. Maar het is gewoon doordat men nu dit wil gaan doen, komen er nog meer activiteiten. Wat ik u net al aangeef, een HFC wil graag hoog spelen, haalt veel jonge jeugdspelers erbij, waardoor er nog meer mensen van buitenaf komen, waardoor er nog meer verkeershinder ontstaat. Nou, en daar ben ik het dus gewoon niet met u eens.

De heer Oomkes: Maar je kunt maar elf mensen per team opstellen, dus er zullen echt maar elf mensen blijven.

De heer Van den Heuvel: Ja, maar als u het begrijpt dat van die tweeduizend ...

De voorzitter: Ja, we gaan deze discussie ... Nee, maar ...

De heer Van den Heuvel: Ja.

De voorzitter: Dit soort vragen hoeven ... Ja, nou doet die het opeens. Ja. Nee, maar u hoeft hier geen antwoord op te geven, het is wel duidelijk.

De heer Van den Heuvel: Oké.

De voorzitter: Ja. Zijn er nog andere mensen? Nee? Oké. Nou, dan ... O, toch wel. Mevrouw Stroo nog een, een nabrander.

Mevrouw Stroo: Ik denk dat u het al van plan bent maar ik zal een soort tekening maken waarvan u dan zegt van, nou, zo kunnen de auto's het best geparkeerd worden. En ook tenminste, dat hebben wij ervaren uit Haarlem-Noord vandaan, er is maar één weg, en zo'n kringelweggetje naar HFC.

De heer Van den Heuvel: Klopt.

Mevrouw Stroo: En als je dat op een andere manier in kan steken zou je ook minder last kunnen ervaren als buurtbewoner.

De heer Van den Heuvel: Nou, als het ... Weet u, dat zou ik ook heel graag willen want we hebben namelijk drie jaar lang geleden al een gesprek gehad, of twee jaar geleden, met de gebiedsbeheerder. En toen al bekend werd over dat er activiteiten van HFC zouden gaan gebeuren, toen hebben we ook afgesproken met elkaar, nou, laten we dan ook echt gaan kijken hoe we dat verkeer, die stroom kunnen gaan regelen. En toen werd er vanuit de gemeente zegt, nou, laten we dat dan als één groot project gaan samenvatten, en daarna werd het stil. Maar we hebben volgende week een gesprek en ik hoop dat we daar ook met de gebiedsbeheerder uit kunnen komen, zoals we er ook graag met HFC uit willen komen. Maar er is natuurlijk, ja, best wel het een en ander gaande waarvan we jullie graag op de hoogte willen stellen.

De voorzitter: Goed. Nou, dank u wel. Nou, ik hoop dat er ook wat uit het gesprek gaat komen en dat is in ieder geval een goed begin, een laat begin, maar is in ieder geval het begin van overleg, dat ...

De heer Van den Heuvel: Oké, is prima. Bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. En succes.

De heer Van den Heuvel: Ja, nee, zeker weten.

De voorzitter: We gaan door naar de tweede inspreker, dat is de heer Kleist. Nou, die wil iets vertellen over het proces Domus Plus en Skaeve Huse. En u weet hoe het werkt, volgens mij mijnheer Kleist, u krijgt drie minuten. De rechterknop indrukken, ja, gaat uw gang.

De heer Kleist: Goedenavond, voorzitter en commissieleden. Ik heb kennisgenomen van de vergadering van de commissie Ontwikkeling en Samenleving van 14 april jongstleden. Met daarin een raadsinformatiebrief over de locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse. En over de extra locatie Schoteroog en aanvullende informatie over de Robertus Nurksweg. De keuze voor de locaties impliceert ook dat er wordt gestart met ruimtelijke inpassing, het verder uitwerken van een beheerplan en het aanpakken van de bestaande problematiek in de buurt van de locaties. Als onderdeel van het beheerplan in eerste periode zorg te dragen voor 24 uur per dag, zeven dagen in de week aanwezigheid en bereikbaarheid van een beveiliging, die toezicht houdt op de locatie en omgeving van de Skaeve Huse en de Domus Plus. Het is de bedoeling om de locaties frequent mee te nemen in de surveillance door de handhavers van de gemeente. Mijn vraag, mijn prangende vraag is, welke handhavers? De handhavers die werden gevraagd in de ... , moeilijk woord zeg, ... , nou ja, laat maar zitten, die procedure dus, voor zes extra handhavers, die ingetrokken is. Of de handhavers die het kind van de rekeningen zullen zijn van de aangekondigde bezuiniging op de handhaving, of die extra politie-inzet, die moet komen uit de vermindering van het budget als aangekondigd in de brief van de burgemeester van, ik dacht,

oktober 2020 als ik me niet vergis. Dan de Robertus Nurksweg, achteraf toch minder geschikt genoemd door wethouder Roduner. Hoezo? Onderdeel van ongeveer zestig locaties, die zijn onderzocht door een extern bureau, en net als vijf andere positief naar voren gekomen, die allemaal op een aantal criteria getoetst zijn. Een van de harde criteria, niet dichterbij bebouwing dan 100 meter, is in meerdere fases een soort van rood stoplichtje voor locaties. Daarnaast komt me ook nog de kwestie van de schootvelden boven water. Als ik het voorgaande bezie spelen er twee zaken. Als de wethouder zijn huiswerk goed had gedaan, had hij namelijk kunnen weten dat de locatie Robertus Nurksweg binnen het schootveld ligt, zoals ook wordt beschreven in de ontwikkelvisie Haarlem Oostpoort in het hoofdstuk 2, ambitie nieuwe stadsentree bladzij 23 onder jaar 1901, ingebruikname Fort bij Penningsveer en Fort bij de Liebrug, Stelling van Amsterdam.

De voorzitter: Mijnheer Kleist, wilt u gaan afronden?

De heer Kleist: Ik ben bijna klaar. Oostpoort ligt binnen de schootcirkel en inundatiegebieden van deze forten op bladzijde 26 wordt ook gedeelte van de Robertus Nurksweg weergegeven. Verder wil ik nog eventjes iets kwijt, ik begrijp niet dat op een gegeven moment door zoveel partijen de Schoteroog wordt genoemd als mogelijk interesse, en dat in de volgende vergadering dus eigenlijk daar niet meer over wordt gesproken. Ik vind dat beschamend, en het doet me ook ontzettend veel zeer dat het op die manier dus inderdaad wordt gespeeld. We zijn overigens daar nog niet over klaar dus u zult nog verder van ons horen. Dat was hem, bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan nog wat vragen uit de commissie, en ik zie mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, mijnheer Kleist voor het inspreken. U hebt geen vertrouwen in de toezegging van de handhaving, klopt dat? En aanvullende vraag, worden de overlastplekken nu meegenomen in de ronde van de handhavers en de politie?

De heer Kleist: Ik merk daar niets van. Ik zie het niet, maar dat is niet zo verwonderlijk want wij zijn er als wijkraad al twee jaar mee bezig dat we daar aandacht voor vragen, en nu opeens gaat de burgemeester op bezoek. En dan zegt hij, dat wordt besproken, gaat u op bezoek met gebiedsverbinders en gebiedsmanagers. Nou weet ik toevallig dat er inderdaad een bezoek is geweest van de burgemeester, maar dat was één persoon, hijzelf, en Kristel Gortzak, dat is iets anders wat dus in de stukken wordt vermeld. En dat vind ik ook een kwalijke zaak, dat er andere informatie staat dan daadwerkelijk de waarheid is, daar heb ik ook een probleem mee. Dus het is niet het enige waar ik een probleem mee heb, er zijn er nog wel andere zaken maar die zal ik op dit moment hier niet benoemen, tenzij het gevraagd wordt.

De voorzitter: Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Kleist, is de wijkraad, of zijn de wijkraden inmiddels al uitgenodigd door de gemeente om mee te denken over het veiligheidsplan?

De heer Kleist: Ik heb dat nog niet gezien, dus dat antwoord is nee.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere vragen? Nee. Nou, dan was het duidelijk, mijnheer Kleist. Dank u wel voor uw bijdrage.

De heer Kleist: Oké, goedenavond en nog veel plezier.

De voorzitter: Nou, we gaan de vergadering afmaken en ik wens u nog een fijne avond straks. Goedenavond. Ja. En ik heb begrepen dat de derde inspreker er niet is dus ik wilde nu heel even gaan schorsen voor vijf minuutjes, even snel een drankje pakken en misschien naar het toilet en dan gaan we de eerste termijn van het college aanhoren zo.

9.1 RIB 4, Verwerving Wmo en Jeugdhulp 2022

De voorzitter: Ja, welkom terug bij de commissie Samenleving. We gaan nu starten met de termijn van het college. En dan wil ik wethouder Botter het woord geven, als die klaar is. Ja, wethouder? Ja, oké, wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Dank u wel, commissie, voor al uw bijdragen. Dit zijn van die avonden waarvan je denkt, je avond kan niet meer stuk want er zijn eerst dan twee bijdragen van gewaardeerde raadsleden die een heel mooi verhaal houden. En ja, dan denk je, nou, die hebben ook nog een paar kritische vragen maar het komt allemaal wel goed. Maar dan krijg je vervolgens nog een heleboel bagger over je heen, dus in die zin ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u zegt, eerst krijg je een paar mooie verhalen, maar ik vond de andere verhalen ook mooi. Bent u het met mij eens dat ze ook wel mooi waren?

Wethouder Botter: Nee, nee want, en daar zal ik nu op ingaan, eigenlijk moet ik u zeggen dat ik op zo'n avond als deze me ook afvraag van, wat doe ik eigenlijk hier? Want welk vertrouwen heb ik nog van uw commissie en uw raad in de processen die ik verder vorm en inhoud geef. Als ik sommigen in uw bijdrage hoor zeggen van dat dit is niet goed geregeld, dat is niet goed gegaan, zus is niet goed gegaan. Dan denk ik bij mezelf, nou ja, dat kan zo zijn maar hoe kan het nou dat een raadslid er, ja, zeg maar op een gegeven moment bij komt dat er wordt gezegd van, dat wij niet weten hoe de systematiek eruit ziet, hoe het veld is georganiseerd, waarom we dingen doen, waarom we taken voorstellen zoals we ze voorstellen. Dit is een proces wat eigenlijk ervoor moet zorgen dat de crisis in de jeugdzorg, in ieder in onze regio, ter hand wordt genomen. In die afgelopen drieënhalf jaar dat ik hier zit, heb ik te maken gehad met vier organisaties die zijn omgevallen of zijn bijna omgevallen. Dat heeft helemaal niets te maken gehad met te weinig geld vanuit de gemeente, dat heeft gewoon te maken gehad met mismanagement van binnen de organisatie zelf. Ik hoor dat ook zeggen van, ja, vervolgens gaat het met zo'n organisatie die bijna is omgevallen weer goed omdat ze zich op de kerntaken richten. Nee, met die organisatie gaat het goed omdat zij op een goede manier zijn gaan declareren, en dat heel lang niet hebben gedaan. En een financiële steun hebben gekregen van de gemeente, daarom gaat het goed met die organisatie. Maar dat soort dingen maakt ... Ik zie dat er een interruptie is.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, weet je, ik wil u wel graag vragen om heel kort ...

Mevrouw Klazes: Ja, maar ik wil ook heel graag even interrumperen.

De voorzitter: En heel weinig interrumperen ja.

Mevrouw Klazes: Wethouder, we weten over welke organisatie dat gaat. Bent u het in ieder geval met mij eens dat een deel van de problemen bij deze organisatie voortkwamen uit het feit dat zij de administratieve lastendruk niet aankonden, dat ze daar niet op waren toegerust?

Wethouder Botter: Nee, dat heeft u toen ook destijds tijdens de commissiebehandeling aan de orde gesteld, maar dat bestrijd ik en dat heeft ook het interne rapport aangetoond dat dat niet het geval is. Ze hebben het gewoon niet op een goede manier gedaan. Ze wisten niet hoe ze taakgerichte uren en niet-taakgerichte uren of cliëntgebonden uren en niet-cliantgebonden uren, hoe ze dat in hun systeem moesten weergeven. Dat is heel iets anders dan dat de administratieve lastendruk te hoog is. Vervolgens had men 3,5 miljoen geïnvesteerd in een tijdschrijfsysteem, waarvan iedereen wist in heel Nederland dat dit een van de systemen was die juist niet goed functioneerde.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nou, ik hou het kort, wethouder. Maar ik vind dit wel even belangrijk, dat zegt u nu maar dat heeft toch rechtstreeks te maken met de administratieve lastendruk die wij ze opleggen? Een tijdschrijfsysteem van 3,5 miljoen wat niet werkt, we hebben allemaal kunnen zien hoe dat systeem inderdaad afgeschreven is en er moest een nieuw systeem komen. Dat heeft heel veel geld gekost, dan is dat toch rechtstreeks gelieerd aan de administratieve lastendruk die opgelegd wordt vanuit de gemeente of die zij, terecht of onterecht, daar wil ik van af weten, maar daar heeft het toch mee te maken? Het is een organisatie die niet is toegerust op dit soort administratieve werkzaamheden, toch?

Wethouder Botter: Het is een organisatie die verwend is geraakt ten tijde van de provincie, dat zij met hun lumpsumfinanciering gewoon geld kregen dat tegen de plinten opklotste want ze hadden nooit maar dan ook nooit geld beschikbaar, nodig voor de huur te betalen of voor de makelaar. Nee, ze hadden gewoon, alles konden ze gewoon handje contantje betalen van het geld wat er vanuit de provincie kwam. Dat is allemaal niet erg maar ik zit in een andere context, ik word gecontroleerd door een raad, ik ... Aan mij wordt gevraagd van, op welke wijze wordt het geld wel of niet besteed? Maar dit is niet het point die ik wil gaan maken. Wat ik verder wil gaan vertellen is dat ik gewoon echt hoop dat we een proces met elkaar kunnen gaan vormgeven, waar we toch vooruitgaan. Ik ben eigenlijk helemaal niet van plan om een pas op de plaats te maken. Ik wil met u in gesprek over, op welke wijze we met elkaar dit proces kunnen verstevigen, ervoor kunnen zorgen dat u op een betere manier geïnformeerd wil worden. Maar ik wil gewoon ook, en ik ben zo ontzettend, ja, zeg maar stom geweest om die motie van de heer Van Kessel te ontraden, als het gaat over die grootschalige projecten. Want dan had ik ook een richtlijn gehad. Ik word nu door uw grillen iedere keer heen en weer geslingerd van, het moet korter, het moet langer, het moet op een andere manier, het moet zus. Ik moet maar alle zaken aanhoren van dat we niet weten hoe het in de regio is georganiseerd. Ik wil u ten alle tijden dat heel duidelijk informeren. Ik zit in een proces met zeven gemeenten en in de Norm van Opdrachtgeverschap in het hele proces van de regiovisie en de aanbesteding, zult u uiteindelijk op uw wenken bediend worden. Maar de aanbestedingsprocedure is een traject van het college. Ik luister altijd heel erg goed naar wat u meldt en wat u inbrengt, dat heb ik altijd in het verleden ook gedaan, daar heb ik net ook van mevrouw Klazes complimenten over gekregen. Maar ik had eigenlijk inderdaad liever dat in dit kader van dit grootschalige project met elkaar over gesproken van dan had ik ook geweten waar ik aan toe was.

De voorzitter: We doen even een interruptie van mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, twee opmerkingen, één, ik hoop dat de wethouder terugneemt het begrip dat hij last heeft van allerlei grillen hier in de commissie, want ik vind dat onze discussie niet afgedaan kan worden als grillen dus ik hoop dat u dat terugneemt. En twee, bemerk ik nu al dat u goed doorzet met uw plan, terwijl er in deze commissie enorme weerstand is om op die weg door te gaan. Dan denk ik dat het niet verstandig is dat u dat nu al zegt.

De voorzitter: Een opmerking, geen vraag. Ik heb even mevrouw Klazes ook nog. U had ook een interruptie?

Mevrouw Klazes: Ja, nou ja, u heeft het over de grillen van deze raad. Misschien komt dat voort dat u het als grillen ervaart, dat wij gewoon in eerste instantie gewoon echt niet begrepen waar we nou precies mee bezig waren. Als wij vervolgens ons gaan informeren, ons laten informeren, ons inlezen, rapporten lezen, mensen opzoeken, mensen opbellen, we krijgen langzaam een beeld, ook met de mensen die hebben ingesproken vanavond weer, we krijgen een duidelijker beeld van wat er speelt. En we gaan daaraan een conclusie koppelen van, ho, maar wacht even, als dit het is dan zijn we niet op de goede weg. Dat zijn geen grillen, dat is voortschrijdend inzicht. En nog één ander ding, wethouder, u zegt net van mij, ik heb net nog het compliment gehad van mevrouw Klazes dat ik u zo lekker meeneem. Nee, u heeft een raadsinformatiebrief geschreven. Eerlijk is eerlijk, u heeft ons inderdaad keurig meegenomen in dit proces, luisteren is een ander ding. Wij hebben niet de indruk dat er naar ons geluisterd wordt door de wethouder. En zeker niet als die nu al, als voorproefje, preludeert op het feit dat u nu niet meegaat met de eis of de wens, laat ik het zo zeggen, van de meerderheid van de commissie zoals we er nu zitten, om dit op een pas op de plaats te maken vanuit de beste intenties.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: En niet om de wethouder dwars te zitten of dat we u niet aardig vinden, dat heeft er niets mee te maken.

De voorzitter: U heeft nog maar een halve minuut. En nu even mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, u zei dat het jammer was dat de motie van de VVD niet aangenomen was. U twee die daar zit als wethouders, hebben die motie ten sterkste ontraden. Dus ja, dat zijn dan wel hele rare krokodillentranen.

De voorzitter: Dat is wat de wethouder ... De wethouder zei het anders.

Wethouder Botter: Kennelijk hebben we allemaal stront in onze oren. Waar het over gaat is dat ik heel duidelijk heb aangegeven dat ik het jammer vind dat ik de motie heb ontraden, daar ben ik mijn betoog mee begonnen. En het betoog van mevrouw Klazes was begonnen met het feit van dat ze het zeg maar het college ondersteunt bij de aanpak en dat het niets te maken heeft met de kwaliteit. Volgens mij kan het geparafraseerd worden in die strekking.

De voorzitter: Ik heb een ... U heeft nog ...

Mevrouw Klazes: Nee, sorry.

De voorzitter: Twintig seconden hè, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, voordat er onduidelijkheid bestaat, ik heb heel duidelijk gezegd, wethouder, wij ondersteunen, wij geloven in de fundamenten van uw plan, wij geloven in uw intenties. Serieus waar, daar ligt het niet aan. De vorm van het proces zoals het nu is vormgegeven, daar geloven we niet in. En nogmaals, niet omdat we u niet aardig vinden of omdat we niet vinden dat u keihard werkt, want dat vinden we namelijk allemaal wel, maar omdat we er gewoon niet in geloven en hierin worden bevestigd door allerlei partijen die er dagelijks mee te maken hebben, dat is wat er aan de hand is.

Wethouder Botter: Ja. Nou ja, dan wil ik het nog even hebben ook over die partijen die ...

De voorzitter: Wacht even, ik heb nog een interruptie en die komt dan, dat is een digitale, en die komt van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Jammer dat de wethouder het wederom afdoet als grillig. Het zijn zeer belangrijke bijdrages geweest van de raad. En de wethouder gooit het wederom weer op het vertrouwen. Nu wordt het ons in ieder geval veel meer duidelijk waarom het veld zich niet gehoord en niet serieus genomen voelt. En ik vind het echt niet kunnen dat de wethouder op deze manier dit afdoet.

Wethouder Botter: Nou, dat vind ik dan jammer, maar ik neem er geen woord van terug. En als het gaat over de vraag zeg maar van, wie nu wel of wie nu niet het bij het rechte eind heeft. Kijk, de geest van de heer Martin Jonker, die waant een beetje rond in deze zaal want die hoor ik op verschillende manieren terugkomen met zijn rapporten en dergelijke. Ik heb van de heer Jonker, daar ben ik via mevrouw Klazes opgekomen, daar heb ik contact mee opgenomen, ik heb gevraagd of hij met de ambtenaren wilde praten. Met de ambtenaren wil hij niet praten want hij wil alleen bestuurlijk praten. Vervolgens heb ik hem een podium gegeven dat hij over een paar weken zeg maar de mogelijkheid krijgt om met maar liefst zeven wethouders in de regio, met ons in gesprek te gaan om zijn verhaal te vertellen omdat ik dat een heel interessant idee vond. En wat ik hoor, als er iemand is die de plannen verder kan verbeteren, wil ik dat die er graag bij is. Maar wat kwam mij gisteren onder ogen, een mail waarin de heer Jonker gewoon alle zorgpartijen in Haarlem en de regio oproept om vanavond te komen inspreken, omdat vanavond het moment is om de boel nog allemaal te torpederen en zeg maar tegen te houden. En dat soort ... Dus ik weet ook niet op welke waarde ik de sprekers die vanavond zijn geweest ook nu moet gaan, op welke waarde ik die moet gaan schatten?

De voorzitter: Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, weer, de wethouder doet net alsof wij in onze kritische houding door een buikspreeker zijn ingesproken, namelijk de heer Martin Jonker. Ik wijs de wethouder erop dat helemaal los van het contact met de heer Jonker in deze commissie al veel eerder hele kritische geluiden waren. Dus ik zou maar oppassen met het aan de kaak stellen van het kritisch vermogen van deze raadsleden, want die kunnen ook op eigen doft tot hun opvattingen komen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Wederom schrik ik van de bijdrage van de wethouder. Hij denkt dat wij zelf niet capabel genoeg zijn om een eigen mening te hebben. En zoals de heer Sepers het zegt, wij zijn geen buikspreekpoppen. En ik vind het ook niet kunnen dat u ook allerlei namen noemt nu in de commissie.

De voorzitter: Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De wethouder refereert aan de heer Jonker en die zegt, hij wil niet met de ambtenaren praten. Er zijn meerdere ambtenaren bij me op bezoek geweest en die hebben met hem over hem gepraat en naar zijn presentatie geluisterd. En de heer Jonker heeft, als hij marktpartijen heeft uitgenodigd om vanavond te spreken en te waarschuwen voor de stand van zaken, dan heeft hij denk ik gelijk want wij constateren met zijn allen dat als we vandaag niet een pas op de plaats maken, dan zijn we onze positie helemaal kwijt. Dus de wethouder snap ik niet.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ja, voorzitter, ik kan vertellen dat ook raadsleden uit andere gemeenten buiten deze regio dit debat vanavond kijken of later terugkijken, die mij hebben benaderd omdat ze zich ook zorgen maken vanwege vergelijkbare ontwikkelingen in hun eigen gemeente. Ook wij hebben, net zoals de heer Sepers, ook allerlei signalen gekregen buiten de heer Jonker om. Die zorgen moet u bij ons wegnemen, en die zorgen zijn gewoon op het ogenblik veel te groot. En ik vind dat u daar te makkelijk overheen stapt want u hebt nog geen enkel woord gezegd over hele concrete inhoudelijke zorgen die vanavond door de sprekers zijn gebracht. En mijn vraag aan u is, zijn die zorgen ook bij u gekomen vanuit uw ambtelijk apparaat?

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Punt van orde, voorzitter. We zijn nu alweer zo'n tien minuten onderweg denk ik. Ik heb denk ik nog echt geen vraag beantwoord horen worden door de wethouder. Dus wellicht kunnen we daar ook mee beginnen, want er zijn heel veel vragen gesteld en ik begrijp dat de emoties hoog oplopen maar laten we het vooral bij de inhoud laten.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw Çimen, ik begrijp uw opmerking maar ik heb de indruk dat de stemming werd gezet door de wethouder en niet door de commissie.

De voorzitter: Oké, nou laten we nou even allemaal diep ademhalen en proberen de wethouder zijn verhaal te laten doen. Er is ook nog mogelijkheid voor een tweede termijn dus tijd zat om te reageren zal ik zeggen. Maar laat even de wethouder zijn verhaal doen.

Wethouder Botter: Oké. Als het gaat over de wijze waarop de mensen wel of niet betrokken zijn of worden bij het proces, is dat echt iets wat te maken heeft met een voortschrijdend inzicht. We hebben vanaf een heel vroeg begin, toen de plannen nog niet helder waren, die met u gedeeld. Juist om te kunnen zorgen dat er een aantal zaken zouden kunnen worden meegenomen die u aangaf, en datzelfde is gebeurd met een aantal aanbieders. Met name ook bij de vrijgevestigden zijn twee voorlichtingsbijeenkomsten geweest. En wat ik nu krijg, wat ik er nu uit meekrijg uit de inbreng, is dat men het idee heeft gehad in sommige gevallen dat het ook betrof al de dialooffase of dat de dialooffase op dat moment is ingegaan. Het was veel meer een vorm van een introductie van het feit van dat wij op een andere manier wilde gaan aanbesteden, willen peilen op welke manier men daar tegenaan kijkt. En vervolgens wilden we weten of we ook bepaalde samenwerkingsverbanden binnen die vaktherapeuten kunnen ondersteunen op een manier dat ze ook als hoofdpdrachtnemer kunnen meedoen. Dat opdrachtgever-, opdrachtnemerschap is vooral bedoeld om een aantal partijen met elkaar gezamenlijk verantwoordelijk te laten zijn. En er zit inderdaad een vorm van acceptatieplicht in, in die samenwerkingsverbanden omdat wij er tegenwoordig, in de huidige situatie zien dat er niet of nauwelijks sprake is van, dat als er echt een hele ingewikkelde casus is, dat een instelling bereid is om die persoon of die cliënt te accepteren. Dus vanuit de bescherming vanuit de cliënt willen wij dat er meer verantwoordelijkheid komt voor acceptatieplicht, ook voor de moeilijkere gevallen, juist om te voorkomen dat bepaalde organisaties en zelfstandige organisaties alleen maar aan cherry picking doen. Dan is de vraag van, hoe wordt door de regio nou tegen het een en ander aangekeken vanuit naar Haarlem? Kijk, we hebben twee jeugdzorgregio's. De ene jeugdzorgregio, dat is Zuid-Kennemerland, en de andere jeugdzorgregio, dat is de IJmond of Midden-Kennemerland. En in Noord-Holland hebben we in zijn totaliteit elf verschillende jeugdzorgregio's. De Haarlemmermeer is een zelfstandige jeugdzorgregio ook. Waar we het over hebben over

de aanbesteding voor, en de manier zoals we dat willen doen, willen we dat doen voor de zeven gemeenten die deel uitmaken van Midden-Kennemerland en Zuid-Kennemerland. Daarnaast spelen er een aantal andere dingen, waarbij het gaat over de JeugdzorgPlus, dat is de bovenregionale jeugdzorg, ook wel genoemd de gesloten jeugdzorg wat vroeger het '...' was en dergelijke, en dat wordt meer op Noord-Holland niveau zeg maar opgepakt en bekeken. En daarmee werken we samen met heel Noord-Holland in het programma dat heet, het huis van Noortje. En dat is ervoor opgericht om te zorgen dat ook de partijen op een goede manier verder met elkaar samenwerken. Als het gaat over de vraag van, hoe de regio kijkt naar Haarlem, dat is nog een discussie die we met elkaar moeten gaan vormgeven. Want in de nieuwe Jeugdwet, die er misschien aan zit te komen, wordt min of meer gevraagd om te komen tot verregaande samenwerking. En of we die twee jeugdzorgregio's tot één jeugdzorgregio moeten gaan voegen, of dat het met een centrumgemeente zou moeten of niet, dat is nog een punt van discussie die op een later moment wordt gevoerd. Naast het aanbestedingstraject namelijk, de dialooggerichte aanbesteding, zijn we ook nog met twee andere trajecten bezig, dat is Norm voor Opdrachtgeverschap, als het goed is ziet u dat ook in uw planning terugkomen. De meer gedetailleerde planning die is gemaakt. En daarnaast hebben we dat we een definitieve regiovisie, en dat alles bij elkaar is uiteindelijk het pakket wat ook aan u zal worden voorgelegd ter, hoe heet het, ter goedkeuring. En je kunt dus ook nog je afvragen, en daar wil ik u graag in tegemoet komen, of je dat niet zou moeten doen op het moment dat ze nog in concept zijn. Dus dat u daar nog verder wat van kan vinden. Maar zowel die regiovisie als ook die nadere uitwerking voor die Norm van Opdrachtgeverschap, die zijn van groot belang bij de dialoofase die je verder gaat invullen. Als het gaat over de analyse, want daar is ook een paar keer over gevraagd, waarom hebben we nou in vredesnaam dit model en waarom kijken we niet naar andere modellen? Het is niet zo dat wij op een gegeven moment hebben bedacht als Haarlem, nou, het is wel eens leuk om met de dialooggerichte aanbesteding te gaan werken. Daar hebben wij ons op verschillende manieren over laten adviseren. Er is ook gekeken van, moet dat niet via gewoon een traditionele aanbesteding, moet dat wel of niet via een aanbesteding of moet je wel of niet dat doen via een open house constructie en dergelijke. En bij de dialooggerichte aanbesteding is juist de samenwerkingskant, het feit dat je met elkaar in dialoog gaat en dat je tot afspraken kunt komen van hoe je het vormgeeft en de inhoud regelt, is vooral van belang. Dat maakt tegelijkertijd ook heel veel uit over de vraag van, is het nou wel of niet voldoende uitgewerkt? En daarin kan ik aan de ene kant me uw reactie voorstellen, ik kan me ook daarbij de reactie voorstellen vanuit de instellingen. Maar op het moment dat je te veel dat gaat uitschrijven, is het zeg maar niet meer in dialoog en denkt men dat het gewoon hetgeen is, dit is het en er kan haast niet meer over gesproken worden. Waarbij we ook heel goed moeten onderkennen dat het niet of haast niet zo is dat we voldoende van elkaars bedrijfsvoering, de manier van werken en dergelijke weten. En dat we ook hebben gemerkt dat voor de jeugdzorginstellingen, het feit dat de wethouders niet dingen kunnen toezeggen omdat ze ook met raden te maken hebben, met commissies te maken hebben, toch wel een vrij interessante discussie oplevert. Want ja, wij zeggen, wij zitten hier gewoon als een soort dagelijks bestuur hè, en wij willen daar wel eerst met onze raad over spreken. En dan is vervolgens de vraag van, is spreken voldoende of moet je dat voorleggen of ga je daar andere afspraken over maken? Kijk, op het moment dat er een heel duidelijk alternatief voorstel ligt, of een suggestie van, ga het zus doen of ga het zo doen, dan kan ik daar natuurlijk heel erg goed mee leven en dan kunnen we daarover in gesprek gaan. Maar wat ik nu vanavond merk is dat ik toch een aantal reacties ontmoet, en toch mijn excuses voor het feit van dat ik net misschien dan net mij een beetje te veel liet gaan. Ik dacht dat ik voldoende was afgekoeld in dat kamertje hierachter maar dat bleek toch niet genoeg te zijn. Maar het feit van dat je zeg maar met elkaar bezig bent om te kijken naar dat proces aan de ene kant, en hoe je ook ervoor gaat zorgen dat het betaalbaar blijft, die twee dingen, die staan, die gaan hand in hand. En ik hoop echt dat u van mij wilt aannemen dat het niet alleen maar de financiën zijn die leading zijn maar ik kijk daar wel naar. En het aantal jongeren op wachtlijsten, dat blijft zeker nu nog binnen de perken. Het is niet de bedoeling dat dat verder gaat uitbreiden. Maar wat je dus ziet is dat wij wel een

systematiek hier in huis hebben gevormd, waarbij als er echt hele hoge nood is, en als er echt iemand zeg maar risico of gevaar loopt, dat we dan meteen via indicatiestelling en de samenwerking met onze contractpartners zorgen dat iemand terecht kan. En zo wil ook het geval bijvoorbeeld dat het voorkomt dat er ineens twee jongetjes boven komen drijven die in de crisisopvang zitten, die al zeven jaar lang rondgepompt worden in het systeem waar eigenlijk nooit iemand verder achter is gekomen. Nou ja, die komen dan ineens nu bovendrijven. Nou, daar hebben we dan een heel intensief traject mee, en daar maken we dan tailor made afspraken mee. Die krijgen dan een mogelijkheid om in de vorm van begeleid wonen, en daar huren we dan ook een woning voor in Beverwijk. En op die manier zijn we echt heel erg zorgvuldig bezig met ook dit soort individuele gevallen, om dat op een goede manier te doen. Als het gaat over de vaktherapeuten maar ook over de vrijgevestigden, wij kunnen niet zonder ze. Wij willen niet zonder ze, wij waarderen hun inzet en wij vinden het belangrijk dat zij een hele erge goede plek hebben in dit stelsel. En ik wil toch ook nog heel even iets zeggen over de vaktherapeuten, omdat daar ook weer gisteren of eergisteren een brief gekomen is en die zal ongetwijfeld binnenkort ook weer bij u liggen. In onze aanpak hebben wij daarin weinig gewijzigd ten opzichte van hoe dat vroeger onder de Wet langdurige zorg viel. Dus bij de decentralisaties hebben wij gewoon dat in 2015 overgenomen, dat zij onder supervisie of onder verantwoordelijkheid van een GGZ- psycholoog of een psychiater, taken kunnen uitoefenen. En je ziet bijvoorbeeld bij een partij als de Familysupporters, daar was ik naar op zoek, dat de Familysupporters best wel heel erg veel mensen binnen hun organisatie doorverwijzen naar vaktherapie. Dus het is ook helemaal niet zo dat wij het niet willen, dat we het afremmen of weet ik veel wat. Maar ook daar geldt natuurlijk weer de financiële kant van het verhaal, als, en dat waren ook sommigen, en dat zijn excessen hoor, ik weet het, maar dat wij erachter kwamen dat op een gegeven moment mensen zoiets hadden van, nou ja, we hangen een briefje op bij school en je kunt via de gemeente gewoon gratis vaktherapie krijgen. En die indicatie gewoon gaat heel erg makkelijk. En dat zijn dingen die we niet willen. Die willen we gewoon niet want dan loopt het uit de klauwen. En als het gaat over de vraag van, kunnen de vaktherapeuten een ondersteunende rol spelen binnen het hele nieuwe stelsel, is dat zeker het geval. En als het met de vrijgevestigden, zoals zo'n 0-23, is het ook zeker mogelijk om te zeggen van, die kunnen hoofdaannemer worden. En dan is natuurlijk wel de vraag van hoe je dat vervolgens gaat inrichten, maar dat is nou iets wat je ook in die dialoofase moet uit zien te vissen met elkaar. Als het gaat over de ...

De voorzitter: U heeft een interruptie, wethouder, van mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: U zeg dat ze hoofdaannemer kunnen worden, maar is dat dus ook dan dat ze niet het integrale pakket hoeven te leveren, zeg maar die 80-20-regel?

Wethouder Botter: Nou ja, daar zou je naar moeten gaan kijken. En kijk, we zijn ook nog steeds niet te beroerd om te gaan kijken of als het niet werkt op de manier zoals wij nu voor ogen hebben, om inderdaad, zoals de heer Van Kessel zei, dat je een bepaald budget gaat alloceren waarbinnen zij hun diensten op die manier kunnen gaan organiseren. Maar dat zijn stappen waar we nog niet aan toe zijn gekomen. En waar ... Kijk, wat ik gewoon heel jammer vind, is dat er kennelijk niet een heldere start is geweest. Ik ben zelf niet bij die bijeenkomst, die voorlichtingsbijeenkomst aanwezig geweest. Maar wij hebben bijvoorbeeld op 19 mei, hebben wij een hele grote bijeenkomst met vijftig of zestig verschillende aanbieders. Daar heb ik ook de andere wethouders voor uitgenodigd, om een soort kick-off te doen over het feit van, wat zijn we nou van plan, hoe gaan we dat vormgeven? Nou ja, daar zou ik dan de inleiding houden. En misschien is het verstandig om de volgende keer, als we weer een specifieke bijeenkomst hebben voor de vaktherapeuten, dat we dat ook ... Dat ik daar dan ook bij ben en de vrijgevestigden. Onderwijs is ook een partner waar we heel erg veel mee doen. De samenwerkingsverbanden zijn nauw betrokken. Die zitten ook ... Die worden ook gehoord in die bijeenkomst van de 19^e, maar die hebben we ook al in aantal voorlichtingsbijeenkomsten gehad. Ik kan me

ook herinneren dat een aantal vaktherapeuten en vrijgevestigden in de bijeenkomsten die wij een maand of vijf, zes geleden hebben gehad, toen hebben we in een hele korte tijd vier hele grote bijeenkomsten gehad digitaal, waar zeventig mensen iedere keer aanschoven. En nou, daar waren ook verschillende vrijgevestigden en vaktherapeuten bij, en ook grote instellingen. En het is op basis van die gesprekken, en ook de noodzaak die ik, want die vier heb ik wel allemaal bijgewoond, maar ook de noodzaak om aan te geven van, hoe wij ons stelsel verder vorm denken te geven, hoe we daar verder over nadenken. En was vooral bedoeld om ook van hun input te krijgen van, hoe geef je dat dan verder vorm? En als het gaat over de vraag van, hebben we nou wel of geen beleid op het terrein van Jeugd? Nou, we hebben ... Er werd ook gerefereerd aan de kansencirkel, we hebben natuurlijk een hele mooie nota rondom Jeugd, Samen voor de Jeugd. Daar heeft u ook vorige maand een voortgangsrapportage van gehad op alle punten van waar we zeg maar mee bezig zijn geweest, wat we hebben gedaan en dergelijke. En er zit ook eentje in op het terrein van zorg een hoofdstuk, en daar geven we ook wel aan van dat we terug willen naar die zeg maar mogelijkheden om te komen tot echte transformatie, dat er preventie wordt geleverd. Dus dat mensen naar de sociale basis jeugd, dus naar de jeugd- en jongerenactiviteiten kunnen gaan. Dat daar ook meer jeugd- en jongerenactiviteiten voor komen. Omdat het niet verstandig is om, wanneer zich dat voordoet een hulpvraag, betekent dat iedereen meteen naar een geprofessionaliseerde zorgaanbieder moet. Wij willen terug naar een CJG dat vooral gaat over opvoedingsvraagstukken en ondersteuning. Wij denken dat die dubbele indicering niet aan de orde zal zijn omdat we de indicering willen neerleggen bij dat, bij zo'n samenwerkingsverband, bij zo'n coöperatie of bij zo'n conglomeraat, we hebben daar nog niet het juiste woord voor gevonden. En als u daar wel een goed woord voor heeft dan hoor ik dat ook graag.

Mevrouw Klazes: Moloch.

Wethouder Botter: Sorry? Ja, moloch is ... Moloch kan ook. Ja, als dat goede gevoelens oproept moet u dat vooral gaan doen. En als je dan kijkt naar de situatie van, hoe je daarbinnen dan zeg maar de administratieve lasten gaat verdelen. Kijk, wij slagen er onvoldoende in om met al die losse instellingen die er nu zijn, dat één gezin, één plan, één regisseur verder vorm te geven. Daar slagen we gewoon onvoldoende in. En wij hebben de verwachting dat binnen zo'n samenwerkingsverband het veel makkelijker is om een eenduidig trajectplan, kindplan, ondersteuningsplan te maken. En dat hoeft dan maar één keer te gebeuren want dat is dan binnen de geheimhouding van zo'n samenwerkingsverband. En daarover zijn we dus ook aan het nadenken, hoe je dat vorm zou kunnen geven. Maar het is echt zo, en ik hoop dat u daarvan overtuigd bent, dat ik heel veel oppik van hetgeen wat u zegt, en ook op verschillende momenten zegt in verschillende commissies als het gaat over dat soort onderwerpen. En die neem ik gewoon mee en die komen dan te pas op het moment dat ze noodzakelijk zijn. En ja, via het presidium hoor ik soms van, we krijgen veel te veel informatie als commissies en raad, en we worden overvoerd met papier. Maar als u meer gedetailleerde informatie wil hebben, als u voor ... Kijk, we hebben ook al een bijeenkomst gepland, een regionale raadsledencommissie, waar we heel graag u mee willen nemen in hoe verder de plannen zich ontwikkelen, wat dan op dat moment de stand van zaken is, wat de opbrengst is van de gesprekken die we voeren met de aanbieders. Ja, ik denk dat het on hold zetten, dat dat niemand iets verder brengt.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja, u heeft er kennelijk veel vertrouwen in en verwacht heel veel van die dialoofase. En ik ben over het hebben van dialogen ook op zich altijd positief. Maar u heeft voor die dialoofase wel maar vier maanden. En u zit die dialoofase wel heel topzwaar in te richten. Zou u daarop kunnen reflecteren hoe u verwacht in vier maanden tijd dit allemaal geregeld te krijgen, met de organisaties die zich ook moeten

aanpassen. En mijn tweede vraag is, en dat is even een herhaling, juist ook, ik heb het gehad over een risicoanalyse. Ik neem aan dat u ook vanuit uw ambtenarij ook kritische geluiden krijgt, tegengeluiden krijgt. Kunt u daarop reflecteren, is dat zo of is er volkomen steun in het ambtelijk apparaat voor deze aanpak? En mijn derde vraag is, u heeft een budgetplafond ingesteld, en daar zijn organisaties keihard mee bezig. En ik hoor ook signalen dat dat best wel goed gaat, dat dat positieve prikkels heeft. Leidt ook tot wachtlijsten maar is ook een positief effect van dingen die eerder hadden moeten gebeuren. Kunt u ons een inzicht geven wat daar tot nu toe het resultaat van is? Want misschien is het resultaat daar wel zo goed van, dat we in combinatie met die landelijke maatregelen die nog genomen gaan worden, misschien al een heel eind komen. Dat we een rustige dialoog kunnen aangaan maar niet het hele circus hoeven optuigen met de haast die er nu achter zit.

De voorzitter: Mijnheer Visser, u bent ook door uw spreektijd heen. Ja. Mijnheer Botter.

Wethouder Botter: Nou, kijk, laat ik u in ieder geval meegeven dat wij een intern op een lijn zitten. Dat ik ook nadrukkelijk te horen heb gekregen dat die eerste fase, en daarom heb ik ook zeker ervoor gepleit in de regio om dat half jaar te verlengen. Ik heb ook een paar keer gevraagd van, in hoeverre is dat verlenging met een half jaar reëel? Want we hadden natuurlijk best wel veel in gang gezet en is het nou zo dat dat echt niet anders kan? Als we het een half jaar verlengen, dat het ook echt goed gaat. En vervolgens is er gezegd, nou ja, Jur, het is fijn dat we het met een half jaar verlengd hebben want het was heel krap. Maar met die verlenging van dat half jaar, is het mogelijk om dat proces te doen. En laat ik daar ook heel eerlijk in zijn, maar volgens mij heb ik dat de vorige keer ook al in de commissie gezegd, het is een ingroeimodel hè. We hebben met elkaar afgesproken van, de contracten blijven doorlopen tot 1 januari 2023, en vanaf 1 juli 2022 starten de nieuwe contracten. Maar op het moment dat je zeg maar het onverhoopt niet zou redden, dan heb je altijd, kun je altijd nog terugvallen op het doorlopen van de contracten. Dus je hebt een fasering, een uitfasering van waarbij je vanaf 1 juli eigenlijk begint met de nieuwe contracten, en op 1 januari 2023 zijn de oude contracten, die bestaan niet meer en gaat het allemaal over. En dat is het traject wat ik volgens mij de vorige keer ook al heb aangegeven, dat het op die manier werkt. Dus dat het in elkaar over ...

De heer ...: '...'.

Wethouder Botter: Nee, maar kijk, het is niet zo dat we natuurlijk helemaal out of the blue nu beginnen hè, we zijn al met de partners in gesprek. We zijn ... We hebben veel beter dan ooit tevoren de data op orde. Als je ... Ik kan u zeker ook informatie aanleveren van hoe het zit met de budgetplafonds. Ik geloof dat we in het afgelopen half jaar of het jaar vanaf juli 2020 tot en met 31 december, hebben we ongeveer een miljoen zeg maar omgebogen. En, nou ja, dat wat u zegt over het feit van dat we daardoor veel beter zicht hebben ook op van, wat gebeurt er nou eigenlijk en hoe zit het met de indicatiestelling, en waar is nog de winst te behalen ook als het gaat over het terugdringen van de administratieve lasten? Ja, daar is dat hele proces natuurlijk ook door begonnen. En dat heb ik ook beloofd, toen we dit gingen inrichten. Ik ...

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: De vraag die bij mij eigenlijk blijft hangen is, op welke punten kunnen de aanbieders invloed uitoefenen in die dialooffase? Gewoon, liggen de punten vast of kunnen ze bijvoorbeeld als ze hun bedenkingen hebben over dat hoofdaannemerschap en dat onderaannemerschap, kunnen ze dat ter discussie stellen en kan er eventueel '...' vanaf worden gezien? En de vraag die ik daarna heb is, pas op de plaats betekent in deze ook reflecteren op de mogelijke consequenties van de ingeslagen weg, en te bekijken hoe je de ongewenste elementen kan ombuigen op een goede manier. Want u zegt ook een ingroeimodel van, wat is

er dan mogelijk in die dialoofase? Want het lijkt nu dat u toch heel erg zegt, nee, we gaan het zo doen, hoofdaanemers, onderaanemers, en dat is het en zo gaan we het doen. En ja, wat kunnen die zorgaanbieders dan bijdragen in die dialoofase?

Wethouder Botter: Oké, waar het om gaat is van, dat je met de partijen in gesprek gaat en aangeeft van, we moeten hulp en ondersteuning hebben voor dit type cliënten, met die en die achtergrond. En soms is het een vorm van met wonen, een andere keer is het ambulante, een andere keer is het psychologische ondersteuning die ze nodig hebben, soms is het dan misschien vaktherapie of ... En dan wordt er gekeken van, wie is bereid om gezamenlijk daarin zeg maar dat aanbod te leveren. Dus, en daarover ga je in de eerste fase met elkaar in dialoog van, wie is ... Ben jij bereid om met die te gaan en ben jij bereid om met die te gaan? En dan vervolgens wordt daar afgesproken van, ben jij in die samenstelling dan nog onderaannemer of hoofdaannemer? En dan zit er natuurlijk ook een bepaald budget aan hetgeen van wat er geleverd moet worden. Nou, en dan kun je uitkomen op twee, op drie, misschien vijf. Wij zitten zelf te denken aan drie van die samenwerkingsverbanden. En dan vervolgens ga je dat op die manier, ga je kijken van, hoe ga je dat dan vormgeven? Wat is nodig via de administratieve lasten, hoe gaan we dat zeg maar verder concretiseren.

De voorzitter: Mijnheer Sepers. O. Nou, eerst even nog mevrouw Stroo, kort graag.

Mevrouw Stroo: Als ik u zo beluister, heeft u toch een bepaald beeld voor ogen wat blijft staan.

Wethouder Botter: We hebben een model ... Ja, maar dat moet, je moet een model hebben waarlangs je de boel gaat inrichten. Nee, maar dat ... En daar ... Ja, maar je kan niet gewoon maar switchen. Je kan niet op een gegeven moment zeggen van, nou ja, ik zit nu in de dialooggerichte aanbesteding. O, het loopt toch niet lekker of het gaat niet goed, laten we nu maar gewoon op een traditionele manier aanbesteden of laten we het vooral doen op een manier die open house is. Nee, op een gegeven moment, en die afweging is gemaakt. We hebben als gemeente, zeven gemeenten en zeven, hoe heet het, ja, of twee jeugdzorgregio's, hebben we besloten om het op die manier te willen oppakken.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Begrijp ik uit uw antwoord op de vorige vragenstelster, dat uzelf wel beschikt over een goed beeld welke jeugdzorgtrajecten er nodig zijn in onze regio? Want u zegt, dat gaan we naar de mogelijke aanbieders voorleggen. Maar u heeft dus een beeld van wat de vraag naar de verschillende soorten jeugdhulp zijn.

Wethouder Botter: Dat klopt. Ik weet ook ...

De heer Sepers: Kunnen wij daarover beschikken?

Wethouder Botter: Ja, tuurlijk mag u daarover beschikken. Kijk, dat was hetgeen van wat ik ook net bedoelde met de vraag van, er worden allerlei suggesties gewekt van dat we zomaar iets doen. En kijk, wij zijn ook bijvoorbeeld bezig, en daar ga ik ook binnenkort met u over praten, over de tien duurste cliënten. Van, wat is nou precies hetgeen wat de tien duurste cliënten qua hulpverleningsroute hebben gehad? En daar komen hele bijzondere dingen uit.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Maar, ja, dan zou ik de wethouder willen vragen om niet al te terughoudend te zijn in het verschaffen van informatie. Want u heeft in diverse vragen gehoord wat we graag willen weten, en ik begrijp nu, dit heeft u bijvoorbeeld, misschien heeft u wel veel meer, dus overlaat ons daarmee.

Wethouder Botter: Ja, maar dat ... Dat kan toch niet. Ik kan ... Nou ja, wat ik gewoon ontzettend ingewikkeld vind, en dat is misschien ook wel de sleutel naar hoe wij uit deze impasse waar we in zitten moeten komen, dat is dat ik gewoon niet weet wat uw informatiebehoefte is. En ik wil met alle plezier, we hebben een aantal hele opstroom, we hebben hele mooie mensen die in het verleden zelf zeg maar jeugdzorginstellingen hebben geleid, die kunnen met afstand die ze nu hebben kijken van hoe de relaties met de zorgaanbieders en de gemeente. Nou, die twee mensen van die club gaan we ook uitnodigen voor die 19 mei. Maar als u het leuk vindt om met mij een keer van gedachten te wisselen gewoon van, waar uw informatiebehoefte zit, ik heb helemaal niks te verbergen. En het kost 65 procent van mijn tijd, van mijn werk als wethouder, die besteed ik aan de jeugdzorg. En de rest gaat eigenlijk naar al die andere portefeuilles, maar het is een hele, hele intensieve situatie. En wil je het een beetje kunnen volgen, en ik weet natuurlijk ook allemaal hoe druk u het zelf allemaal heeft als raadslid en daarbuiten nog ook. Maar ik wil u best overladen met zoveel mogelijk informatie, maar dan moet u wel ook gewoon ... Gisteren is het rapport van mevrouw Sint uitgekomen. Nou, dat is de vertaling, dat is een vrij lijvig rapport, maar dat is de vertaling van AEF-rapport. Over die 1,6 en 1,9, tussen de 1,9 miljard, en daar heeft zij een vertaling en daar zitten ook weer suggesties bij en die nemen we dan ook bij. En dan ben ik dus heel erg verrast over het feit dat ik soms hoor zeggen van, het is 70, 80 procent wat er aan begeleiding voor de hele jeugdzorg om gaat, terwijl mevrouw Sint tot de conclusie komt dat het 4 procent ambtelijke ... 4 procent van het budget van de jeugdzorg naar ambtelijke ondersteuning en begeleiding. En ik hoor soms ook verhalen van dat dat veel meer is. Maar er is zo verschrikkelijk veel data beschikbaar.

De voorzitter: Wethouder, ik wilde nog even een puntje, want ik zie de heer Smit al een hele tijd met zijn vinger omhoog. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Het is heel moeilijk om hier wat te zeggen. Mijnheer de wethouder, u praat, de klok staat stil maar ik schat alweer twintig minuten, en u vertelt eigenlijk helemaal niets. Wij mogen ... Wij worden geïnformeerd over de tien duurste klanten, de CJG die gaat opvoedingsvraagstukken doen, misschien mag ik begrijpen dat indiceren via de grote concentraties gaat, u heeft twee jongetjes geholpen. Maar, waar het nu echt om gaat is, blijft 11 juni een datum staan die u gewoon overheen gaat en u gaat door met uw proces? Is het nu zo dat u in staat bent om de vragen die op u afgekomen zijn, dat u die inderdaad per vraag wil beantwoorden? Een vraag van OPHaarlem heel simpel, bent u bereid te zoeken naar de mogelijkheid van best of both worlds van zowel de taakgerichte verwerving als het conceptueel denken van de heer Jonker? U geeft geen enkel antwoord en u zegt letterlijk, wat is uw informatiebehoefte? Nou, simpel, het beantwoorden van vragen. Maar dat doet u niet. En ik word er, net zoals u in het begin was, word ik er nu een beetje chagrijnig van. En als u zegt, 11 juni gaat voor mij gewoon door, de trein rijdt en de trein gaat door, dan heeft u met een flink deel van de raad problemen, en in ieder geval met OPHaarlem.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mij viel vooral op dat de wethouder zei dat de aanbesteding een zaak van het college was. Nou, ik heb maar heel snel even onze Financiële verordening erop nageslagen, dat is onjuist, dat is namelijk, u kunt dat besluit niet nemen zonder ons gehoord te hebben. En als u dan tussendoor zegt dat u wel te pas en te onpas wat van onze opmerkingen zult inbrengen in het proces, dan denk ik dat het toch niet helemaal goed gaat wat we hier aan het doen zijn. Ik vind dat hier gewoon een besluit over genomen moet worden, over

deze aanbesteding. Want nu is dit zeg maar het moment geweest waarop wij onze inbreng hebben geleverd, zonder dat we het door hebben, en nu gaan we gewoon door, let maar op.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Nou, kijk, gehoord worden en besluitvorming daarover zijn twee verschillende dingen. Ik heb u heel erg goed gehoord. Ik ga ook niet, zoals de heer Smit dat zegt, gewoon door. Ik ga kijken naar die best of both worlds, ik heb volgens mij dat ook al aangegeven, dat ik opensta voor alle goede initiatieven en dat ik die ook graag wil horen. Ik heb ook nog niet een ... En ik ... Kijk, de vorige keer, dat was ook een sessie met ontzettend veel vragen, die heb ik toen helemaal laten uitwerken door de afdeling en die heeft u allemaal gekregen schriftelijk, al die antwoorden. Ik wil dat met alle plezier nu ook doen want ik heb weer mee zitten te schrijven. Maar wat ik wel dan ook bij u wil neerleggen is dat het ook betekent van dat dat ook weer een heleboel extra capaciteit kost. En ik heb geprobeerd om dwars door de opmerkingen en dergelijke heen te gaan. Maar als u zegt van, wij hebben heel erg behoefte en dat zou voor ons de mogelijkheid zijn, als we antwoord krijgen op die vragen over de rijtjes van zeven, stoplichten en dergelijke, dat daar een antwoord op komt. Ik wil dat met alle plezier doen. Maar dan zou ik heel erg graag ook het commitment willen hebben, dat we inderdaad met inachtneming van opmerkingen die door u zijn gemaakt, gewoon door kunnen gaan. Want ik zit gewoon ook in een regionaal proces, ik zit met een aantal gewoon regionale, ja, andere bestuurders, en daar hebben wij de afspraken over gemaakt om gezamenlijk dit proces verder vorm te geven.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Smit OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, mijnheer de wethouder, dat moment zou ook komen dat u zich kon beroepen op uw collega-wethouders die het ons onmogelijk maken om een proces sturing te geven. Mijnheer Visser zei het al terecht, er zit heel veel onrust bij de andere gemeentes ook. Dus ik ga niet in de suggestie dat wij hier niet andere procesgang kunnen afspreken omdat u met handen en voeten gebonden bent aan collega's. Want dan kunnen wij als gemeenteraad gemiddeld wel op gaan stappen, dan heeft u altijd wel in het kader van de regio met een ander een afspraak. Zo doe ik het niet.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. De wethouder zegt onze vragen te beantwoorden, maar wil door met zijn trein die doordendert. Maar het gaat ons niet alleen om de vragen beantwoorden, het zijn zorgen, het zijn onduidelijkheden, en het zijn ook zaken zoals verantwoordelijkheid neerleggen bij de strategische partners, financiële verantwoordelijkheid. Dus er is veel meer dan alleen vragen beantwoorden. Kan de wethouder daar iets meer over vertellen? En wat ons betreft moet die trein ook nu even pas op de plaats maken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, ik snap soms dingen niet. We zijn bezig om jeugdzorg aan het inkopen en volgens mij hebben we het over het proces waar we dat op doen. En als we het proces stopzetten, dan kopen we geen jeugdzorg in en dat lijkt me ...

De voorzitter: Nee maar, wacht even.

Mevrouw Zoon: Nee, dan kunnen we dat in ieder geval iets verlengen maar we zijn volgens mij bezig een goede jeugdzorg ...

De voorzitter: Mevrouw Zoon?

Mevrouw Zoon: Ja.

De voorzitter: Sowieso bent u slecht te verstaan als u niet in de microfoon praat. En ik had gehoopt dat het een interruptie was op de wethouder. Maar het blijkt gewoon een algemene mededeling te zijn dus ik snap uw mededeling. Mijnheer Hulster, had u ook nog een interruptie op de wethouder?

De heer Hulster: Ja, nog even over die samenwerking, ook daar is de Financiële verordening heel duidelijk in, ook dat schaaft ons budgetrecht dus dat gaat ook eerst langs de raad en dan gaat u pas een afspraak maken met uw collega's wat u gaat doen.

Wethouder Botter: Ik wil met alle plezier bij u langskomen en wil ik ook uw goedkeuring zien te krijgen als dat mogelijk is. Maar volgens mij zitten er verschillen in van het horen van de gemeenteraad in het proces dan dat er echt expliciet een raadsbesluit moet komen. Op het moment dat het proces doorgaat, dan kan ik me voorstellen dat u wel tijdens de gemeenteraad een motie vreemd indient, waarvan u zegt van, wij willen dat dit proces verder stopt, of wij willen hebben dat dit verder niet doorgaat. Dus dan is dat een andere situatie. Maar volgens mij hoeft ik niet dit stuk an sich ... En ik heb natuurlijk liever uw commitment. En als u het gevoel heeft van, dit zien we helemaal niet zitten, dan versta ik u wel heel erg goed maar dan hoop ik ook dat u mij goed verstaat van, wat is dan het alternatief? Want het wegnemen van zorgen is één, dat doe ik voor een deel natuurlijk door het beantwoorden van de vragen waarin die zorgen verwoord staan. Dus in die zin denk ik dat het goed is om die antwoorden daarover dan te geven, waaruit dan misschien bij sommige mensen ... Maar mijn ervaring de afgelopen periode is dat op het moment dat ik u iets stuur, dat inderdaad, en dat zei mevrouw Klazes vanavond ook al, dat op het moment dat wij iets sturen zoals weer zo'n raadsinformatiebrief van gisteren, roept dat ook weer nieuwe vragen op. En dan houden we ons, houden we elkaar wel heel erg gegijzeld.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, wethouder, voelt u nu niet dat er in deze commissie niet het moment is om u dat commitment te geven? En ziet u daar niet een uitdaging in om met deze commissie nader te onderzoeken voor wat voor aanpak er wel commitment gegeven zou kunnen worden? Dat zou de uitdaging aan u moeten zijn.

De voorzitter: Mijnheer Smit, zag ik uw hand ook? Ja?

De heer Smit: Ja, dank u, voorzitter. Want het is een aanvulling. Ik denk dat hier het gevoel is dat er een hele grote scepsis is tegen de taakgerichte bekostiging. Landelijk, hier in Haarlem, bij de zorgaanbieders, en dat is ten principale het probleem. Niet een aantal tunnellingetjes waar we nog wat informatie over kunnen krijgen. Daar gaat het om. En als u denkt dat te kunnen omzeilen met ons, ja, dan wordt het moeilijk. En dat is denk ik ook wat de heer Sepers bedoelt, dan moeten we toch echt ten principale gaan discussiëren. En dan blijf ik tegen u zeggen, als 11 juni door blijft gaan, dan wil ik dat graag van tevoren horen want dan weet ik hoe in een volgende raadsvergadering moet acteren.

De voorzitter: U heeft nog 25 seconden, mijnheer Smit. Wethouder, ik denk dat we gewoon even naar een afronding moeten gaan. Ik denk dat u even moet gaan vertellen wat het, nou ja, het proces gaat worden.

Wethouder Botter: Nou ja, kijk ...

De voorzitter: U heeft al gezegd, u gaat de vragen beantwoorden maar de commissie wil iets meer dan dat.

Wethouder Botter: Ja, maar wat ik gewoon, en dat is goed hoor mijnheer Sepers, dat u dat zo uitspreekt, maar wat ik nog niet zo helder had gehoord was dat, alleen dan van de heer Smit, die vond het een beetje wat ditjes en datjes wist te vertellen. Maar ik heb mijn uiterste best gedaan om u een gevoel te geven dat we hiermee door moesten gaan. Ik heb aangegeven op een aantal terreinen wat de inhoud is, hoe we ertegenaan kijken. En ik heb ook alle vragen verder opgeschreven en die kan ik ook schriftelijk laten antwoorden. Maar als u dan alsnog op voorhand zegt, ja, dat is voor mij niet genoeg om in ieder geval de boel niet on hold te zetten, ja, dan weet ik gewoon ook echt even niet van waar ik aan toe ben en wat ik moet doen. Dus als ik nou bijvoorbeeld nu letterlijk zou nemen, de boel on hold zetten, moet ik dan die bijeenkomst van 19 mei afzeggen?

De heer ...: Ja

Mevrouw ...: Ja.

Wethouder Botter: En daar doen zes andere gemeenten wel aan mee? Ik ... Ja, ik ...

Mevrouw Klazes: Wethouder, als u '...' andere partners, dan kunt u toch een andere invulling geven aan die middag?

De voorzitter: U bent ook zo niet te verstaan hè, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nee, maar ik '...'.

De voorzitter: Maar ... Nee, maar daarom, ja. Maar, nou ja, goed, maar ik denk ook, we moeten dit afronden, ik denk dat het een goed voorstel is dat de wethouder de vragen gaat beantwoorden. En ik snap ook wel dat u aan de hand van de beantwoording natuurlijk wellicht meent van, nou ja, dit zien we echt niet zitten. En volgens mij kunt u alsnog dan op de rem trappen. Maar ik denk dat het heel goed is, laten we eerst nu de wethouder de vragen beantwoorden, op korte termijn neem ik aan dat dat gaat gebeuren. En dat we vervolgens, nou ja, het ligt allemaal bij uzelf, u kunt alsnog op de rem trappen en het proces stoppen. U mag even wat zeggen, mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat ik jammer vind, wethouder, kijk, wij hebben ons best gedaan om ons zegje te doen en wij hebben allerlei vragen gesteld. Maar wat wij nu krijgen, we krijgen een algemeen verhaal terug. Ik had verwacht wel antwoorden op mijn vragen en op de vragen van de rest van de fracties. En nu gaat u dat toch een beetje uitstellen en meenemen van, goh, ik ga dat schriftelijk even beantwoorden. Ik vind dat jammer.

Wethouder Botter: Maar dan even voor de goede orde, want dan heb ik gewoon het niet goed genoteerd. Ik heb staan bij u als het CDA, is deze aanbesteding de juiste weg? Nou, daarvan heb ik aangegeven, ja, ik vind dit de juiste weg. U vindt het een eenzijdig plan, moeten we niet ook kijken naar het plan van Martin Jonker? Daarvan heb ik aangegeven, daar ben ik toe bereid en daar hebben we ook een gesprek over en we gaan ook met hem in gesprek. En het plan is niet goed uitgewerkt. En daarvan heb ik aangegeven, dat klopt ook, het is een plan waar we de dialoog mee ingaan, en wij willen ook niet met een helemaal uitgewerkt plan de

dialogofase ingaan. Dus, en dan heb ik nog een woordje staan, niet, maar die zin heb ik niet afgemaakt. Maar volgens mij heb ik keurig netjes antwoord op uw vragen gegeven.

De heer El Aichi: En op de vragen van de rest? Ja, als ik nu mijn hand niet op zou hebben opgestoken, dan heeft u mijn vraag niet beantwoord.

De voorzitter: Ja, dit gaan we vandaag niet afhandelen.

Wethouder Botter: Nee, maar ...

De voorzitter: Ik wil hier echt een eind aan, ja, niet aan mezelf maar aan de discussie even een eind aan breien. Het is al elf uur en ik wil nog echt nog één punt zo meteen ook nog gaan behandelen want dat moet voor juni. Ik denk, het zijn zoveel vragen en er moeten zoveel reacties op komen dus ik wil echt de wethouder verzoeken dit af te ronden en te zeggen wat hij gaat doen? En volgens mij heeft u het al gezegd maar dan herhalen we het wel een keer.

Wethouder Botter: Nou ja, mijn suggestie is dus om ervoor te zorgen dat u zo spoedig mogelijk die antwoorden op de vragen die zijn gesteld krijgt. Dat ik nog op ... Dat ik nog een aantal zeg maar aanvullende stukken qua informatie geef waar we het in ieder geval vanavond over hebben gehad, namelijk van wat voor soort type jeugdhulp, waar gaat het over en wat is dan hetgeen van wat we willen gaan aanbesteden? En ja, en als u in de tussentijd nog behoefte heeft aan andere zaken, dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Çimen, u had ook nog een vraag. Het ging over de vraag of de Wmo volgens mij en dat soort dingen, bedoelt u dat?

Mevrouw Çimen: Ik weet nou niet welk agendapunt we nu gaan behandelen, maar een ...

De voorzitter: . Er staat nog één agendapunt, nou, er staan meerdere agendapunten, maar nummer 13, dat is normenkader hulp bij huishouden, dat is een punt dat moet voor juni ingaan, dat gaat per juni in, en daar wil ik graag even nog een mening van de commissie over hebben. Maar dan zijn we wel aan het einde van de vergadering zo'n beetje.

De heer Visser: Nou, voorzitter, dan wil ik graag voor 1 juni een extra vergadering want ik heb ook daar best wel fundamentele bezwaren.

De voorzitter: Dat gaat dan zonder mij waarschijnlijk, maar ik vind deze ...

Mevrouw Özogul-Özen: Even een punt van orde, voorzitter,

De voorzitter: Maar wacht even, ik wil eerst even het ene punt, u had toch vragen omtrent de Wmo toch voor wethouder Meijs?

Mevrouw Çimen: Nou, ik had een flink aantal vragen ook voor de verwerving Wmo, en wellicht kan dat schriftelijk, heeft iemand genoteerd? Maar ...

Mevrouw Özogul-Özen: Punt van orde ook.

De heer Visser: Voorzitter, punt van orde, de rest van de partijen, met uitzondering D66, heeft over dat agendapunt nog niks gezegd. En ik neem aan dat er naast ChristenUnie nog andere partijen echt wat erover willen zeggen. Dat gaat nu niet meer lukken vanavond dus er moet gewoon een extra vergadering komen, ook de andere punten komen.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

Wethouder Meijs: Mag ik even iets toevoegen?

De heer Sepers: Kunnen we niet volgende week woensdag ... Kunnen we niet gewoon volgende week woensdag?

De voorzitter: Wethouder Meijs?

Wethouder Meijs: Mag ik even iets toevoegen aan de discussie. Ik voel er weinig voor, zeker na zo'n intensieve avond, om dit punt van de huishouding, of hulp bij de huishouding af te raffelen. Dit verdient ook aandacht. Er stond 1 juni als mogelijke startdatum, ik denk dat 1 juli ook haalbaar is maar dan moeten we het wel 3 juni in de commissie behandelen.

De voorzitter: Nou, dan is er geen haast.

Wethouder Meijs: Maar, maar, maar er zijn vier andere documenten ook opgeschoven vanavond, gezondheidsplan Wmo, huishoudelijke hulp en beschermd wonen, dat zijn alle vier best pittige stukken. Dus dan moeten we 3 juni wel in een soort discipline zal ik maar zeggen met elkaar die stukken wel kunnen behandelen.

De voorzitter: Ja, gaat niet lukken. Mevrouw Çimen had dus de vragen omtrent die Wmo over dit stuk. Mevrouw Çimen, stelt u uw vraag aan de wethouder.

Mevrouw Çimen: Nou ja dan, nou kijk, ik had al een hele hoop vragen gesteld, maar dan ...

De voorzitter: Nee, maar ga ...

Mevrouw Çimen: Bewaren we die voor de volgende keer.

De voorzitter: De wethouder heeft uw vragen genoteerd.

Wethouder Meijs: Ik heb vooral die vragen over het sociaal wijkteam, vind ik ook niet nu iets wat af te raffelen is. Ik heb twee werkbijeenkomsten met het sociaal wijkteam gehad, voor het reces nu van de meivakantie. Dat was nadat ik hier in de commissie had ... Of, ja, die werkprocessies heb ik na de commissie gehad. Ik heb hun zorgen gehoord, ook in die werkbijeenkomsten, en ik heb die nu natuurlijk ook ontvangen in de brief. Dus daar kom ik zeker op terug en daar kom ik ook zeker graag met u over in gesprek terug. Dus dat wordt zeer serieus opgepakt. En ik heb ook al vandaag afgesproken dat we met de wijkteams in gesprek gaan, samen met mij en de ambtenaren om die zorgen die daar leven zo goed mogelijk te kunnen beantwoorden. Maar dat is ook weer een soort geheimhouding omdat we middenin dat aanbestedingstraject zitten, dus dat is een beetje balanceren. Maar daar kom ik zeker ook op terug.

De voorzitter: Ja, dank u. Sorry, mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Nou ja, ik ben een beetje in verwarring over wat we nu gaan doen? Deze vergadering is nu klaar maar is nog niet afgelopen zal ik maar zeggen. Gaan we dan volgende week verder met een extra vergadering? Dus we gaan alles naar 3 juni schuiven, en dan gaan we die agenda volproppen zodat dat dan weer doorschuift naar juli, of niet? Is dat de planning?

De voorzitter: Voorlopig wel ja, want sowieso ben ik er volgende week niet om deze vergadering voor te zitten en ik denk dat het te korte de tijd is om ...

Mevrouw Klazes: Maar ik kan wel een andere voorzitter regelen hoor, als dat nodig is.

De voorzitter: Ja, maar er zijn meerdere vergaderingen ook al gepland dus ik denk dat het gewoon heel lastig wordt om volgende week nog een vergadering te organiseren.

Mevrouw Klazes: Kan de orde ... Mag ik dat ...

De voorzitter: En ...

Mevrouw Klazes: Mag ik dat hier neerleggen in de commissie, ik vind het namelijk wel belangrijk om gewoon niet als een soort van boeggolf die belangrijke onderwerpen op te sparen tot 3 juni en dan weer dan nog verdergaan en dan is het reces en zijn we te laat. Dus ik wil voorstellen aan deze commissie als we hier verzameld zijn, om toch volgende week een extra vergadering in te lassen op woensdag. Ik zorg voor vervanging van de voorzitter, ik kan best wel iemand vinden, en dus als u akkoord gaat dan zou ik dat willen voorstellen.

De heer Sepers: Akkoord, ik ben akkoord.

Mevrouw Klazes: Ja? Zullen we dat doen? Dan kunnen we een kortere vergadering inplannen als mensen dat prettiger vinden, hoeven we niet zes uur achter elkaar.

De heer Hulster: Er staat een vergadering gepland van de RKC dan, dus dan mag daar een oplossing voor gevonden worden.

De voorzitter: Regiobijeenkomst ... Nee.

Mevrouw Klazes: Hoelaat is dat, Gertjan?

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel. Mijnheer Van Kessel.

De heer Hulster: Acht uur.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, even de microfoon aan.

De heer Van Kessel: Dank u wel, ja, ik heb wel een beetje bezwaar tegen extra vergaderingen nu gaan doen. Ik heb zal ik maar zeggen, aan het begin van de vergadering weten we hoeveel spreektijd we hebben, daar kan je dertig seconden overheen gaan, maar dat is de spreektijd die je hebt voor die punten. En dan is het ook een beetje aan de leden wat mij betreft om te kijken, wat breng ik in, in het debat? En wat stel ik als technische vragen vooraf? Ja, en ik zit er wel een beetje zo in van, ja, als je spreektijd op is, dan is dit wat we hadden voor deze vergadering. Dus, en als we, nou ja, dat gezegd hebbende denk ik dat iedereen, als we dit doorschuiven

naar 3 juni allemaal, dat we allemaal goed te rade gaan van, wat vinden wij belangrijk genoeg om op 3 juni te melden, en waar houden we ons toch even in of doen we het vooraf met een technische vraag af? Dat is wel een beetje hoe dit werk ook werkt volgens mij.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Even van de orde op mijnheer Van Kessel, als die theorie klopt hè, we hebben onze spreektijd opgebruikt dus het is klaar met de vergadering, dan gaan die andere onderwerpen dus formeel niet meer aan de orde komen. Dat is de consequentie van wat u nu zegt. Dan gaan die onderwerpen die we nu niet hebben behandeld, die eigenlijk bij deze vergadering horen, maar waar we niet aan toe zijn gekomen, die gaan we dan helemaal niet meer handelen. Als u consequent bent is dat uw voorstel.

De heer Van Kessel: Nou, ik heb een ...

Mevrouw Klazes: Ik heb een ander voorstel, we gaan volgende week woensdag, wij hadden een Duisenbergbijeenkomst, mijnheer Van Kessel, die hebben we gecancelled omdat de kans erin zat dat we vandaag zouden gaan besluiten om volgende week woensdag te gaan vergaderen. Ik stel voor dat we dat volgende week woensdag doen want ik zie persoonlijk enorm op tegen een boeggolf en het over het reces heen tillen van de onderwerpen, want dat is namelijk de logische conclusie die wij hier moeten trekken vanavond.

De voorzitter: Maar ik weet niet of de week na de 3^e bijvoorbeeld ook nog beschikbaar is? Ik heb nu niks in mijn agenda staan maar we hebben ook nog de week na 3 juni, die we dan eventueel nog als uitloop kunnen pakken.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter?

De voorzitter: Dan hebben we even meer tijd. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Even, ten eerste zijn het inderdaad allemaal belangrijke onderwerpen waar we uitvoerig over mogen en kunnen hebben, dus ik ben het niet eens met de heer Van Kessel. En wat mij betreft kunnen we kijken bij de volgende vergadering, welke zetten we op de agenda, waar nemen we tijd voor. En sommige stukken die kunnen best wat later behandeld worden.

De heer Sepers: Kijk, wat ...

De voorzitter: Ja, ik denk dat we gewoon nu gaan afsluiten met de mededeling dat we 3 juni gaan vergaderen, en we kijken even in de agenda's of de week daarna of die week daarna nog eventueel een extra vergadering kan komen.

Mevrouw Klazes: Maar kunnen we die alvast dan een beetje vastleggen met potlood, dat we daar niet weer een hele discussie over hoeven te hebben?

De voorzitter: Ja. Dus er komt nog wel even een voorstel voor, dat we een soort pro forma of agendavoorstel gaan doen.

17. Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik bij deze de vergadering sluiten en dan wens ik u verder een prettige voortzetting van de avond en een goede Hemelvaart morgen.